

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05

Any XI N.º 552

Setmana del 22 al 28
d'abril del 1990

Director:
Joan E. Jarque i Juglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

*"Us parlo a vosaltres,
infants que acabeu de
néixer, pàrvuls en
Crist, nova fillada de
l'Església, gràcia del
Pare, fecunditat de la
mare, germen de
pietat, eixam novell,
flor que ens honora i
fruit del nostre treball,
goig i corona meva,
us parlo a tots vosaltres
que heu ressuscitat en
el Senyor."*

Sant Agustí

Catalunya honora els seus Patrons

Catalunya celebra, aquesta setmana, la festa dels seus Patrons, Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat. Són dues expressions de les arrels cristianes del nostre poble que, durant segles, li han fornit la saba d'una fe coratjosa i d'una adhesió cordial a Jesucrist, sota l'empara maternal de Maria. Avui, quan el drac de l'ambició i de l'egoisme,

podria ferir de mort les aspiracions més nobles de les persones i dels pobles, demanem, conscients i humils, a l'intrèpid Sant Jordi i a l'amorosa Verge Bruna, aquella fe i aquell amor que obren la història personal i la col·lectiva a la joia esperançada d'una autèntica realització.

AVUI: ESPECIAL DIA DEL LLIBRE

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

PELEGRINATGE A BERLÍN I PRAGA

Del 7 al 17 de juny de 1990

ES VISITA:

Berlín Occidental
Berlín Oriental
Wittemberg —ciutat on visqué Luter·
Leipzig, visita a la ciutat
EISENACH, visita al castell on visqué Luter
ERFURT, WEIMAR, DRESDE, PRAGA, visita a la ciutat,
Nen Jesús de Praga, etc.

Oberta la inscripció

PRÒXIMS PELEGRINATGES A TERRA SANTA

Del 29 de juny al 8 de juliol de 1990

Visitant: GALILEA: Natzaret, Llac de Tiberiades,
Cafarnaüm, Cesarea Marítima, Mont Carmel, Mont Tabor...
JUDEA: Jerusalem, Betlem, Jericó, Mar Morta...

Del 15 al 22 de juliol

ESPECIAL JOVES

Preus reduïts

Oberta la inscripció

PRÒXIM VIATGE PELEGRINATGE A:

SANTUARIS DEL NOU MÓN
COSTA EST DEL CANADÀ
I ELS ESTATS UNITS

Del 30 de juliol al 16 d'agost

Visitant: Montreal, Quebec, Ottawa, Toronto, Niagara, Boston,
Filadelfia, Washington, Nova York

OBERTA LA INSCRIPCIÓ

GAT - 48

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER
"CATALUNYA CRISTIANA"

PER A INFORMACIÓ:
Plaça Urquinaona, 11 - 3^a A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18

EDITORIAL

Ni és freqüent ni resulta gaire simpàtic, avui, parlar de la virtut de l'obediència. Això segon és la causa d'allò primer... L'antiga visió d'un univers jerarquitzat, en el qual Déu arribaria als éssers inferiors a través dels superiors, ha estat progressivament matisada. El cristià necessita, dins l'Església, sentir-se guiat per la jerarquia i, alhora, corresponsable de l'anunci de l'Evangeli i mogut, interiorment i directament, per l'Esperit. I, en la vida civil, la seva és una obediència democràtica, que concilia la fidelitat a la constitució i a la llei, amb el sentit crític interior; el bé comú, amb les llibertats individuals; el respecte a l'autoritat, amb el seu control; i que és compatible, fins i tot, amb l'aspiració a conquerir, per mitjans legítims, el poder. Es comprèn que la dificultat d'assumir tants matisos i el risc d'evocar-ne imatges falses i desorientadores hagi portat al silenci entorn a l'obediència. Però el silenci no és una bona solució. Cal, tot i la incomoditat que comporta, gosar parlar-ne.

El cardenal Narcís Jubany va fer-ho, amb la llibertat d'esperit que li atorga la seva actual situació, en l'última Missa crismal: recomanà als preveres precisament aquesta virtut, l'obediència. Evocant la promesa que fa tot sacerdot, en el moment de la seva ordenació, de servir obediència al seu bisbe i als qui en seran els successors, la demanà per al pastor diocesà que és a punt de succeir-lo a ell, tot ponderant els mals de la manca de comunió. Les seves paraules han estat positivament acollides i comentades, perquè resulten oportunes en aquest moment i per una altra raó que volem ressenyar: els preveres —en la seva gran majoria— senten i viuen profundament l'obediència, ells que, bandejant projectes de vida pri-

Sobre l'obediència i els preveres

vada —familiar, econòmica o social—, han fet del servei al projecte pastoral de l'Església diocesana la raó de la seva existència. És convenient remarcar la vigència d'aquesta obediència substancial perquè, a vegades, ha estat posada en dubte. No fa gaire i al·ludint, precisament, el canvi de bisbe, en un article d'un diari important, es deia dels capellans barcelonins que tenen per costum fer el que volen i que no hi ha qui pugui governar-los... Una opinió que ha estat objecte, després, de comentaris més o menys graciosos. Què hi ha a la base de judicis com aquest, que pugui donar-los una aparença de veritat?

En primer lloc, una visió poc afinada de l'obediència. Si aquesta comporta, com deiem al començament, el guiatge de la jerarquia i, alhora, la corresponsabilitat en l'anunci de l'Evangeli, bé cal reconèixer que, algunes vegades, el sentit d'aquesta corresponsabilitat ha hagut d'intuir allò que aquell guiatge no explicitava. Una mirada a la pastoral dels últims cinquanta anys descobreix que aquí hi ha hagut capellans que s'han fet presents al món obrer... i als dels marginats... i al dels joves... i al del combat pels drets humans,

com la defensa dels perseguits i àdhuc torturats per causa de la justícia... abans que els bisbes ho manessin. El Concili i moltes pastorals episcopals valuoses han vingut després d'aquells obediènts "avant la lettre"... Cal no oblidar que, en aquest país, hi hagué un temps que un capellà, acomplert els deures culturals i els burocràtics establerts, ja havia obeït, en sentit estricte. Però una obediència més fonda el portava a complicar-se la vida promovent unes tasques i obrint uns camins dels quals la pastoral diocesana encara viu. Poca broma, doncs, amb la falsa aparença de franc-tiradors de molts capellans...

Una altra causa que enterboleix la realitat, quant a aquesta obediència, és la dificultat d'arribar a un projecte pastoral diocesà coherent i integrador de totes les energies. Una dificultat, aquesta, objectiva, no totalment imputable a un sol factor. El resultat és que moltes persones no troben la manera d'aportar les seves possibilitats d'acció al conjunt. Algunes d'elles han aconseguit d'obrir solc pel seu compte i tirar endavant. Altres han restat inhibides, o infra-aprofitades, és a dir, poc obediènts per manca de prou mandat. La minva del nombre de preveres, juntament amb altres problemes pastorals gravíssims, fan inajornable aquest projecte realment integrador.

Contra el que podria semblar, no ens hem proposat d'ocultar defectes. Simplement, hem preferit consignar valors. Cal que qui té la missió de dirigir conegui la capacitat d'obediència d'un clergat del qual moltes dificultats de tot ordre han aprofitat una mica la flama, però que manté tot el caliu de la seva vocació.

Si hi ha quelcom evident en el nostre món és el desconcert de gran nombre de pares els fills dels quals oscil·len entre els catorze i els vint anys. Són pares que res no entenen de tot el que s'esdevé al seu voltant, que miren llurs fills i es pregunten d'on han tret la mentalitat que tenen, qui els va ensenyar les maneres com es comporten.

Alguns d'aquests pares m'escrueixen, tal vegada més per desfogar-se que per demanar consell. I m'expliquen —potser exagerant una mica— la vida real dels seus xicots.

La d'avui, per exemple, és una dona animosa que, a un quart de quatre de la matinada, mentre espera sentir el motor del Vespino del seu fill, que encara no ha vingut a dormir, m'explica els seus esforços per "deixar als seus fills un bon record i un bon exemple" i les seves pors de no assolir-ho, perquè —diu—, "a la gent jove li interessa molt poques coses que no siguin els seus capricis i el seu egoisme". I comença una dramàtica descripció:

"En religió, no els interessa res. Els meus fills grans ja no van mai a missa: és una tabarra. Comencen a dir que si el Papa, que si aquell capellà és així o d'aquella al-

tra manera, que si l'Església no s'ha modernitzat, i que si tal cosa o tal altra. Jo, a la meua manera, els parlo de Jesús, però no els covenço: jo no tinc estudis i ells sí, i per això haig de callar. I després ve la moral: La majoria de joves fan l'amor amb la seva parella, ho veuen normal, diuen que això és la biologia i que és l'Església la que s'equivoca en no permetre-ho. I jo em pregunto: ¿Què hem de fer els pares? Jo no sé el que està passant, però ells s'allunyen cada vegada més. De nosaltres l'únic que volen és l'assignació setmanal, encara que no es facin ni el llit. Parlen el menys possible amb els seus pares, es dutxen diàriament i volen la roba ben neta, arriben tardíssim a casa. I que els deixis el cotxe, que els deixis dormir tot el matí, que el menjar estigui bé i que no et fiquis amb ells perquè et miren amb cara de guàrdia. Si et fan un encàrrec, te'l cobren amb pessetes i, encara que vostè no ho cregui, jo com tots els pares amb els quals parlo es queixen del mateix. El meu ma-

Els pares oprimits

J.L. MARTÍN DESCALZO

rit treballa a dos llocs per tal que ells tinguin el necessari, i ells romanen tan tranquils amb els peus damunt la taula mirant les banajades de la "tele", que els té al·lucinats i repetint curs, perquè els llibres, els professors, els capellans, els pares, la vida, tot és una conya, i perdoni la forma de dir-ho, però és que és així com parlen. Amb tot, jo penso que la nostra generació fou oprimita pels seus pares i ara és oprimita pels fills".

I conclou: "Perdoni la meua lletra i la meua son. Quan senti el Vespino del meu fill que arriba, me n'aniré al llit i ho faré sense dir-li res. I demà m'aixecaré i començaré un altre dia. De totes maneres, prego Déu que m'ajudi a ser una mare cada dia millor".

Què cal dir d'aquest "retrat" dels adolescents d'avui? Tanmateix, aplicà-ho a tots els xicots actuals seria una gran injustícia. I,

després, no reconèixer que reflecteix percentatges força elevats d'ells, seria una ingenuïtat. Malauradament són molts els qui, amb més o menys detalls, encaixen en aquest "tipus" d'adolescents. O, almenys, així els veuen els seus pares, que en grans proporcions senten aquest desconcert, aquest no saber per on sortir que la carta demostra. És, sí, un fet l'extensió d'aquest "càncer de la frivolitat" dintre la joventut d'última hora.

De què prové? Com sempre, d'un llarg complex de factors. Resumint molt jo diria que hem educat els joves, al mateix temps, en una gran comoditat i en una gran mancança d'esperances personals. Molts educaren els seus fills en un afany de tenir-ho tot, de no sacrificar-se per res, en què tot els fos resolt sense responsabilitats personals, amb una visió de la llibertat consistent que es fes en tot al seu caprici (i això des de molt petits), i després es queixen que aquests aviciats siguin egoistes.

Però al mateix temps els hem situat davant d'un món en el qual gairebé totes les portes romanen tancades: han d'estudiar carreres que tal vegada no elegeixen; veuen com els que els superen en uns anys vagaregen, després d'acabar els estudis, a la recerca d'un lloc de treball; viuen en una societat que magnifica la trampa i en la qual la mentida i el joc brut són armes normals. I tot els incita a una posició còmoda: gaudeix del present, perquè, t'esforcis o no, el futur serà igualment obscur.

I què direm d'aquests pares desconcertats? Que examinin una mica les seves consciències per escatir si ells van començar educant-los en aquest endropiment. Però, després, no s'aturin inculcant-se simplement, que facin com la mare d'aquesta carta: que s'adormin pensant que demà continuaran treballant, continuaran estimant els seus fills, amb la seguretat que de l'amor sempre en surt quelcom, sempre en resta quelcom. Però que no tinguin por de cantar-les-hi clares sempre que sigui necessari, sense xurriaques però també sense complexament. Perquè quan un comença a dir "no hi ha res a fer", aleshores és quan en efecte no hi ha res a fer.

RESPIR

PAGAR-LA

Tota cosa té el seu preu, i difícilment hom s'escapa de pagar-lo si vol heure la cosa. Fóra molta fantasia creure que pots haver la cosa sense pagar-la. Fóra també massa fantasia pensar que pots anar pel món impunement, sense haver de respondre dels actes que més o menys conscientment has comès. És que, així com tota cosa té el seu preu, té igualment la seva paga. Hi ha dites clàssiques que ho avalen: Tal faràs, tal trobaràs, diu una. I una altra: la pedra, quan surt de la mà, no saps on va. Qui la fa, la paga, sento que diu una altra. Cert! No el pots tirar impunement, un cop de pedra; encara que amaguis la mà, en un lloc o un altre la pedra cau. Tard o d'hora també la paga arriba. Parlant del tema de la responsabilitat inescapable, vaig sentir un dia una bona sentència: Hi ha qui es pensa que podrà arreglar la taula sense llevar-ne els plats!

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana
 EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA
 DIFUSIÓ CONTROLADA PER O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutjar
 Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera, Joan Carrera i Planas
 Edita: Fundació Catalunya Cristiana
 Gerent: Jaume Roigé i Torrentgener
 Disseny: Joan Samper i Aledo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia, de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244. 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 05 08007 Barcelona

Impressora: Publiograf, S.A.L. Pte. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS
 Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.
 Europa: 8.700 Ptes. □ Amèrica: 10.650 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.400 Ptes. □ Filipines: 11.400 Ptes. □ Àsia (més oriental): 14.200 Ptes. □

ARA MATEIX

M' ha fet una gran tristesa la carta que Gorbaxov i Rizhkov, president i primer ministre de l'URSS respectivament acaben d'adreçar al Consell Suprem —o Parlament— i al Govern de la República de Lituània. I no només perquè conté una amenaça d'ús de la violència, en forma, de moment, de boicot econòmic, amb la interrupció de subministraments soviètics tan vitals com el gas natural, sinó, sobretot, per l'argumentació amb què les primeres autoritats de Moscou volen justificar la seva actitud.

Diuen que la posició dels lituans, que han declarat la seva independència, és "il·lícita". Comprèn que a ells els ho sembli. Però voler que Lituània ho entengui així, és exigir-li que consideri lícita la seva incorporació forçada a la Unió Soviètica, després de la segona guerra mundial. Aquest fet, d'altra banda, no era més que l'última anella d'una fatídica cadena d'agressions a la nació lituana: ocupació per l'Alemanya nazi, intents de russificació del país després del 1795, i, abans, incorporació a Polònia i procés de polonització que arribà al punt de ser proclamat el polonès, el 1697, la llengua oficial de Lituània... Quan un petit poble de poc més de tres milions d'habitants, després d'aconseguir de salvar la seva identitat nacional, en una lluita contínua contra potències

Lituània, inculpada

J. CARRERA PLANAS

de la magnitud de les esmentades, proclama, per boca del seu legítim Parlament, la decisió de reprendre la sobirania que li fou robada, pot admetre que és ara precisament que es produeix una il·licitud?

Amb el to persuasiu i enraonat que li és propi, Gorbaxov ha declarat: "Us ho dic amb tota franquesa, si comencem a dividir-nos, coneixerem una guerra civil i matances sagnants de les quals no ens en sortirem". I ha afegit, encara, que seixanta milions de soviètics viuen fora de les fronteres de la seva república d'origen, cosa que complica molt més la situació. M'ho crec que el líder reformista rus parla amb franquesa i que tem, realment, el que diu témer. Però, ¿qui ha unit indegudament i artificiosament allò que ara reclama el retorn a la seva independència natural? I qui ha decidit la política de la qual són conseqüència els seixanta milions de ciutadans soviètics

no integrats als països on resideixen?. Els lituans, no...

Som davant la vella i coneguda pràctica d'inculpar la víctima. L'obrer explotat, quan protesta, posa en perill l'ordre públic. Aleshores, l'explotació perd importància, l'il·lícit és trencar l'ordre... Però, tot amb tot, els problemes socials solen trobar més comprensió que els nacionals. A la Unió Soviètica mateix, tothom sembla que està d'acord amb la necessitat de canviar l'economia i amb abandonar la dictadura. Ara bé, les nacions, que no emboliquin la trocal. Aquesta és una política que mai no entendran els lituans, ni cap ciutadà dels pobles oprimits, com aquell a qui li han pres la cartera no admetrà mai que hagi de tractar amb els lladres assumptes previs a la seva devolució...

Certament la cobdícia imperialista de l'Estat soviètic ha creat un conglomerat d'ètnies, de cultures i de religions que, en afuixar-se la mà de ferro que les engrapava, esdevé explosiu. Cal que els successors d'aquell imperialisme n'assumeixin la responsabilitat i en reconeixin la il·licitud. Des d'aquest reconeixement, podria ser possible parlar de terminis, d'acords, de procediments... Seria, si més no, comprensible que s'intentés. Ara, amb la inculpció de la víctima només s'aconseguirà la seva exasperació i la perpetuació del conflicte.

Quan el lector llegeix aquestes ratlles ja estarà tot dat i beneït, i potser oblidat. Però, mentre ho escric encara és calent l'afer del rei Balduí de Bèlgica, de la seva abdicació temporal per no haver de sancionar la llei sobre la regulació de l'avortament aprovada pel Parlament. Aquest afer ha suscitat, no sols en la premsa del nostre país sinó també de l'estranger, alguns comentaris d'una frivolitat escriuidora, amb al·lusions francament insultants contra la condició de catòlics practicants dels monarques belgues.

I tot plegat perquè el rei Balduí ha fet ús del dret que avui es reivindica amb més in-

sistència, el dret a l'objecció de consciència. Un dret que curiosament sembla no regir en tot allò que fa referència a l'avortament: també els metges que es neguen a practicar "avortaments legals" són blasmat per gran part de l'opinió i dels mitjans de comunicació, i fins i tot demandats judicialment. Contrasant evident que mostra fins a quin punt l'opinió pública pot ser objecte de campanyes manipuladores; i que també posa en evidència fins a quin punt és necessària —ho hem repetit mil cops des d'aquí— una ètica de

La valentia d'un Rei

JORDI BASSAS i RIBALTA

la informació que impedeixi que el legítim exercici de la llibertat es converteixi en pura arbitrarietat.

Podem estar d'acord que la postura del rei Balduí ha establert un precedent que deixa al descobert esclerxes profundes en el si de les monarquies parlamentàries; i que això pot plantejar problemes molt delicats. Podem, també, argumentar que la sortida més coherent

davant del dilema hauria estat potser l'abdicació definitiva per part del rei. Però, en nom de cap principi polític podem exigir de cap ésser humà que sigui rei abans que persona. En nom de cap doctrina política podem definir la representació de la sobirania popular com un pur automatisme burocràtic. Passada l'època de l'absolutisme, el rei és un ciutadà més amb una funció específica; i, per bé que hagi de ser "rei de tots", això no comporta necessàriament fer-se còmplice d'uns quants, encara que siguin la majoria. És més,

la persona del rei —vinculada tradicionalment al nucli d'una família reial— comporta un rol d'exemplaritat que, no per ser vulnerat molts cops, deixa de ser vàlid i necessari per als súbdits. Els pobles amb tradició monàrquica tendeixen a contemplar la reialesa com a cosa entranyable i com a mirall de perfecció ciutadana; responsabilitat extraordinàriament delicada per als titulars de les corones.

Sigui com sigui, celebri la valentia del rei Balduí, i espero que l'anunciada revisió de la Constitució belga contempli amb més eficàcia aquesta dimensió humana, i per tant responsable davant de Déu i dels homes, del rei.

ACUDIT

Moments espirituals

Déu és la plenitud de la vida infinita. La caritat fa fills de Déu. El fred i l'indiferent no tenen por de perdre Déu. Solament el que estima en sap el turment perquè viu en l'amor de caritat. Crist és present en l'Eucaristia, de faisó no solament espiritual sinó també corporal. La pregària és l'alè, el respir normal del cristià. L'Esperit és el terme i l'efusió de l'amor infinit del Pare i del Fill, basada suavitat i secretíssima del Pare i del Fill. Crec, com la Verge, bo i no entenent el Misteri. No hem estat redimits per un mort sinó per un resuscitat. L'Església és el nou poble de Déu. La creu, el sofriment és l'heretat de l'autèntic cristià. La humilitat obre el cor a la confiança. Conversió: retorn vers Déu, necessitat

necessària del retorn a Déu amb plenitud, amb fervor. Renovació de tot l'home. La voluntat humana de Crist resta transformada i perduda en la de Déu i d'una faisó plena i perfecta. Crist és el Mestre, el Verb, la Paraula substancial del Pare. Tu, jo, tots som membres de Crist, cos de Crist, Església. El Verb és la llum, la Paraula de Déu. Cos de l'Església, el Crist, Únic Cos, única vida. De la Testa als membres. Nosaltres. La humanitat de Crist unida a la persona del Verb, fou l'instrument, l'enginy de nostra salvació, el camí per assolir la unió amb la Trinitat. Silenci i plenitud de vida, crit que invoca Déu en el desert del món.

Pere Ribot

Conversa amb l'Abat de Montserrat

No hi ha dubte que Montserrat és el fogar espiritual de Catalunya. Tot català, creient o no, quan puja a Montserrat se sent alegrí d'una fe en recerca d'un amor. La tendresa de Déu, manifestada en Maria, commou el cor de l'home, sempre en tensió entre una esperança irrenunciable i la lluita de cada dia. "Catalunya Cristiana" ha volgut tenir una conversa amb el P. Sebastià Bardolet, abat de Montserrat, transcorregut el primer any de la seva gestió. Ens ha semblat que, amb motiu de la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, era bo anar a les fonts i renovar l'esperit cristià i montserratí que, durant segles, ha afaïçonat l'ànima i la vida del nostre poble.

—A vostè li va costar d'acceptar el nomenament. ¿No s'hi veia en el paper d'abat?

—Sí, em va costar molt de prestar-me a la possibilitat de ser elegit. Però també tenia clar que si sortia elegit, no podia deixar de banda la voluntat de la comunitat. No volia fer el joc de presentar-me i després no acceptar. Mai no hauria desitjat una responsabilitat com aquesta. Però, quan et trobes que la comunitat et demana aquest servei, crec que ja no has de pensar en els teus desigs i comoditats, i t'has de llançar a les mans de Déu, malgrat que tu mateix coneixes millor que ningú les pròpies limitacions.

—Transcorregut el primer any de gestió, ¿quin balanç faria?

—Jo, sincerament, no en faig cap, de balanç. No sóc capaç de valorar tot el que he fet i tot el que no he fet. Crec que és el Senyor l'únic que pot valorar les coses en el seu punt just. I em penso que Ell no compta pas les gestions abacials per anys naturals... El que em sembla que cal que faci jo és una valoració tan serena i evangèlica com sigui possible cada vegada que haig de prendre una decisió.

—¿Quines són les grans línies de la seva gestió?

—Com a abat d'una comunitat de monjos intento ser fidel a allò que sant Benet espera del pare del monestir. Ell en la seva Regla li dedica unes pàgines plenes de fe, de sentit comú, d'humanitat, de seriositat, de joia íntima, de confiança. L'abat no ha d'inventar res; simplement ha d'intentar ajudar els seus monjos —més amb els fets que amb les paraules— perquè pel camí de l'Evangeli i amb un cor ample vagin cap a Déu.

I com a abat de Montserrat, tenint en compte la vocació concreta que la història ha donat al nostre monestir, desitjaria que tots els monjos fóssim tan fidels a la nostra vocació concreta que sabéssim transmetre tot això d'una manera ben clara i ben fidel a tots aquells que pugem a venerar Santa Maria. L'arrelament a un país ens ha de fer atents a tots els seus valors humans i culturals. Crec que això també és part de la nostra vocació.

—¿Podria dir-nos el sentit que té actualment la vida monàstica?

—Una mica ja queda contestat pel que acabo de dir. Si la vida monàstica és viscuda amb fidelitat, per ella mateixa demostrarà en cada època el seu sentit; i en la nostra també. Tots som necessaris a l'Església de Déu, i el carisma monàstic hi pot aportar també la seva part: preferència per les coses de Déu i pels valors de l'esperit; dedicació a la pregària, a la lectura santa, al treball; cultiu dels valors comunitaris; estima per la

senzillesa, per l'obediència, per la puresa de cor...

—¿Com valora el clima de competitivitat i l'ambició per la riquesa existent avui dia en la nostra societat?

—Tots en sortim tacats d'aquestes tendències. Amb una aparença de valors humans ineludibles i d'enlluernador progrés, el que fan és distreure'ns dels autèntics valors de la persona. Tothom hauria de ser valorat pel que és i no pel que té o pel que fa, i hauria de ser considerat germà i no rival de competició.

—Montserrat continua essent molt popular i rep contínuament feligresos. ¿Pensa que la gent acut al Monestir per devoció o per fer turisme?

—Pel que veiem cada dia puc respondre que hi ha qui ve a Montserrat per autèntica devoció, i hi ha qui hi ve com a turista. Amb tot, aquests dos camps no estan pas renyits ni ben delimitats. No sabria expressar amb percentatge la seva mútua relació. Però el que intencem (i encara ho hauríem de fer molt més) és que, fins aquells que vénen només per curiositat o perquè l'agència de viatges els ha portats, poguessin captar que hi ha algun altre valor, alguna altra presència, a més d'una muntanya meravellosa o d'uns cants dels escolans que es fan escoltar. És un tema que no resulta pas fàcil, el del turisme a Montserrat.

—¿De quina manera els mon-

jos estan en contacte amb el món exterior?

—Sobretot pels contactes personals i pels mitjans de comunicació, especialment la premsa. Algú ha dit que avui dia per pregar es necessita a una mà el llibre litúrgic i a l'altra el diari. Certament que no podem estar al marge dels batecs de la nostra societat. Aquests batecs hi arriben, a Montserrat.

—Montserrat sempre ha destacat per una intensa activitat cultural, pels seus estudis bíblics. ¿Com valora aquesta tasca?

—Crec que ha estat un factor molt important per a la vida interna del monestir i pel que pugui representar de col·laboració al nivell cultural del país. Hi ha hagut tradicionalment una dedicació als estudis bíblics, sobretot a partir del P. Ubach; i actualment encara hi ha un bon equip que hi va treba-

llant. Però també cal no deixar de banda els altres aspectes culturals propis del nostre monestir, com són el litúrgic, el musical, l'històric, el teològic... Ara que, gràcies a Déu, la cultura ja és patrimoni de tothom i no solament dels monestirs —com havia succeït en èpoques passades—, nosaltres continuem amb el deure de cultivar sobretot aquelles matèries més relacionades amb la vida de l'esperit. Però cal ser molt realistes amb les pròpies limitacions, i saber aportar amb senzillesa allò que és fruit de la vida i del treball.

—Del 25 al 29 de juny se celebrarà el III Congrés Litúrgic de Montserrat. ¿Què es pot esperar d'aquest esdeveniment?

—Una reflexió sincera, dins l'àmbit de les nostres diòcesis, sobre l'estat actual de la litúrgia. I un mirar amb realisme aquest estat actual per veure què caldria fer en endavant. No essent, però, el Congrés una instància decisòria, no podem esperar que en surtin ni decrets oficials ni canvis estructurals. La cosa important és que es converteixi en ocasió per aprofundir amb sinceritat la resposta que fins ara hem donat als desigs de reforma, o que hauríem hagut de donar.

—¿Per tant s'hi farà un balanç de la reforma litúrgica d'ençà de la celebració del Concili?

—Sí. Però l'esperit del Concili no és una cosa ja tancada, i que complint amb el que diu la seva lletra ja n'hi ha prou; no. La mateixa fidelitat al Concili ens demana que anem més enllà, tenint en compte que la realitat del 1990 no és la mateixa que la de fa vint-i-cinc anys. És per ací que aquest Congrés ha d'obrir les portes a tot allò que encara no ha tingut resposta o no ha estat suficientment adaptat a cada circumstància.

—¿Insistirà el Congrés en coses manades però oblidades com la confessió individual, el baptisme després del naixement o suposarà avançar en les formes i lectures que exigeix una nova època?

—Si només es limités a les primeres, no crec que complís amb la seva finalitat.

—¿Creu que els mitjans de comunicació tracten d'una manera correcta i suficient els temes relacionats amb l'Església?

—Evidentment que depèn de l'òptica amb què es mira. Però, des del meu punt de vista i generalitzant, els temes relacionats amb l'Església no surten pas massa afavorits en molts mitjans de comunicació. La meua pregunta és si aquesta tendència és una cosa volguda i intencionada, o és un signe del que realment viu en general la nostra societat. I tant una cosa com l'altra fan pensar molt.

—¿Pensa que l'Església ha de tenir premsa pròpia?

—És bo que l'Església tingui els seus propis mitjans. D'aquesta manera pot amb més llibertat i sense mediacions tendencioses informar i predicar. Amb tot, jo crec que és molt important que en els mitjans no confessionals hi hagi autèntics homes de fe que siguin professionalment ben competents, i que hi aportin el seu sentit de l'honradesa, de la serenitat, de la imparcialitat.

—¿Com veu el ressorgiment dels sentiments religiosos als països de l'Est?

—No conec prou aquest tema. Però certament que m'ho miro amb molta esperança. Concretament Rússia té una gran tradició cristiana i monàstica que ha estat capaç de superar anys i anys de repressió i contradicció. Això fonda aquesta esperança.

—¿Recorda l'època en què Montserrat va acollir precisament el bisbe de Letònia?

—Sí, recordem el bisbe Urbss amb tot l'afecte. Ell i el seu secretari Mns. Nowicki van formar part plenament de la nostra família, i es van fer estimar. Si haguessin pogut veure aquesta nova primavera...! El dia que Gorbatxov va tenir l'audiència amb el Papa recordàvem entre nosaltres la reacció d'estupor i d'estranyesa (però també de profunda obediència) que va provocar al bisbe Urbss el fet que Joan XXIII rebés el gendre de Nikita Kruixov. No acabava d'entendre que el Papa pogués rebre al Vaticà un representant d'aquell govern que tant havia fet sofrir la seva pròpia església i la seva mateixa persona. Les coses, gràcies a Déu han canviat molt. I tots desitgem que els molts interrogants que hi ha a l'Est es puguin resoldre pacíficament i amb llibertat per a tothom. I també, és clar, amb llibertat per a l'Evangeli de Jesucrist.

No té precedents en tota la història del cristianisme

Trobada en profunditat de catòlics i jueus

La Conferència Episcopal Italiana ha estat la promotora, a Roma, de la "Setmana dels catòlics i hebreus en el camí de la reconciliació".

Aquesta setmana es va celebrar com a resultat pràctic de la "Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians", amb l'intent d'aconseguir una relació fraternal entre el cristianisme i judaisme.

La trobada per el relançament d'un nou diàleg entre les dues comunitats religioses esmentades no ha tingut precedents en tota la història del catolicisme. La idea d'aquest trobament fou de monsenyor Ablondi, bisbe de Liborno, i hi han assistit també monsenyor Riva, bisbe auxiliar de Roma i el rabí, Dr. Elio Toaff, cap de la sinagoga romana. La setmana ha obtingut el suport de les parròquies italianes, de diverses universitats i centres d'estudis catòlics del país, així com del mateix Vaticà.

Jueus i catòlics —s'han proclamat en les jornades— estan d'acord en la defensa dels drets

humans, de l'acció social, de la justícia, la pau i de l'ecologia. També s'ha tractat del problema de l'emigració i immigració. S'ha posat èmfasi en l'estudi de la pacificació de Palestina així com d'una possible negociació per la custòdia dels Sants Llocs de Terra Santa.

Aquest fet ha estat considerat "històric" pel nou pas aproximatiu entre cristians i jueus, tot i que s'ha posat en relleu que per assolir-lo no n'hi ha prou en paraules i simposis; cal viure el problema per canviar a poc a poc certes mentalitats extremistes que no porten enlloc.

Joan Pau II i el Dr. Elio Toaff, rabí cap de la sinagoga romana, han estat els protagonistes del retorn hebraico-catòlic.

Es va celebrar a Filipines sota la presidència de Jim Reuter, jesuïta

Assemblea sobre els Mitjans de Comunicació Social d'Àsia

"Cory, l'estimem perquè vostè és honesta!" fou en aquests termes familiars que James B. Reuter, jesuïta americà, que des de fa molts anys viu a Filipines, va obrir la recepció oficial que la presidenta Cory Aquino va oferir als delegats d'OCIC i Unda-Àsia, en el seu palau de Malacagnan, a Manila.

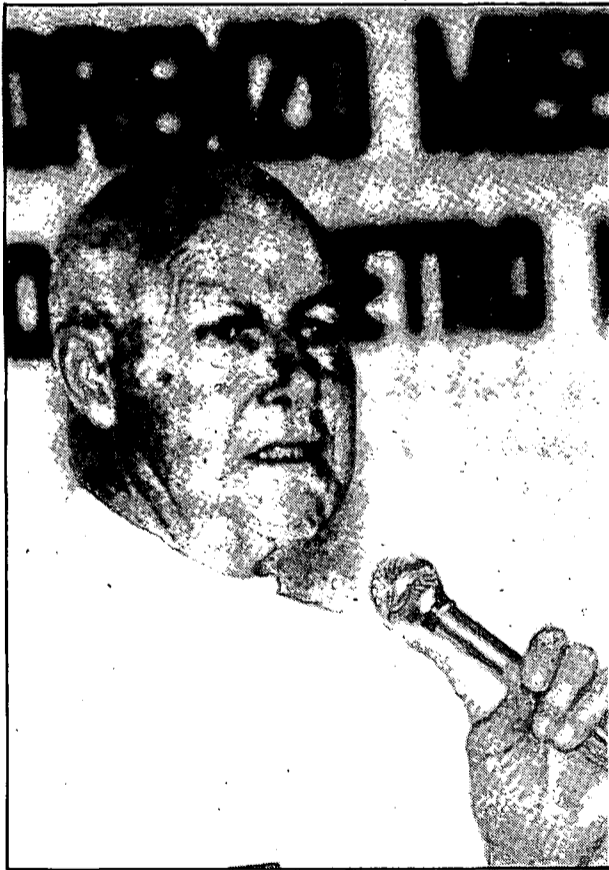
El pare Reuter, director de l'Oficina de MCS, de l'Església Catòlica de Filipines, és un polifacètic: guionista, director de teatre, reporter de ràdio i televisió. Durant la revolució popular, Jim Reuter, manté les emissions de Ràdio Veritas. L'any 1989, va rebre el premi Ramon Magsaysay que premia el qui s'hagi distingit en el camp periodístic, de la literatura o de l'art.

Tot fou diferent durant les assemblees asiàtiques celebrades recentment. Primerament, el lloc. La reunió es va dur a terme a Lorenzo Mission Institute, seminari per a sacerdots xinesos, inaugurat recentment pel cardenal Sin. Després el tema de les jorna-

des d'estudi: "Professionalisme i professionals laics en la comunicació cristiana". Potser s'intercanviaven per primera vegada tantes experiències de laics professionals dins dels mitjans de comunicació, obrint perspectives noves a les organitzacions catòliques de MCS on molt sovint hi ha pocs laics, mentre que n'hi ha molts d'altres que són del clergat o religiosos.

Dins de les bones resolucions de les jornades d'estudi hi ha la d'associar encara més els laics professionals dins de les activitats d'Unda i de OCIC.

Com que es realitzava en el mateix lloc l'assemblea regional d'OCIC-Àsia, un comitè d'avaluació de projectes, presentà el seu informe precisant que més de cent projectes que superen els tres-cents mil dòlars, havien estat retinguts. L'OCIC, els presentarà a diferents organitzacions, especialment a l'Obra Pontificia de la Propagació de la Fe.

J.B. Reuter, director de l'Oficina de MCS de l'Església catòlica de Filipines.

PERE ROVIRA

Vinyes, Cellers i Destil·leries.

Blanc de Belart • Alta Mar • Vinya d'Irto • Viña Montal • Raquel Rosé • Viña Mater • Dry Solera • Ranci • Vinum Misae • Mas dels Frares • CALISAY.

Tel. (93) 337 18 12

URGELL

El Co-Príncep episcopal, arran de la constitució del Sindicat Andorrà de Treballadors

“No es pot sostenir que solament el 17% tingui drets polítics plens”

LES ESCALDES.— El dia 8 de març se celebrà a Andorra el Congrés constituent del Sindicat Andorrà de Treballadors que, a l'empara de la Llei de Drets de la Persona (10/IV/89), era institucionalitzat al país.

Setanta representants del Sindicat Andorrà de Treballadors (SAT) presents al congrés constituent elegien la comissió executiva presidida pel secretari general, Antoni Roig. Líders sindicalistes d'organitzacions europees i dels dos països veïns donaven suport amb la seva presència i els seus parlaments al nou sindicat. Cal destacar la presència i les intervencions de Nicolás Redondo, Secretari general d'UGT, i de Marcelino Camacho, President de CC.OO.

Monsenyor Joan Martí, Co-Príncep Episcopal, ha lluitat coratjosament a favor del reconeixement dels drets humans a Andorra. Primerament no va voler donar la seva aprovació al Codi d'Administració —una mena de constitució— que aparcava els drets humans del seu articulat i els situava al pròleg, sense cap força vinculant i solament com un gest de bona voluntat. Després de diverses negociacions amb el Co-Príncep francès i amb el Govern d'Andorra es va consensuar l'acord de legislar el reconeixement dels drets humans. El decret que donava força de llei als drets humans a Andorra era publicat el 10.IV.89; a partir d'aquesta data qualsevol associació no restava al marge ni contra la llei. Aquesta és la situació actual del SAT, una associació recolzada

Nicolás Redondo en un moment de la visita que va retre a monsenyor Martí Alanís.

en la Llei 10/IV/89, però el decret encara no ha estat regulat pel Govern andorrà.

La defensa dels drets humans i la justícia social han donat força i constància a línia de govern de monsenyor Martí. “Avui no es pot sostenir que un país solament el 17% de la població tingui drets polítics plens”, manifestava el Co-Príncep a CC. Al creixement espectacular del país hi han col·laborat els treballadors estrangers; això no s'ha vist compensat per una política d'equilibri ni per una modernització administrativa que reconegui els drets elementals de la classe treballadora. El SAT significa un pas endavant en

la democratització del país, en aquest sentit monsenyor Martí ha manifestat: “Crec que és l'obertura d'uns nous espais de llibertat, de diàleg, a vegades de reivindicació... Tot això forma part d'un paisatge autènticament democràtic i penso que és una bona notícia per a l'Andorra d'ara i del futur el fet que la democràcia arrela autènticament dins Andorra”.

La postura del Co-Príncep ha tingut els seus adversaris i detractors, però ha estat també objecte d'elogis i reconeixement. Recentment el Rei i el Govern d'Espanya concedien la Creu d'Isabel la Catòlica a monsenyor Martí i condecoraven també els serveis de la

Mitra pel seus treballs en la modernització d'Andorra. Nicolás Redondo i Marcelino Camacho, en el curs del seu viatge a Andorra per assistir a la constitució del SAT, visitaven separadament el Co-Príncep que després informava: “Tant l'un com l'altre han agraït molt que les posicions de la Mitra hagin permès la publicació de la Llei de Drets Humans, tenen clar que ha estat la nostra actitud a favor dels drets humans la que ha possibilitat el sindicat. Han volgut agrair la nostra posició”.

S'ha qüestionat la autonomia del SAT, el Govern d'Andorra no ha vist bé la presència dels líders sindicals estrangers a l'acte de la constitució del sindicat i ha parlat d'interferències alienes. Els dubtes tenen el seu origen en la mili-

tància política d'alguns dirigents del SAT en partit polític estranger. El Co-Príncep Episcopal opina, però, que els actuals sindicalistes encara que no siguin de fet andorrans amb plens drets “tenen una consciència andorrana bastant sòlida com per estimar el país i respectar les seves institucions”. Per altra banda la resposta a aquests dubtes serà una política de progressiva assimilació que assoleixi un equilibri just de la població mitjançant una més generosa obertura a la nacionalitat andorrana. La mesura ja ha estat anunciada pel nou Cap de Govern, Oscar Ribes. Entremig, però, hi ha els incommensurables interessos del diner, déu fort fins i tot en terrenys democràtics.

ANTONI MIRABET

LLEIDA

Després de la seva caiguda amb fractura de l'húmer

Monsenyor Ramon Malla i Call es recupera normalment

LLEIDA.— Segons fonts properes al bisbat de Lleida, se'ns informa que el Dr. Ramon Malla i Call, bisbe de la diòcesi, s'està recuperant satisfactoriament de la seva caiguda amb fractura de l'húmer i desllorigament d'altres ossos de l'espatlla.

L'accident tingué lloc fortuïtament a Barcelona. Després de ser intervingut urgentment, ara passa el període de recuperació que, segons els facultatius i com és costum en aquestes ocasions, serà llarga.

El Dr. Malla no ha pogut presidir els actes litúrgics de Setmana Santa i no està encara en condicions immediates de fer-se càrrec de la responsabilitat de la seva diòcesi.

CC. desitja que monsenyor Malla pugui reincorporar-se quan més aviat millor a les tasques pastorals de la seva diòcesi.

FETS I CRITERIS

Irlanda del Nord, conflicte polític o religiós?

La impressió que es té de la problemàtica que viu Irlanda del Nord, des de l'any 1969, és que es tracta d'una lluita entre protestants i catòlics. Aquesta visió no es correspon amb la realitat objectiva.

La situació és molt complexa i, encara que no es poden fer afirmacions generals, si que podem dir que el problema de fons rau més en les divisions irlandeses de tipus històric, econòmic i polític, que no pas en les de caire religiós.

És veritat que el grup nacionalista, per raons històriques, és catòlic, i que el grup unionista, partidari de la unió amb Londres, és protestant. Quan, a Irlanda del Nord, hi varen començar els “disturbis” de l'any 1969 les Esglésies varen prendre una major consciència de les responsabilitats compartides.

El greu problema de la violència va moure l'Església Catòlica i les Esglésies cristianes a condemnar el terrorisme i les organitzacions paramilitars. Aquesta posició es va fer pública en un document anomenat informe intereclesial “Violència a Irlanda” (1977), que marcà una fita històrica en el moviment ecumènic d'Irlanda.

El missatge fou molt clar: “No hi ha justificació en la present situació d'Irlanda per a l'existència de cap organització paramilitar”.

La cosa més significativa és que darrera de les exhortacions a la no violència, els cristians d'Irlanda són molt actius a l'hora d'organitzar, plegats, iniciatives a favor de la pau. Els seglars hi tenen un

paper important. Mereix menció especial el Programa: Educació per a la pau; per a les escoles, que ha estat preparat per la Comissió catòlica Justícia i Pau, i pel Consell Irlandès de les Esglésies, amb una sèrie de publicacions sobre la pau, la justícia, la violència, construir la comunitat, diferents tradicions religioses, etc.

Parlo de la situació irlandesa des de l'experiència d'una reunió ecumènica europea que tingué lloc el propassat mes de febrer prop de Belfast. A més de la informació, durant la trobada vàrem establir contactes amb els dirigents de diversos organismes ecumènics, com el Consell Irlandès de les Esglésies, el Consell intereclesial (catòlics i altres cristians), i el Centre de reconciliació “Columbanus”.

En les qüestions polítiques irlandeses no hi ha una política específicament cristiana. En aquesta situació, i particularment des de l'acord Anglo-Irlandès de 1985, la tasca principal de les Esglésies consisteix a encoratjar els fidels a comprometre's en el procés de reconciliació i a fer possible un diàleg democràtic que porti a un consens.

Una cosa és certa: el problema de la divisió i de la violència no tenen com a causa la fe religiosa. Si demà a Irlanda tothom fos no creient, la divisió continuaria perquè les causes són, més que res, d'ordre econòmic i nacionalista.

RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Missa Major de Sant Jordi.— A l'Oratori de Sant Felip Neri, el bisbe auxiliar de Barcelona, Dr. Lluís Martínez i Sistac, presidirà aquesta Eucaristia, en la qual es realitzarà un gest de solidaritat per a finançar un projecte concret de Caritas, i s'obsequiarà els assistents amb els Goigs de Sant Jordi. Oratori de Sant Felip Neri, **dimarts, 23**, a les 8 del vespre, Plaça de Sant Felip Neri, Barcelona.

***

Centre Cristià dels Universitaris, c/ Villarroel, 81.— Video-Fòrum. **Divendres, dia 27**, a les 21 h. Per complemen-

tar el cicle sobre Olimpisme, iniciem el cicle "Cinema i esport", amb la intenció d'aportar una visió més de l'esport i del seu rerefons humà: Projectarem "Carros de Foc", dirigida l'any 1981, per Hugh Hudson.— **Dia 29, diumenge.** Sortida per veure la Passió a Esparaguera. Si voleu venir o rebre més informació truqueu al CCU (tel. 323 33 68), de dilluns a divendres, de 16.30 a 21.30 h., i dissabtes de 10 a 14 h.).

***

Temps de Pasqua de Resurrecció. "PELS CAMINS DE L'ORACIÓ".— Casal Bellesguard (tel. 211 82 40),

Monestir de Sant Maties, monges jerònimes, (tel. 417 36 66), c/ Bellesguard, s/n. 08022 Barcelona. **Diumenge, 29 d'abril**, a les 6 de la tarda, "La apertura al Espíritu Santo, una bendició para la Iglesia". Sr. Josep Zaidin. Col·loqui. Vespres.— **Diumenge, 6 de maig**, a les 6 de la tarda. "La oración en la historia". Sr. Josep Martrat. Col·loqui. Vespres.— **Diumenge, 13 de maig**, a les 6 de la tarda. Es projectarà el Vídeo: "La familia i la pregària" (Parla Chiara Lubich). Comentari: Sr. Gaspar Bruguera. Col·loqui. Vespres.— **Diumenge, 20 de maig**, a les 6 de la tarda. "L'Oració dels consagrats". P. Josep M. Dausà C.O. Col·loqui. Vespres.— **Diumenge, dia 27 de maig**, a les 6 de la tarda. "Poble de Déu, poble orant". Dr. Joan E. Jarque i Jutglar, director de "Catalunya Cristiana". Col·loqui. Vespres.

***

Una nova visió del matrimoni en un cap de setmana.— Per tal d'aportar a les parelles una tècnica de diàleg que ajudi a aprofundir en la relació d'esposos i en el sagrament del matrimoni; com també a renovar, enfortir i vivificar l'amor conjugal, l'ENCONTRE MATRIMONIAL anuncia la propera trobada que tindrà lloc els dies 27-28 i 29 d'abril. Comença el divendres a les 9 del vespre, i acaba el diumenge a les 6 de la

tarda. També poden assistir-hi sacerdots, religiosos i religioses, fent aquest cas el temari adient. La trobada és d'orientació catòlica, però està oberta a altres religions i creences, sense distinció. L'aportació econòmica és voluntària i totalment anònima. Informació i inscripcions: Jaume i Enriqueta Escudero. Tel. 232 85 95.

***

GRAN TROBADA DE PORTANTS DEL SANT CRIST.— Se celebrarà el dia 6 de maig, a Montserrat. Concentració a les 10 a la Plaça de la Basílica. Missa a les 11, ofrenes a la Verge. De 12 a 3, temps lliure. Tarda, a les 4, solemne Via-Crucis. Per informació: tels. 798 07 02, 798 59 50, 751 33 39, 751 32 88.

***

Acadèmia Catòlica de Sabadell.— Festes de Sant Jordi i de la Mare de Déu de Montserrat. **Dia 22, diumenge.** Pele-

grinatge de la zona pastoral de Sabadell a Montserrat. A les 6 de la tarda, a l'Aula del Dr. Lluís Carreras, VIII Jocs Florals del Casal de Joves L'ARREL. En els locals de l'entitat, venda de llibres i roses. IV Fira dels Goigs (cont.). A 2/4 de 9 del vespre, a l'església de Sant Feliu, celebració de l'Eucaristia i cant dels goigs. **Dia 24 d'abril, dimarts.** A les 8 del vespre, a l'Aula Dr. Lluís Carreras, conferència, "Nacionalismes i autodeterminació a les nacionalitats europees", a càrrec d'Àngel Colom, diputat al Parlament de Catalunya. **Dia 27, Diada de la Mare de Déu de Montserrat.** A 2/4 de 9 del vespre, a l'església parroquial de Sant Feliu, Missa de la Solemnitat i cant del Virolai. **Dia 3 de maig, dijous**, a les 8 del vespre, a l'Aula Dr. Lluís Carreras, presentació a Sabadell del III Congrés litúrgic, pel P. Adalbert Franquesa, monjo de Montserrat, amb el títol: "Què podem esperar d'un Congrés litúrgic".

MISSATGE DE LA MARE DE DÉU A MEDJUGORJE

25 de març de 1990

Estimats fills, estic amb vosaltres, fins i tot quan no n'esteu conscients. Desitjo protegir-vos de tot allò que Satanàs us ofereix i amb què desitja destruir-vos. Amb les mateixes entranyes maternes amb què portava Jesús desitjo, estimats fills, portar-vos vers la santedat. Déu desitja salvar-vos, i a través de persones, de la natura, i de moltes coses, us envia missatges que puguin ajudar-vos a canviar la direcció de la vostra vida. Doncs, compregueu també, fillets, la grandesa del do que Déu us fa a través meu, volent que us protegeixi sota el meu mantell i vosaltres, plens de la joia de la vida, pugueu tenir-me per guia. Gràcies per haver respost a la meua crida.

AMICS DE MEDJUGORJE: C/ Carme, 11, baixos - 08700 IGUALADA.

Clausura del Procés de Beatificació del Dr. Tarrés

El proper dia 25 d'abril, dimecres, a les sis de la tarda, a l'església parroquial de Sant Vicenç de Sarrià, i presidits pel Sr. Cardenal, Dr. Narcís Jubany, se celebrarà l'acte de clausura del Procés canònic sobre la vida, virtuts i fama de santedat del Dr. PERE TARRÉS i CLARET.

El Vice-Postulador es complau en invitar a tots els amics d'aquest gran metge, fejecista i sacerdot de la Nostra Terra, especialment a tots aquells que varen declarar en l'esmentat Procés de Beatificació.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

ES NECESSITEN auxiliars de Geriatria ambdós sexes, amb experiència. Apartat correus 2714 - 08080 Barcelona.

M'AGRADARIA conèixer home ferm i afectuós, entre 40 i 50 anys per casar-m'hi. Apartat 94117 - 08080 Barcelona.

S'OFEREIX xofer amb experiència i referències. Tel. 418 16 62.

S'OFEREIX Sra. 43 anys per atendre i acompanyar persona sola anciana o malalta, tardes. Experiència i seriositat, amb referències. Tel. 212 54 75.

SRTA. 30 anys desitjaria relacionar-se amb noi. Finalitats matrimonials. Tel. 333 41 14.

S'OFEREIX SR. CULTE, Administrador-gestor, do de gents, mitja jornada o sencera, per a despatx o preferiblement tenda. Experiència, seriositat i referències. Tel. 212 54 75 de 2 a 5 tardes i de 9 a 12 nits.

VENDA pis davant "Camp Barça". Tel. 245 65 27. Nits de 9 a 10 hores.

ES NECESSITA una persona responsable per fer-se càrrec de l'alberg Pere Tarrés els dissabtes i diumenges de 16 a 24 h. Interessats truqueu de 16 a 12 h. a la Sta. Remei. Tel. 410 23 09. Contracte laboral.

CLASSES de francès. Iniciació a la llengua i desenvolupament a partir de nocions bàsiques. Informació matins i tardes al tel. 439 79 33.

S'OFEREIX auxiliar administrativa mitja jornada. Càlcul mercantil, arxiu, bancs, nocions d'informàtica, etc. Experiència. dues empreses. Tel. 257 71 50.

BUSCO pis de 3 habitacions a Barcelona o l'Hospitalet per a una família humil en situació difícil. Max. 25.000 ptes. mes. Tel. 201 02 17.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes, 64, 3er. 2a. Tels. 317 41 44 - 302 59 83. Pref. Concert entrevista

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapís i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopèdia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

Repertori d'himnes per a la celebració cantada de la Litúrgia de les Hores

Aquest nou llibre que tenim el goig d'oferir-vos conté els himnes del Diurnal i d'altres de nova creació, tots ells musicats de manera digna i lloable per coneguts autors musicals. Aquests himnes constitueixen un ampli i enriquidor repertori per tots els temps litúrgics, per les celebracions solemnes o festives del santoral, així com per la litúrgia ferial.

De venda a les llibreries.

Format: 14x20 cms. 408 pàgines - Imprès a dues tintes. Enquadernació Guaflex, amb dues cintes. P.V.P. (amb IVA): 2.350 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A.
Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM .....
ADREÇA .....
POBLACIÓ ..... Tel. ....
PREU LÍNIA ..... SETMANES .....

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

GIRONA

Crida l'atenció les grans diferències d'un lloc a l'altre

Ètica o religió, resultats variats segons les poblacions

GIRONA.— Un estudi realitzat per la Comissió Episcopal d'Ensenyament entre diferents centres d'ensenyament de la diòcesi de Girona demostra que la majoria dels alumnes escullen preferentment l'assignatura d'ètica a la de religió. Entre els que fan batxillerat d'un total de 7.054 alumnes n'hi ha 3.794 que han escollit l'assignatura d'ètica i 3.260 la de religió. Per cursos, es veu que també guanya l'ètica ja que en tots tres els alumnes que escullen aquesta assignatura superen als de religió: 1.159 sobre 1.273 al primer curs; 1.178 sobre 1.119 al segon; i 1.022 sobre 943 al tercer.

Amb tot l'estudi resulta bonic sorprendent: en una mateixa població varien els percentatges en diferents centres d'ensenyament. Així, mentre a l'institut Vicens Vives guanya la religió que se situa entre un 55 i un 65 per cent de l'alumnat, al Santiago Sobrequés es queda entre el 30 i el 40 per cent.

Tendències variades

Igualment en altres centres, com el Girona III, situat en l'antic convent dels Salesians, s'observa una tendència de la baixa de l'assignatura de religió que ja es troba per sota el 50 per cent dels alumnes. El percentatge més baix es

troba en l'institut Salvador Espriu de Salt, en el qual només un trenta per cent dels estudiants van a classes de religió. Aquestes diferències es noten també en la resta del bisbat trobant-se poblacions com Banyoles, Olot i Palafrugell en les quals la religió supera clarament l'ètica en la proporció de gairebé tres a un.

En canvi, altres poblacions com Palamós, Sant Feliu de Guíxols o Salt la proporció a favor de l'ètica ha estat de quatre a un: 1.138 alumnes l'han escollit enfront de només 350 la religió. Les estadístiques fetes en altres centres mantenen la proporció favorable globalment a l'assignatura de l'ètica, proporció que oscil·la entre el 55 i el 65 per cent sobre la de religió.

FP i EGB

Una cosa similar succeeix entre els alumnes de Formació Professional i fins d'EGB, observant-se una tendència a favor de l'ètica. Així, a la Normal de Girona només el 23 per cent dels alumnes de primer curs s'han inscrit a les classes de religió i el 20 per cent dels de segon. En aquests cas les xifres indiquen molt clarament quina és la voluntat dels pares en aquest aspecte ja que es tracta de nens petits. Amb tot, l'estudi també de-

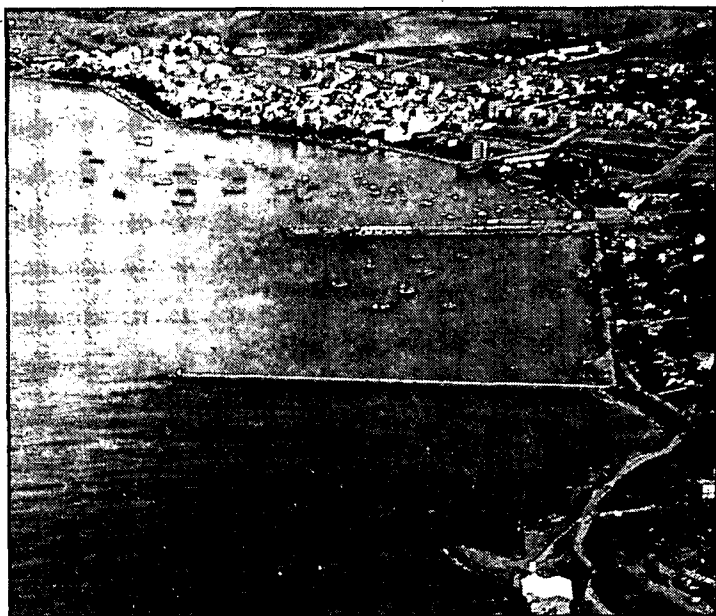
mostra que globalment la religió encara supera l'ètica en la majoria dels centres de EGB del bisbat de Girona, però amb l'avertència que el percentatge més alt correspon als alumnes que no segueixen cap de les dues assignatures.

Percentatges reduïts

Per altra banda, és fàcil observar que aquestes xifres estan d'acord amb algunes de les conclusions de l'estudi sociològic sobre ensenyament de religió a l'escola dins l'àmbit estatal. Però, també mostren algunes diferències notables amb l'enquesta feta per l'episcopat espanyol ja que en aquesta es diu que el 90 per cent dels alumnes escullen aquella assignatura quan resulta que a Girona el percentatge és molt més reduït. Concretament a les comarques de Girona només el 35'5 per cent d'EGB s'inscriu a religió, el 20 per cent a ètica i queda un 44'5 per cent que no fan ni una cosa ni altra.

Una altra qüestió és la dels seus de professors de religió que actualment és de només 30.000 pessetes al mes i que es considera molt baix, tant si es tracta de sacerdots com si es tracta sobretot de laics els que fan aquesta feina.

M. CABALLÉ

S'ha creat un Patronat per tirar endavant el projecte

Roses vol rehabilitar l'església parroquial

ROSES.— El passat dia 2 de març, es va crear el Patronat encarregat de posar en marxa la rehabilitació de l'actual temple parroquial de Roses. Des de fa uns anys, unes quantes persones van posar en marxa un projecte per la rehabilitació de l'església parroquial de Roses i després de molt temps de fer projectes, estudiar i reflexionar la forma escaient per la nova rehabilitació d'aquest temple de Santa Maria, de Roses, aquest grup de feligresos i d'altres que s'hi ha afegit, comptant a més amb la col·laboració de molts altres, ha estat elaborat l'actual projecte que ara es vol tirar endavant.

Els tècnics encarregats del projecte, han fet un estudi molt seriós de com podria quedar remodelat el temple rosinc, ja que, principalment pel que fa a la seva façana, està inacabada. Aquest projecte inclou l'acabat exterior, es a dir de la façana, i construcció d'una torre-campanar, utilitzant materials moderns, sense seguir l'antic projecte que data del 1853, el qual seria molt costós i és de més prepotència. Pel que fa a l'interior, el projecte preveu, l'eliminació del desnivell existent entre la part "nova" i la part "vella", substituint-lo per una plataforma contínua amb un petit desnivell i aixecant l'altar uns 30 cm. més. També el projecte contempla una nova i adequada il·luminació, una nova sonoritat i una ambientació-renovació d'aire, etc.

El Patronat que ha de tenir cura i seguiment de les obres, està presidit per l'Alcalde de Roses Sr. Pere Sanés i com a Vice-President el Patró Major de la Confraria de Pescadors de Roses, Sr. Joaquim Fontdecaba, a més de diversos vocals i subcomissions. El projecte és molt important, costarà alguns milions de pessetes i es portarà a cap probablement per etapes.

1792, primera pedra de l'actual església

A l'any 1792, el Bisbe de Girona i el Batlle de Roses posaven la primera pedra d'un temple parroquial, que havia de substituir l'existent ubicat a l'interior de la fortalesa militar de la Ciutadella i que formava part del monestir de Santa Maria, els monjos del qual, l'any 1783, se n'havien anat al d'Amor, havent quedat inservible pel culte l'any 1795, per culpa de la guerra contra els francesos. A més la població civil de Roses havia abandonat també la Ciutadella i el poble creixia molt extramurs de la fortalesa militar.

La construcció de la nova església de Santa Maria, va ser feta en diverses fases, ja que es feia mitjançant aportacions dels veïns, de l'Ajuntament i poca cosa més. L'actual temple de Santa Maria de Roses, és una edificació quadrangular, que en el projecte de 1853 tenia una façana de pur estil neo-colonial. La que es podria dir primera fase, 1792-1814, consta d'un absis carrat, que té al mig el presbiteri en forma d'hemicicle, a un costat la sagristia i a l'altra una petita capella. El transepte i part dels fidels, d'una sola nau, més baix que el presbiteri i la part "nova" (tram que ara es vol nivellar). La volta de canó s'uneix amb les pilastres de l'absis, des de les que després serviren per continuar l'altra fase. Una cúpula circular s'enlaira de la part central del transepte i té en les seves unions de les voltes, figures escultòriques. En la part circular de la cúpula, petits vitralls de color i petits frontons triangulars amb més escultures.

Millores necessàries

Sembla doncs que la part principal d'aquest projecte de rehabilitació de l'església de Santa Maria, de Roses, és anivellar la part "vella" deixant-la a l'altura de la part "nova", completar la part central de la façana, la construcció d'una sola torre-campanar, a més d'altres restauracions i modernitzacions. Aquest temple durant la Guerra Civil espanyola, va servir —pel que fa a la part "nova" que va ser aïllada de la part "vella"— com a mercat municipal d'abastament i a l'altra part s'hi van instal·lar els fusters que havien estat col·lectivitzats. Va ser destruït l'altar el qual es va construir de cap i de nou cap els anys 1940.

ENRIC BADOSA

GLOSSES DOMINICALS

Una alternativa a l'ateisme?

L'institut Gallup, a partir d'unes investigacions sociològiques, afirma que es va produint en el món un retorn a la religió. El percentatge d'homes creients va augmentar, des del 1970 al 1986, del 72% al 79%. ¿Que potser serà veritat aquella frase de Malraux, segons la qual el segle XXI serà "el segle de la religió"?

L'home cerca amb ansietat els valors de l'esperit. Hi ha en ell una necessitat innata del transcendent, un desig que alguna cosa o algú respongui als interrogants més íntims del ser humà. El problema religiós sobreviu a totes les cultures i les revolucions; la set de l'infinit no es satisfà amb les ideologies atees i materialistes.

Un poeta del nostre temps ha escrit: "L'ateisme és l'hivern del món; la fe és la seva primavera". Però cal confessar que és ambigu l'anomenat "retorn al sagrat". Perquè ¿de quina fe es tracta, quan se'n parla? ¿A quina religió respon? És conegut mundialment l'avenc de l'islamisme, sobretot a l'Àfrica; a això cal afegir l'augment de les sectes. Però ¿que per ventura no és molt preocupant la perspectiva que predomini en el futur una mentalitat tecnocràtica i consumista, que repeteixi els errors del materialisme pràctic i del secularisme occidental?

Un futur d'aquesta mena es podria traduir en "una vaga religiositat humanitària", consistent en "un deisme", amb la fe en un Déu inassequible, amagat i totalment allunyat dels homes. Es tractaria d'un "agnosticisme positivista", que duria a terme l'ambigua síntesi d'una religiositat vaporosa amb un pragmatisme utilitari, preocupat només pels béns materials que proporcionen plaer i benestar. Alguns pensadors veuen en aquest "agnosticisme positivista" la més probable alternati-

va a l'ateisme predicat per Marx i per altres pensadors del segle XIX.

Potser ens trobem davant el repte més gran fet a l'Església. Aquesta no pot renunciar, de cap manera, a la seva identitat: el Déu dels cristians és un Ser personal, que es revela històricament en Jesucrist. En Ell els homes han pogut contemplar "el rostre de Déu", que s'ha manifestat per comunicar-los la seva veritat eterna.

La resposta més sàvia i eficaç al repte actual és "la segona evangelització", proclamada profèticament per Joan Pau II. Tasca difícil, però urgent! Sobretot, davant del tomb que van prenent els esdeveniments mundials, en caure estrepitosament "les tràgiques utopies" dels "messianismes terrestres" de l'est europeu. Pesa sobre l'Església la recomanació apressant feta per sant Pau al seu deixeble Timoteu: "Déu vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat.

Però ¿com s'ha de fer? El Cardenal Poupard ha escrit: "L'Església no pot complir la seva missió, si no és l'Església del diàleg". Amb tota la humanitat, tractant els temes apressants que li pertocuen; i al mateix temps oferint íntegrament i amb una sinceritat absoluta la veritat de Jesucrist.

Pau VI va afirmar, l'any 1964, que l'Església s'adona de la sorprenent novetat de l'època moderna; per això "se situa en els camins de la història i diu als homes: Jo tinc el que vosaltres cerqueu, el que vosaltres no teniu". Perquè ella "conex el secret" —que Crist li ha confiat— de la veritat, de la justícia, de la llibertat, del progrés, de la concòrdia, de la pau, de la civilització.

EL CARDENAL ADMINISTRADOR APOSTÒLIC

Recull de catequesis

“Permeteu-me que us digui, senzillament, llegiu aquest llibre, llegiu-lo, i hi trobareu un aspecte molt important de l'experiència cristiana. L'estil és molt suggeridor. I, sobretot, hi trobareu l'experiència d'un creient i d'una comunitat de creients, que malden per ser fidels a l'alè de l'Esperit que rejuveneix l'Església, i per ser fidels —em consta— a la mateixa Església.”

—extret de la Presentació del llibre—

Dr. Josep Gil i Ribas, pvre. Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya

En Francesc Casanovas i Martí, fundador del Seminari del Poble de Déu, acaba de publicar (març de 1990), a través d'Editorial Claret, S.A., **El Pas, la Pasqua Cristiana, I**.

És un recull de catequesis dins el context d'una comunitat con-

creta sobre el tema de la Pasqua. L'originalitat d'aquest llibre rau en el fet que el seu autor és un laic, que, amat del pensament del Concili Vaticà II, no es limita a fer una especulació teòrica de caire intel·lectual, sinó que il·lumina la vida cristiana amb una perspectiva nova on el missatge evangèlic es fa present i actual, a l'abast de tothom. Amb un estil planer i engrescador tracta els temes més profunds del cristianisme; obre horitzons i deixa una grata sensació d'alliberament. És un llibre que té l'art de la senzillesa, amb la qual convida el lector atent a viure ara i aquí la vida eterna, aquella que no passa mai, gràcies a la redempció obrada per Crist.

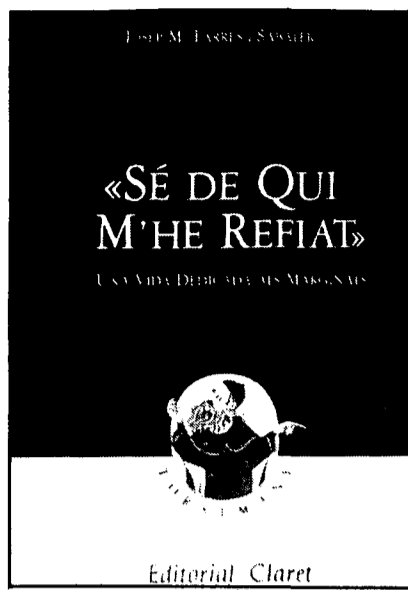
Q.B.

EL PAS, La Pasqua Cristiana, I. Francesc Casanovas i Martí. Ed. Claret, S.A., Barcelona, març 1990.

Biografia del pare Segura

Nasqué a Barcelona el 6 d'agost de 1928. Morí a Vallbona de les Monges (Urgell) el 29 d'abril de 1978. El P. Josep M. Segura, sacerdot escolapi, va ser durant uns anys l'ànima de l'Escola de Catequistes de les diòcesis catalanes i l'animador entusiasta de tota catequesi de deficients. La seva persona, la seva vida, la seva obra... tot això ens ho presenta aquesta biografia que ha escrit en Josep M. Farrés. “No és un panegíric, fruit de l'entusiasme d'un deixeble i company de camí (...). En subratlla certament els encerts i virtuts, però no en calla ni els defectes, ni les insatisfaccions, ni els errors, ni les amargors que li van causar els qui no el comprenyeren, sobretot en els moments culminants de la seva vida”.

Josep M.ª Farrés. Editorial Claret. “Sé de qui m'he refiat”.

La fe cristiana, davant la “New age”

En front al creixent interès que des del punt de vista pràctic i teòric susciten, fins i tot en els cristians, moviments com la “nova era”, l'esoterisme i l'ocultisme, la teologia no ha d'estalviar esforços a les possibles interpel·lacions que aquests li plantegen des d'àmbits tan vitals com el pacifisme, l'ecologia, l'esgotament de les matèries, el mal tracte a la natura... a la recerca d'una societat alternativa.

L'autor d'aquestes reflexions, després d'oferir-nos una visió panoràmica clara i comprensible del moviment “nova era”, analitza quines són les seves idees i actituds pràctiques centrals, arribant a la conclusió que ell mateix està es-

tretament emparentat amb la gnosi dels primers segles cristians. D'allí dedueix importants suggeriments per a l'anunci de la fe cristiana en el món d'avui.

Medard Kehl ensenya teologia dogmàtica a l'Escola Superior de teologia i filosofia “Sankt Georg”, de Francfort (Alemanya Federal). És autor de diversos llibres, on s'interessa sobre tot pels problemes de la fe cristiana en el món actual i pel tema de l'escatologia.

Medard Kehl - “Nueva era frente al cristianismo” - Versió castellana de Constantino Ruiz - Garrido. 156 pàgines - 1990 Editorial Herder - Barcelona.

COSTUMS I TRADICIONS

Les Mares de Déu “bones” (1)

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Dijous vinent, vigília de la festa de la Verge de Montserrat, és la diada de la Mare de Déu del Bon Consell, la que esquivava els mals pensaments, sobretot de la joventut i l'encamina per bons senders espirituals.

Curiosament, però, hi ha d'altres advocacions marianes amb el nom de “bones”, algunes de les quals no tenen diada o festa pròpia. Aquestes eren venerades el 23 de març, dia de l'Anunciació o Encarnació. D'entre les que no entraven en la commemoració recordem la del Bon any, la festa de la qual era o és per Cap d'Any i la de la Bonanova el 8 de setembre, mentre que a les Balears la inclouen entre les del març. La del Bon Consell també s'havia festejat el Dijous Sant.

D'unes i d'altres diem-ne algunes coses començant per la de la Bona Sort venerada a molts indrets i protectora de la naixença dels fills. Una tradició fa suposar que la seva imatge fou portada de Gènova fins a les dominiques de Vic. L'hauria adquirida la senyora del Castell d'Olost, a començ del segle XVII i una seva descendent, sor Agnès Brossa estigué vinculada amb la festa i fins deixà una fundació. La imatge se salvà de la maltempada del 1936.

A Collsabadell (Llinars del Vallès) li canten uns goigs escrits per mossèn Ramon Garriga, “L'Ermità de Samalús”, on es parla de la dessús dita advocació: “...i així llevin les esposes / bells fruits de benedicció / i quans els vingui el seu dia... / no els manqui vostre confort”.

També es venera a Sant Esteve de Granollers, a Sant Martí de Bas, als Caputxins d'Igualada i a Granollers de la Plana, on uns Goigs escrits per mossèn Adjutori Vilalta asseguren que “Quan l'amor es torna rosa / i la mare espera un fill, / a la vostra falda el posa / per lliurar-lo de perill”.

Els navegants invoquen les de la Bona Guia; del Bon Viatge —venerada a l'ermita de Sant Telm, a Sant Feliu de Guíxols—, del Bon Tornar i del Bon Camí, si bé les dues darreres també protegeixen caminants i viatgers en general.

La de la Bona Guia es venerada a l'església de Sant Josep, de la Rambla de Barcelona, on l'havien duta uns pescadors perquè la trobaren dins d'una nansa llagostera, justament el dia de sant espòs de Maria.

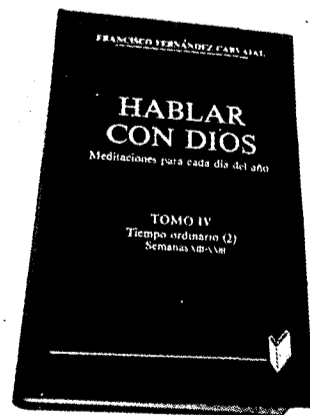
Amades explica la troballa de la Mare de Déu de la Bonanova, per uns gitanos a la Riera de Casoles i la van vendre per cinc sous a una casa de pagès. L'amo li va fer una capelleta al costat de la casa on la veneraven. El fill d'un pagès veí es va fer mariner i un dia en què estava en perill va invocar la Verge i prometé que si se salvava aniria caminant de quatre grapes des del port on desembarqués fins a la capella de la Bonanova, cosa que complí, acompanyat de tota la resta de companys. D'ací la devoció que li tenen els navegants que de generació a generació ajudaren a construir-li el santuari de l'actual sumptuós barri barceloní.

Per avui hem de deixar el tema, no perquè se'ns hagin acabat les Mares de Déu “bones”, sinó el paper.

Un llibre per meditar en profunditat

L'obra completa consta de set volums que contenen més de 450 meditacions. En elles es tracten els principals punts de doctrina i la vida cristiana.

Són cinc ja els volums publicats. L'autor tracta rigorosament el cicle litúrgic quant a l'ordre i als temes de les meditacions; perquè el contingut abraça els temes suggerits per les lectures bíbliques de cada dia de l'any i els tracta amb fluïdesa, amb paraules precises i sobretot, amb gran profunditat teològica. A cada meditació afegeix una sèrie de referències bibliogràfiques selectes, amb la qual cosa facilita al lector un recurs a fonts d'espiritualitat de diferents èpoques i escoles. Un llibre no solament per llegir sinó també per meditar en profunditat, ja que l'exposició no solament té solidesa bíblico-teològica sinó una projecció espiritual que inducte a l'oració. Amb la particularitat que el contingut pugui servir també al catequista, al predicador i al sim-

ple fidel cristià per aprofundir en el missatge central de les lectures bíbliques de l'Any litúrgic. Un bon servei que fa l'autor al Poble de Déu amb aquesta sèrie que desitgem que sigui aviat acabada.

G. VALLÈS

HABLAR CON DIOS. Meditaciones para cada día del año. Autor: Francisco Fernández Carvajal. Edicions Palabra.

El llibre

Els sociòlegs, a partir de les dades estadístiques, afirmen rodonament que la gent del nostre país no llegeix.

No és cap secret que la premsa, en general, passa per moments difícils. I l'especialitzada també. Els editors i llibreters s'inventen premis i fires per poder malvendre i sobreviure. Tot plegat, un quadre llastimós.

La gent ens queixem que les publicacions i els llibres són cars; mentrestant, amb el nostre diner, s'ha engegat i s'acreu un ball de milions en el futbol, es multipliquen els "snacks" i els "pubs", els "bingos" i les "lotos" primitives i no tan primitives, fan el seu agost abans

d'hora. La conclusió, per tràgica, no és menys clara: LA CULTURA, en aquest país, no interessa.

Les famílies s'interessen per la "instrucció" dels fills; i els joves i els madurs per llurs èxits professionals. I a fer "peles".

Però la CULTURA, com a conreu de l'esperit de l'home, la cultura que, de manera immediata, és gratuïta i no pas utilitària i pragmàtica, no interessa. Els artistes es moren de gana, ben al contrari dels futbolistes i dels manipuladors del negoci de l'oci. La fruïció de l'estètica en tots els camps és una satisfacció no volguda, segons sembla, perquè sovint és ignorada.

Després d'aquesta galopada inicial, parlem del llibre.

La passió de llegir hauria de ser un dinamisme constant del nostre viure.

Llegir és caminar, obrir-se, intercanviar, pensar, sentir, mirar, trobar.

Després de llegir un bon llibre, hom esdevé existencialment més home; perquè s'ha capbussat en el fenomen humà i li ha estat donat de ser més capaç de llegir-se a si mateix, els altres i les realitats que l'envolten. Tot llibre ens introdueix a la lectura del llibre de la vida. Tot llibre és una mica el "llibre de bord" que ajuda a

conduir la nau en la nostra singladura diària.

Un llibre és important pel que hi ha escrit, però també pel que hom hi llegeix entre línies. És important pel que diu, pel que ens diu i per la resposta que ens demana. Quan un llegeix, no està mai sol. La lectura és diàleg i conversa.

El llibre té el poder de posseir-nos i traslladar-nos a la serenitat i a la llibertat dels somnis, a l'emoció del plor i a la fruïció de la joia.

El llibre és un "tu", un confident a qui per la seva discreció li permetem d'entrar al santuari íntim del nostre jo. No és mai lletra morta, sinó realitat viva. El llibre, suaument, ens afai-

çona interiorment, ens humanitza, ens fa escoltadors, humils, solidaris. Per això un llibre és font de saviesa humana.

Els que "parlen com un llibre" o "saben molta lletra menuda", si llegissin de debò, deixarien de creure's suficients o de ser cíncics. La lectura és una vertadera escola d'humanisme.

Llegim. Allunyats del soroll i del tràfec del viure anguniós, prenem amb nosaltres el llibre amic; deixem que en el silenci de l'oci ens parli reposadament; ens parli al cor de com esdevenir més homes.

L. O.

FUNDACIÓ "CATALUNYA CRISTIANA"

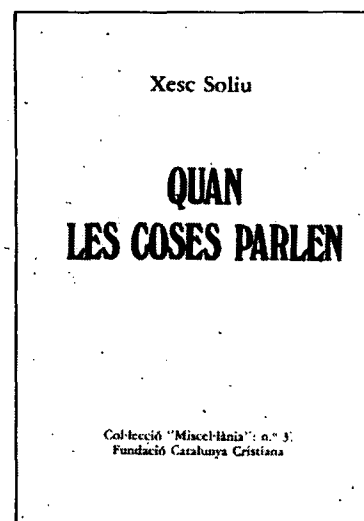
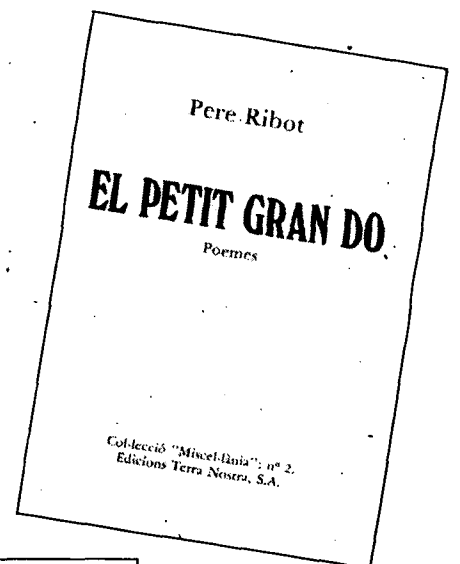
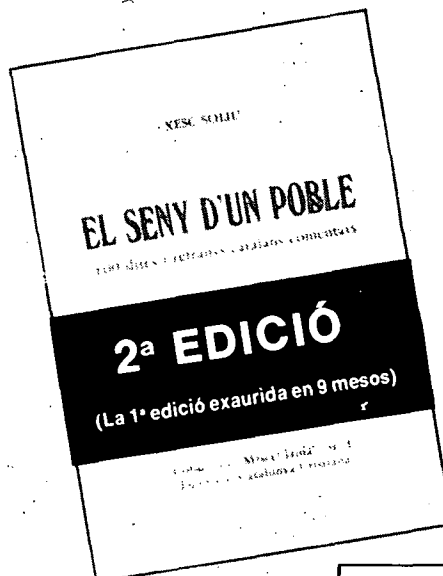
Col·lecció Cultura i Pensament

1. L'evolucionisme avui, de Francesc Nicolau
2. Origen i estructura de l'univers, de Francesc Nicolau
3. Afinant, del Dr. Joan E. Jarque
4. La constitució de la matèria, de Francesc Nicolau
5. Som humans, de Francesc Gamissans
6. El Dr. Almera i la seva escola de Biologia, de Francesc Nicolau
7. La cèl·lula i la reproducció dels éssers vius, de Francesc Nicolau
8. El cervell i l'ànima humana, de Francesc Nicolau

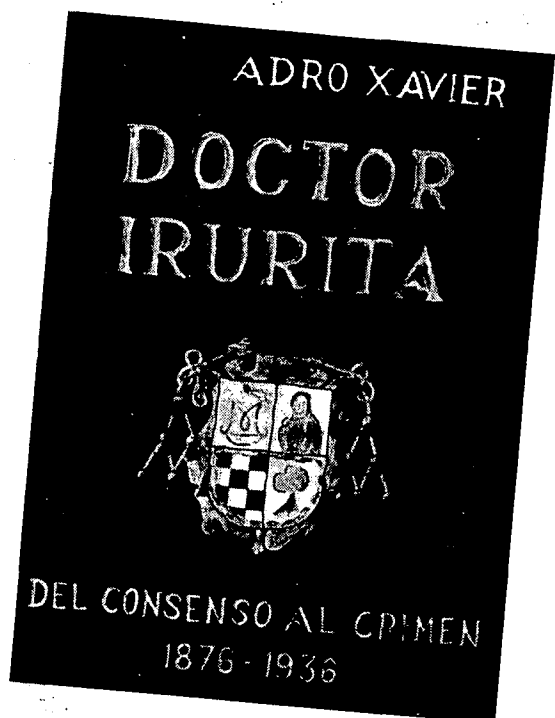
Col·lecció Miscel·lània

1. El seny d'un poble, de Xesc Soliu
2. El petit gran do, de Pere Ribot
3. Quan les coses parlen, de Xesc Soliu

Edita: • Fundació "Catalunya Cristiana", c/. València, 244, 2on., tel. 215 27 39
 • Distribuïdora Balmes, c/. Duran i Bas, 11, tel. 317 94 43
 • Diada de Sant Jordi: Parada de la "Formiga d'Or", Avda. Portal de l'Àngel.

NOVETAT

Doctor Irurita

El Bisbe màrtir de Barcelona
Gran biografia escrita per ADRO XAVIER

- Noves dades i sensacionals revelacions
- 444 pàgs. amb fotos i croquis. PVP: 1.500 ptes.

SOL·LICITI ALTRES OBRES D'ADRO XAVIER

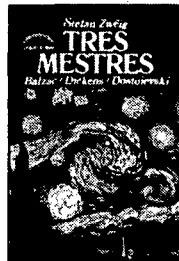
Distribució i comandes: Editorial/C/.c/. Casp, 79, 08013 BARCELONA. Tel. (93) 232 37 13. Fax: (93) 265 68 95.

LA LLAR DEL LLIBRE

A la seva col·lecció NOVA TERRA ofereix una molt bona selecció d'obres d'alta literatura d'autors de reconeguda anomenada universal. Literatura de qualitat, d'ahir, d'avui i de sempre.

Avui destaquem Stefan Zweig, amb aquestes dues obres.

100 TRES MESTRES
 Balzac, Dickens, Dostoievski
 200 pàgines - 740 pessetes

Obra escrita el 1920, que conserva tot el vigor, tot l'interès, tot el poder d'atracció. Retrats psicològics de tres escriptors mundialment coneguts i apreciats.

106 CONFUSIÓ DE SENTIMENTS
 196 pàgines - 740 pessetes

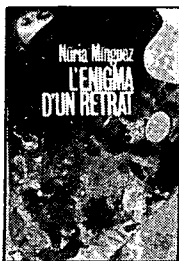
Més que una novel·la. Posa al descobert l'interior de la persona, i ens en revela fins el mínim pensament, la mínima sensació. En el mateix volum van dues novel·letes curtes: *Secret palpitant* i *La col·lecció invisible*.

A la mateixa col·lecció, dos autors contemporanis i de casa nostra:

108 EMBATS DE MESTRAL
 Jaume Roigé
 285 pàgines - 700 pessetes

Interessant novel·la situada entre Barcelona i el Penedès, amb molta acció. L'aventura d'una jove parella il·lusionada amb una inesperada herència, i que s'enfronta a un greu conflicte que es pot superar gràcies a l'enteresa d'una dona admirable.

110 L'ENIGMA D'UN RETRAT
 Núria Mínguez
 206 pàgines - 700 pessetes

Apassionant novel·la d'aquelles que acreditarien l'autora si no fos ja ben coneguda i que confirma l'autèntica inspiració que demostra en cada nou títol. Aquesta és la quarta novel·la de Núria Mínguez a la mateixa col·lecció.

ELS TROBAREU A TOTES LES LLIBRERIES

PUBLICACIONS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQUESI DE CATALUNYA I LES ILLES (S.I.C.)

EL MILLOR REGAL PER PRIMERA COMUNIÓ I CONFIRMACIÓ

Ramon Tuneu i Vila i Joaquim Xutglà i Ruiz

És un quadern per a què els pares i els catequistes iniciïn els infants a la fe.

El missatge evangèlic és expressat visualment a través d'illustracions de Maria Espluga.

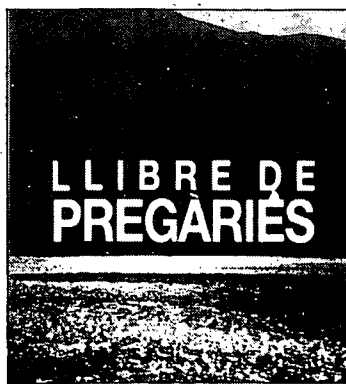
Versió catalana i castellana.

Una eina molt útil per als pares i educadors.

Text: Josep Aldazábal, S.D.B. i Ramon Tuneu, prev. Il·lustracions: Antoni Daufí, C.M.F.

Edició en català i castellà

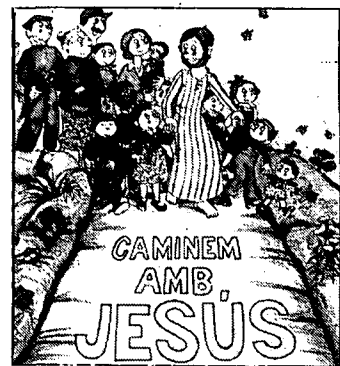

Un ajut per a la pregària personal i en grups.

Un llibre que posa a l'abast de tothom les pregàries més comunes.

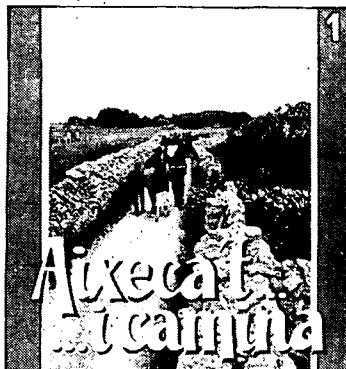
Llibre que serveixi alhora per a pares, catequistes i nens.

Dirigit als pares:

Com a primers missatgers i educadors de la fe dels seus fills.

TEXTOS PER LA CONFIRMACIÓ

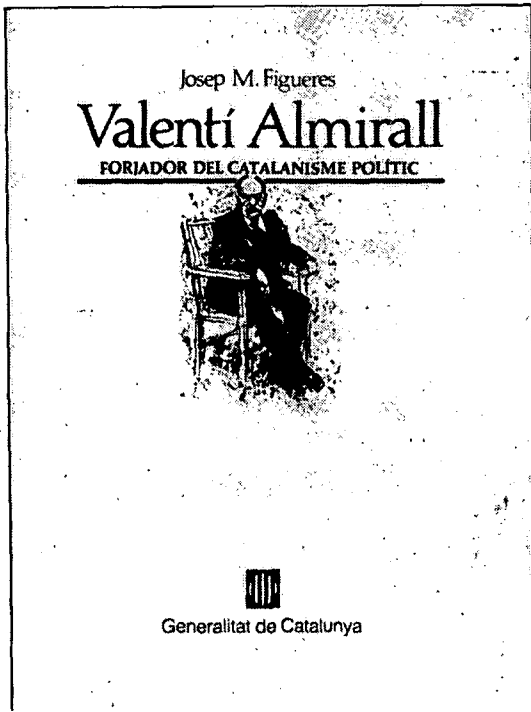

Aquests llibres han estat preparats per en Sebastià Taltavull i Anglada, Delegat Diocesà de Joves de Mallorca.

Distribució: Centre de material catequètic
 C/. Talamanca, 5-7 Tel. (93) 872 15 43
 08240 Manresa

També podeu adreçar-vos a la respectiva Delegació Diocesana de Catequesi o demanar-les a les llibreries especialitzades.

Publicacions de la Generalitat de Catalunya

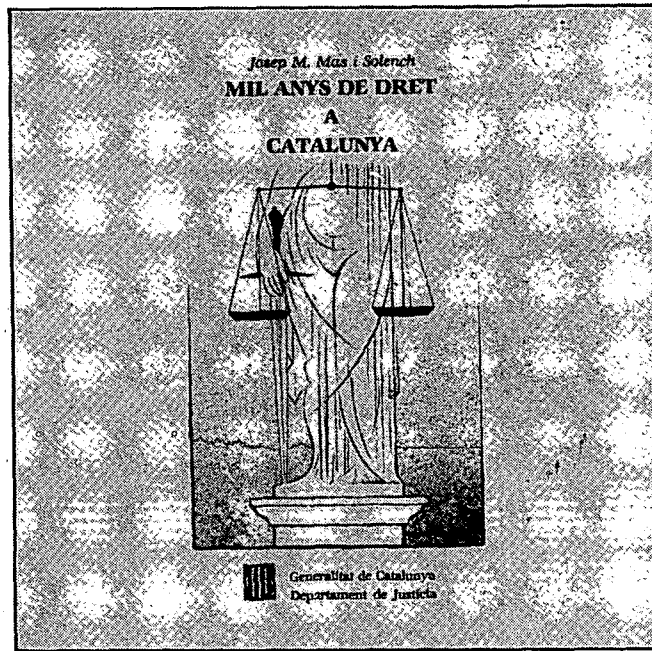
• **Valentí Almirall: forjador del catalanisme polític**

Josep Ma. Figueres ens presenta la biografia d'aquest pensador i polític del republicanisme federal i del catalanisme polític. PVP. 1.600.- Ptes.

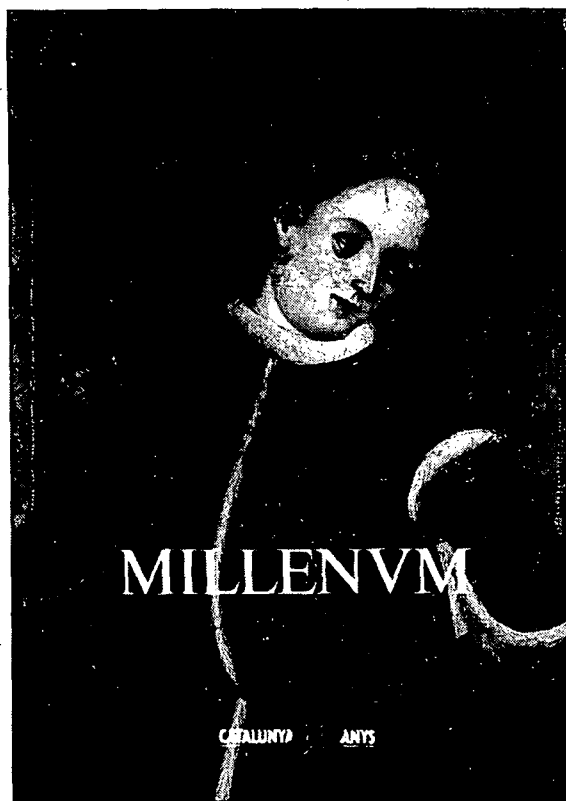
• **Catàleg de monuments i conjunt històrico-artístics de Catalunya**

Catàleg que compta amb dos grans blocs d'informació. El primer inclou una notícia històrica, gràfica i bibliogràfica dels monuments declarats històrico-artístics; el segon comprèn els monuments, paratges pintorescos, conjunts naturals d'interès cultural i els museus declarats monuments. PVP. 5.000.- Ptes.

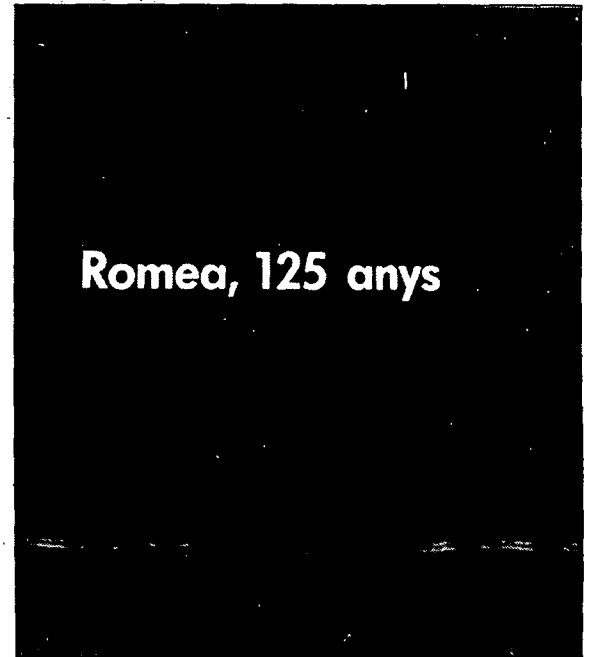
• **Mil anys de dret a Catalunya**

Josep Ma. Mas i Solench ens fa una panoràmica dels trets més característics de les institucions, les disposicions legals i l'organització de l'administració de justícia a Catalunya durant un mil·lenni de la seva història. PVP. 1.100.- Ptes.

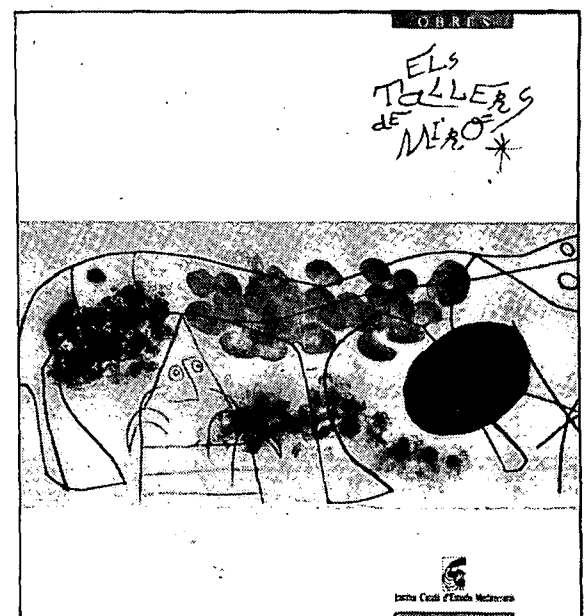
• **Millenium**

Una antologia de l'aportació de Catalunya, des de l'església, a la cultura universal. És el catàleg de l'exposició que amb el mateix nom se celebrà durant la primavera de 1989. PVP. 7.000.- Ptes.

• **Romea, 125 anys**

Història dels 125 anys del teatre Romea, tan suggerent per a l'estudiós, com per a l'aficionat pel gruix documental que aporta, seleccionat d'entre els valuosos fons gràfics i escrits de l'Institut del Teatre. PVP. 2.500.- Ptes.

• **Els tallers de Miró**

Catàleg que aplega un conjunt d'obres de Joan Miró que l'artista tenia als seus estudis de Ciutat de Mallorca quan es va produir la seva mort. PVP. 4.500.- Ptes.

Generalitat de Catalunya
E. A. del Diari Oficial i de Publicacions Llibreria

Rambla dels Estudis, 118
08002 Barcelona
Telèfon (93) *302 64 62

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - Tel. (93) 301 08 87
08010 BARCELONA

ÚLTIMES NOVETATS

DÉU, NINGÚ NO L'HA VIST MAI

Alain Patin

Col·lecció "Eines" 4, 224 pàgs. P.V.P. 1.100 ptes.

Un llibre que respon amb claredat totes les preguntes que els no creients plantegen. Conjuga, per tal d'ajudar-nos, el verb "estimar" en totes les situacions d'aviu: acollir, ser lliure, fer festa, assumir el fracàs, l'odi, la mort... Sota aquest títol humorístic s'amaga una fe disposada segons l'eslògan a "moure muntanyes"... Un llibre per compartir.

JESÚS, SENZILLS ESGUARDS VERS EL SALVADOR

Un Monjo de l'Església d'Orient

Col·lecció "Gresol" 2, 96 pàgs. P.V.P. 550 ptes.

Un llibre que ja ha esdevingut un clàssic de l'espiritualitat. La lectura que fa de l'Evangeli aquest monjo de l'Església d'Orient pren aquí una ressonància nova nascuda del silenci i de la contemplació. Aquest llibre —aquest autor— deixa clara una cosa: la qualitat de la reflexió no està renyida amb la claredat i la senzillesa del llenguatge.

EL LLIBRE DE LA FE

Els Bisbes de Bèlgica

Col·lecció Eines 4, 176 pàgs.

Com repensar la fe dins els esquemes culturals de les darreries del segle XX. Aquest llibre respon a aquesta preocupació i ho fa amb un estil clar, serè i molt a prop de la vida: 1. Creure la Bona Nova; 2. Celebrar el Senyor (pregària i sagraments); i 3. Viure de l'Evangeli (el comportament cristià). Un llibre que serà ben aviat d'obligada referència tant per a l'aprofundiment personal com per al treball en grup.

UN PAS ENDAVANT: LA MEVA PRIMERA COMUNIÓ

(Àlbum-records)

Text: Josep Codina. Il·lustracions: Assumpció Codina.

Col·lecció Catequesi 18, 38 pàgines a tot color. P.V.P. 950 ptes.

Els àlbums-records de la 1ª Comunió són un fet inevitable. Hem volgut oferir a les nostres comunitats cristianes un àlbum-records diferent que, tot i mantenir les característiques d'un regal (qualitat i bellesa, però a un preu certament moderat), tingui un contingut valuós.

TEMPS DE JOC

Ramon Sala i Coy

Col·lecció Festa 11, 197 pàgs. P.V.P. 800 ptes.

Amb un estil directe, fresc, que en molts moments et fa sentir com davant d'una novel·la, l'autor d'aquest llibre ha sabut recrear l'ambient que envoltava el joc al seu poble fa cinquanta anys. Les lliçons que se'n deriven poder ajudar-nos a fer feliços els nostres nens, tot ajudant-los a créixer com a persones.

NOVETATS EN VÍDEO

CLARA I DANI 3

L'EUCARISTIA

ARNDT/VIDEALS Claret

CLARA I DANI

("Nicole et Pierre" a l'original) és una sèrie canadenca que obtingué un gran èxit a la Televisió Ràdio-Canadà entre 1986 i 1988. La sèrie planteja l'encontre entre un personatge real, un adult anomenat Ramon, que es dedica a la catequesi, i dues titelles, Clara i Dani, que representen dos nens, germans entre ells i amics del Ramon.

Apareguts fins ara:

Claude Lafortune LA RECONCILIACIÓ

(Durada: 15 minuts). P.V.P. 2.800 ptes.

El Dani molesta el Ramon. Aquest s'enfada i el fa fora de casa seva. Després a tots dos els sap greu el que ha passat i acaben reconciliant-se. La situació els ajuda a comprendre el sentit del sagrament de la Reconciliació.

Claude Lafortune

EL BAPTISME

(Durada: 15 minuts). P.V.P. 2.800 ptes.

Al Ramon se li ha assecat la planta que li havien regalat la Clara i el Dani pel seu aniversari. A partir d'aquesta senzilla situació, la Clara i el Dani podran comprendre el valor de l'aigua per a la vida i, en definitiva, el sentit del sagrament del Baptisme.

Claude Lafortune

L'EUCARISTIA

(Durada: 15 minuts) P.V.P. 2.800 ptes.

Després d'una meravellosa tarda a la neu, la Clara i el Dani van sopar a casa del Ramon, ja que els seus pares han marxat de viatge. Però els seus pares no estan absents del tot, perquè abans de marxar els han deixat a punt el menjar.

APRENDRE A FER-SE GRAN

(Durada: 21 minuts)

Aquest programa de video tracta de la manera de fer-se gran amb dignitat i joia. Invita a reflexionar sobre alguns aspectes bàsics i comuns dels processos interiors de creixement de les persones que es fan grans: la necessitat de guarir els records, la necessitat de fer front als sentiments, la necessitat de fer nous amics i la necessitat de redescobrir Déu.

Obres de Francesc A. Picas

Autor de l'espectacle nadalenc "Els Pastorets de l'Ametlla"

LA FLOR DE NADAL

Col·lecció "Catalunya Cristiana"
Editorial Millà
Carrer Sant Pau, 21
08001 Barcelona
Tel: 318 62 36

L'OMBRA DE DÉU

Estudi de la Revolució político-social implantada a Catalunya, el 19 de juliol del 1936, que intentà arrancar, amb ferotgia, les arrels cristianes de la Catalunya mil·lenària.

Amb gran detall de fets i de testimonis.

Un assaig dirigit a la joventut, que originarà contraversies i diversitat d'opinions.

PROXIMAMENT:

CATALUNYA, ON VAS?

TEATRE-TESTIMONI

FRANCESC A. PICAS

CATALUNYA, ON VAS?

Obra de teatre
11 personatges
La sofrença d'un religiosos refugiats a un pis de Barcelona, en la persecució del 1936/39. Una història d'amor, frustrada.

Distribueix: HISPANIA MARTYR

C/. Rubió i Ors, 144
08940 CORNELLÀ
Tel: 377 04 62

Distribuirà: HISPANIA MARTYR.
C/. Rubió i Ors, 144 - 08940 Cornellà
- Tel: 377 04 62.

LA SANTA BIBLIA

Traducida en equipo de los textos originales, revisada y actualizada por 15 especialistas profesores de las Universidades Pontificias de Comillas y Salamanca y de la Escuela Bíblica de Madrid, bajo la dirección del Dr. Evaristo Martín Nieto.

«LA BIBLIA ESCOLAR»

Novísima edición
totalmente renovada
Ahora también
en tamaño bolsillo

Características:

- Nuevas introducciones a cada libro en base a las pautas del Vaticano II
- Citas de pasos paralelos en los márgenes
- Nuevas notas explicativas a pie de página
- Índices de nombres propios
- Índice analítico de conceptos bíblicos
- Nueva sinopsis cronológico-histórica
- Calendario y medidas de la época
- Cartografías en las guardas
- Siete claves para orientación de la lectura.

Datos técnicos:

- **Tamaño normal** (15 × 21,7 cm)
Volumen único, manejable,
con letra muy legible, texto a dos columnas,
encuadernación en cartón
con tapa guaflex. 1.696 págs. 1.800 ptas.
- **Tamaño bolsillo** (10,5 × 15,5 cm)
Volumen único, manejable,
con letra muy legible, texto a dos columnas,
encuadernación
con tapa de plástico flexible y muy resistente.
1.856 págs. 1.150 ptas.

Necesaria para la Catequesis
Indispensable para la enseñanza de la Religión

EDICIONES **PAULINAS**

28027 MADRID - Protasio Gómez, 15 / Tel.: (91) 742 05 50 / Fax: 742 57 23 • 08003 BARCELONA - Vía Laietana, 38 / Tel.: (93) 310 18 08

LA FORMIGA D'OR S.A.

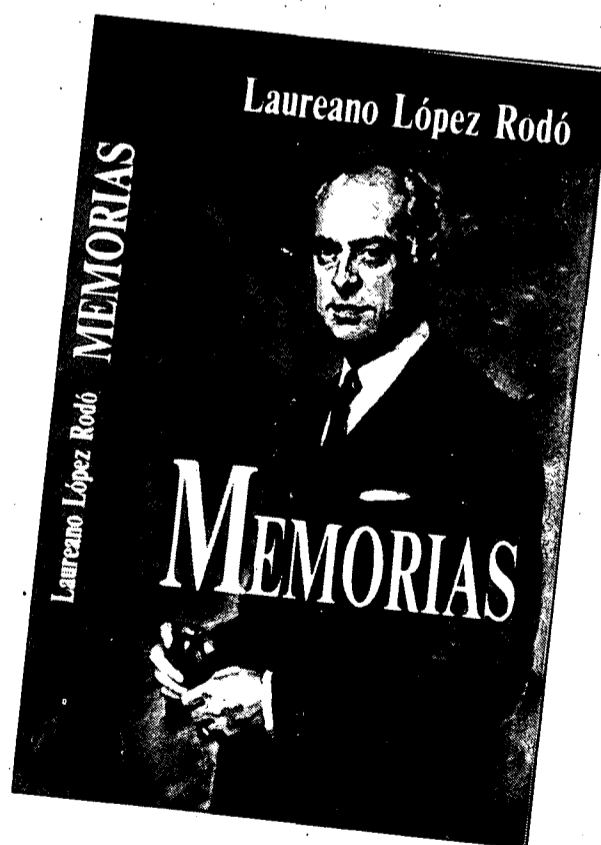
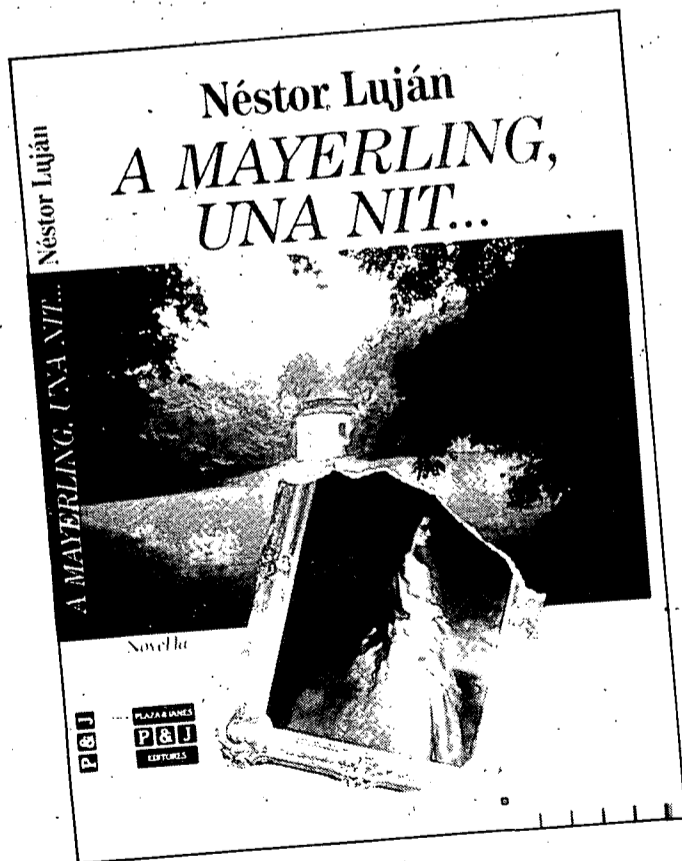
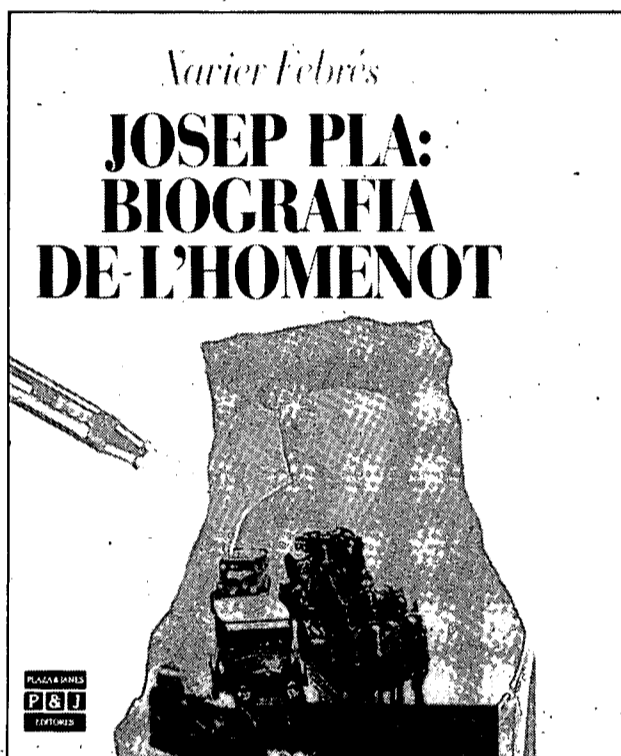
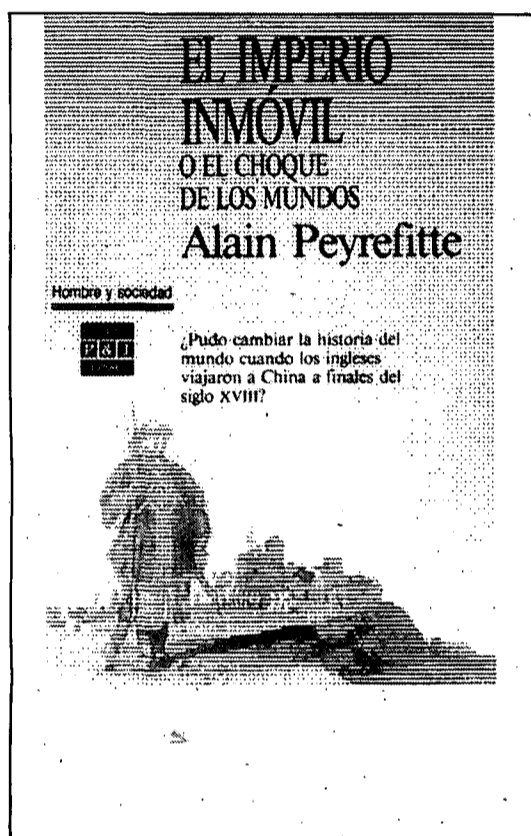
Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

**DIA
DEL
LLIBRE**

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

PLAZA & JANES
P & J
EDITORES

PLAZA & JANÉS

VI Premi Internacional de Novel·la Plaza & Janés GUANYADORA "El efecto doppler" de Jesús Ferrero.

VI Premi Internacional de Novel·la Plaza & Janés FINALISTA "Novela negra con argentinos" de Luisa Valenzuela.

Aquests llibres els podeu trobar a la parada dels AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA i LA FORMIGA D'OR (Avinguda Portal de l'Àngel-Arcs)

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

**DIA
DEL
LLIBRE**

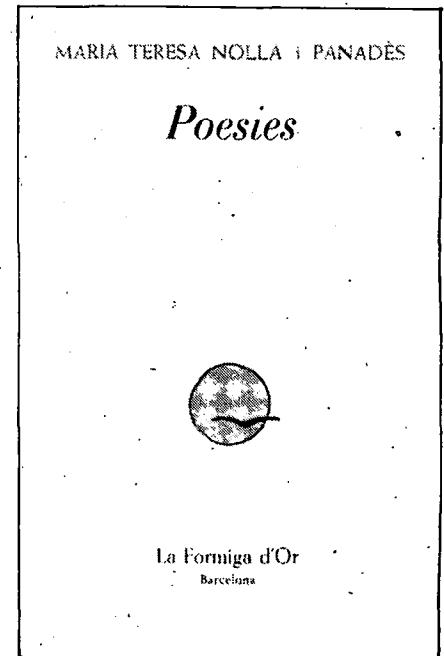
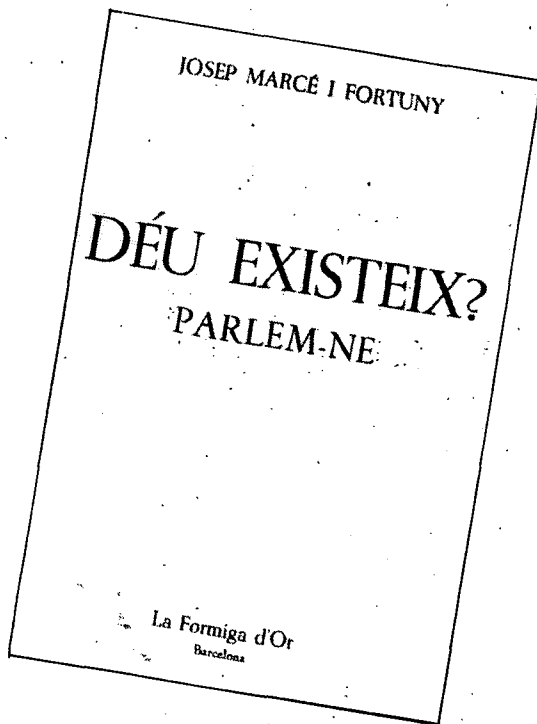
MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

EDITORIAL LA FORMIGA D'OR S.A.

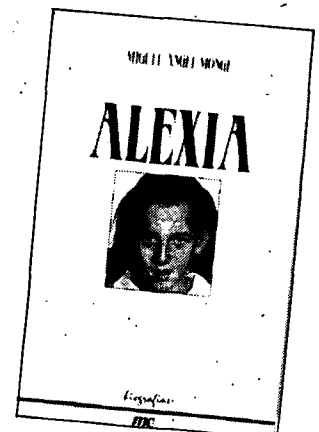
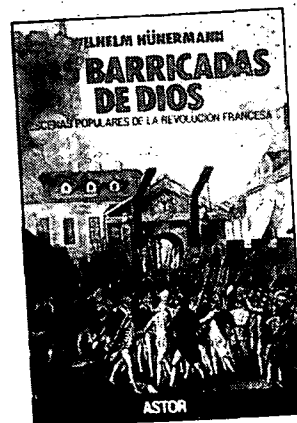
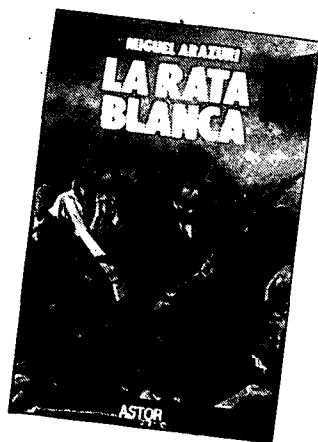
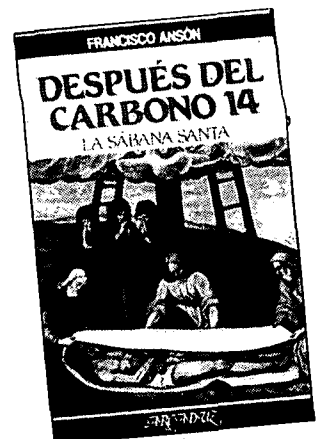
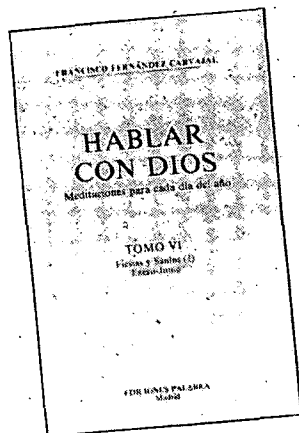

Santorals Català

Corregida i molt augmentada,
conté un apèndix amb el nom dels
nous Beats i Sants proclamats des de
Joan XXIII fins a octubre de 1987.

EDICIONES PALABRA

Pròxima aparició: Biografia de Antonio Bienvenida

Aquests llibres els podeu trobar a la parada dels AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA i
LA FORMIGA D'OR (Avinguda Portal de l'Àngel-Arcs)

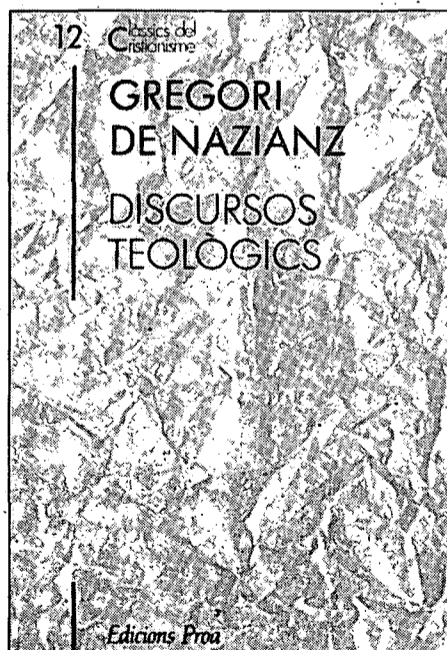
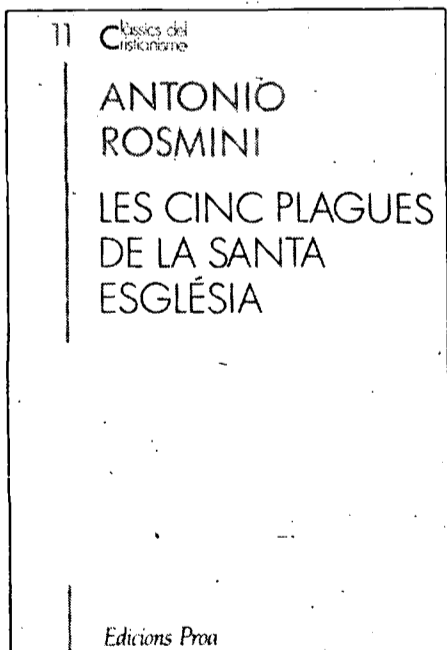
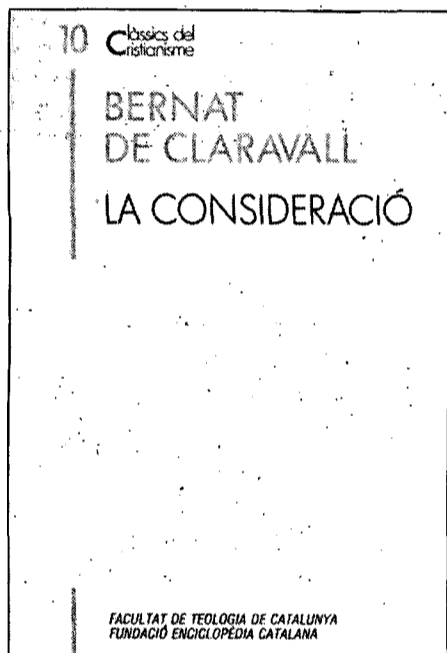
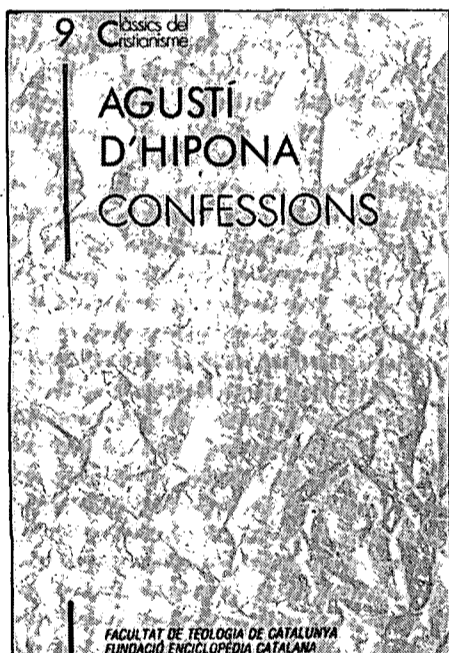
MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

Clàssics del Cristianisme

- Una aportació al procés de normalització lingüística del món cristià de casa nostra.
- Un enriquiment de les lletres catalanes, amb la incorporació d'obres que han marcat la cultura europea al llarg dels segles.
- Autors i obres que han forjat el pensament cristià i que formen part del patrimoni cultural de la humanitat.

Assessors: **Joan Bada / Jaume Fàbregas / Evangelista Vilanova / Josep Vives**
Director: **Sebastià Janeras**

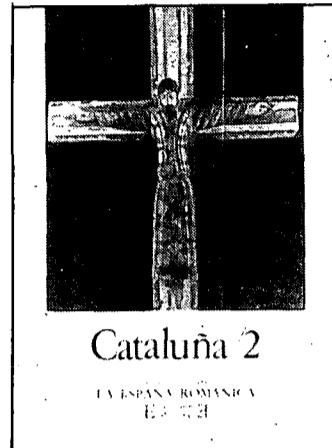
UNA COL·LECCIÓ D'AUTORS I OBRES DE TOTA LA TRADICIÓ CRISTIANA, AL LLARG DE DINOU SEGLES, ARA TRADUÏTS AL CATALÀ.

Amb el suport de la Conferència Episcopal Catalana i del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA / FUNDACIÓ ENCICLOPÈDIA CATALANA

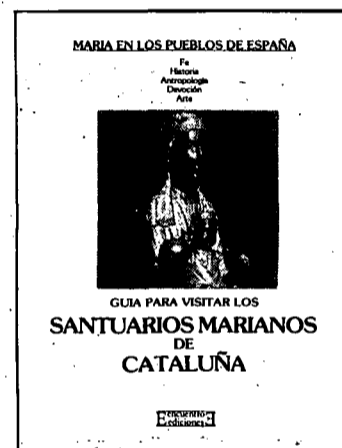
Ediciones encuentro

Preu 5.245

Preu 5.410

Preu 3:800

EL PRIMER LIBRO EN CASTELLANO DE TADEUSZ MAZOWIECKI, ACTUAL PRESIDENTE DEL GOBIERNO DE POLONIA

124 págs. - 590 ptas.

Tadeusz Mazowiecki, primer ministro de Polonia en la actualidad, fue uno de los miembros fundadores de "Solidaridad", el primer sindicato libre y autogestionario en la historia del movimiento obrero desde la Revolución de Octubre. Mazowiecki estuvo detenido desde el 13 de diciembre de 1981 al 22 de diciembre de 1982. Este diario es el primer relato completo de aquellos meses: la vida carcelaria, las iniciativas de protestas, la angustia, las discusiones y las esperanzas de unos hombres a los que se quiso condenar al ostracismo y a la nada.

Cedaceros, 3 - 2.º - 28014 Madrid - Tels. 532 26 06
532 26 05

Aquests llibres els podeu trobar a la parada dels AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA i LA FORMIGA D'OR (Avinguda Portal de l'Àngel-Arcs)

Sense estridències

Com cada any el 23 d'abril, viurem la festa de Sant Jordi amb la rosa vermella encintada amb els colors de la senyera i amb el llibre. És el dia del nostre patró i, la manera tradicional de celebrar-lo, està tan profundament arrelada en el poble que no cal fer-ne publicitat per tal que ells surtin, amb il·lusió, a comprar la rosa per a l'estimada, elles esperin, amb il·lusió, la rosa de l'estimat i, junts, passegin per carrers fistonejats de parades que sobreixen llibres vessats abundantment pels editors per commemorar el dia.

La nostra festa té connotacions culturals evidents. Possiblement, en altres indrets, la festa patronal seria celebrada amb estridències, amb actes públics de propaganda patriòtica, amb balls multitudinaris al so de les xaranges i amb espectacles de gran convocatòria. Ignoro si al nostre país això s'ha intentat alguna vegada. Si s'hagués fet, els costums actuals demostrarien que la prova no hauria reeixit i que només hauria estat acceptada pel poble la forma actual de celebrar-la, una forma que s'ha transformat en veritable tradició fins al punt que la rosa i el llibre n'han esdevingut els ingredients naturals, tan naturals, que molt poca gent es conformaria a renunciar-hi.

Aquesta manera de fer es correspon al nostre caràcter col·lectiu. De naturalesa mediterrània, la nostra sentimentalitat ens suggereix d'exterioritzar l'amor amb el símbol de la rosa. El nostre afany de cultura —el Mare Nostrum va ser el bressol de l'euro-

pea— ens impulsa a comprar el llibre. I, sense cap pressió, acceptem de bon grat la manifestació de la nostra idiosincràsia en el dia de la festa, festa nacional, on la senyera no hi pot —no hi hauria— de faltar.

Ens poden preguntar si també és així com construïm el país. Ens podem preguntar si aferrar-nos a les tradicions continua essent positiu per a un poble, als albir del segle XXI.

Som conscients que no tenim el país que voldríem. No el tenim en l'aspecte econòmic: estem molt per sota de la mitjana europea. No el tenim en l'aspecte autònom: depenem de voluntats amb les quals no ens sentim identificats. No el tenim en l'aspecte científico-cultural: els avenços i les innovacions ens vénen, majoritàriament, de l'exterior. El camí que tenim davant nostre és, encara, molt llarg.

En altres països que es troben en circumstàncies semblants a les nostres s'han intentat, s'estan intentant encara, procediments violents per trencar el jou que els lliga. Aquí, els assajos d'aquesta mena han fracassat perquè el poble no els accepta. Aquest any en farà 276 que les nostres llibertats ens van ser arrabassades per mitjà de la violència més brutal, però som conscients que no serà pas a través de la violència que les recuperarem, perquè totes les temptatives arrauxades que s'han fet des d'aleshores no han pogut prosperar, però també perquè sabem que aquests procediments es contradueixen amb el nostre temperament natural.

Sortosament hem escollit el camí de l'enfortiment com a poble per mitjà del treball i la formació en tots els ordres.

En aquests anys de democràcia hem avançat molt en el camí, però en queda, encara, molt més per fer; un camí que s'ha de seguir pas a pas sense que ens poguem saltar cap fita. Segurament que no deixarem als nostres fills el país que volem. Tanmateix, ens hi haurem acostat força i, ells, potser sí que podran deixar als seus fills, en herència, el país que el poble abelleix.

La festa de Sant Jordi s'omple dels sím-

bols d'allò que som, d'allò que volem i d'allò que fem. Només són símbols, però representen la nostra realitat. La rosa, que és l'amor de la parella, ens suggereix, per extensió, la convivència, la unió, la fraternitat necessàries per mirar el futur sense temor. El llibre, que és la cultura, que és la ciència, la tècnica i el treball, ens diu que podem avançar amb passa ferma. La senyera, que és el país, ens mostra el noble objectiu i el punt de mira dels esforços de tot un poble.

JAUME ROIGÉ i TORRENTGENERÓS

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

**DIA
DEL
LLIBRE**

2 LIBROS PARA REGALAR

Y UNA REVISTA PARA SUSCRIBIRSE

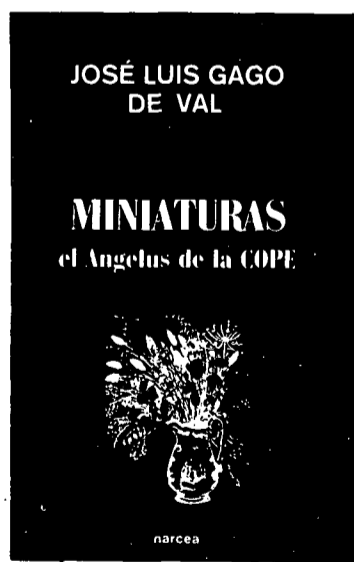
narcea, s.a. de ediciones
Dr. Federico Rubio y Gali, 9 28039 Madrid
Teléf. 254 64 84 - Distribución: 254 61 02

3ª edición

Joan Bestard Comas
REFLEXIONES CRISTIANAS
RADIADAS DESDE LA COPE

272 págs. 1.100 pts.

4ª edición

José Luis Gago de Val
MINIATURAS
EL ANGELUS DE LA COPE

272 págs. 1.100 pts.

CUADERNOS DE ORACION

. Con oraciones antiguas, actuales, testimonios, salmos y plegarias de la Biblia.

. Celebraciones de tiempos litúrgicos, lecturas creyentes de la realidad, oraciones para la vida cotidiana.

. Fotografías e ilustraciones que ayudan a la contemplación.

. Aparecen diez números al año.

19,5 x 27,5 cms.

32 págs.

Suscripción anual: 2.250 pts.

Número suelto: 225 pts.

Aquests llibres els podeu trobar a la parada dels AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA i LA FORMIGA D'OR (Avinguda Portal de l'Àngel-Arcs)

Verdaguer ara i sempre

El dia 10 de juny de 1902 moria, a Vil·la Joana, Jacint Verdaguer. D'aleshores ençà la seva personalitat, tan nostra i tan universal alhora, ha volat pel país com un exemple d'alliberació i de responsabilitat. Ell, vessant contradiccions i angoixes estèrils, venia a dir-nos a tots nosaltres que, per damunt dels conformismes, havia de flamejar, a l'ànima de cada persona, l'amor a Déu i a la terra.

En el primer discurs que Verdaguer pronuncià a la "Font del Desmai" amb assistència dels joves vigatans entusiastes de la llengua catalana, digué el 19 de juny del 1867: "En quin lloc podrien venir a plorar els fills d'una reina sense corona ni ceptre?". Hem de pensar, tanmateix, que Tomàs Garcés ha pogut escriure en un bellíssim poema:

*"Sota la cendra hi ha la neu
sota l'escorça hi ha la saba".*

Quantes bones coses s'han dit de l'autor de "Canigó"! La seva figura i la seva obra han estat estudiades lúcidament. I "L'Atlàntida" va ser la porta que s'obrí per dur-lo a la celebritat. No obstant i això, Verdaguer, víctima de la incomprensió, va ser un home ple d'amor. I, sobretot, ungit d'una tendresa esbalaïdora i exemplar: una de les característiques més generosament desconcer-

tants del seu caràcter. Tendresa que escampen els seus poemes on batega, gloriós, aquell "Deus meus et omnia" i l'incomparable "Pax et bonum" franciscans.

Sí. Verdaguer va ser arborat, al llarg de la seva vida de gegant mendicador, per l'esperit universal i humaníssim del "Poverel·lo", esperit que plasmà d'una manera meravellosa i senzilla en el seu llibre "Sant Francesc", una de les obres més melangiosament perfectes del poeta. I el món modern haurà de retornar a la gran deu de l'Esperit. A aquell Espe-

rit que meravellosament va saber cantar el nostre poeta, amb paraules vives, trenades, unides pel fil de llum de l'emoció. Convé llegir Verdaguer, no tan sols els versos, sinó també les admirables proses, sobretot: "Dietari d'un pelegrí a Terra Santa".

I com veritable artista, Verdaguer enfonsà les seves arrels al nostre poble, d'on va estudiar-ne el secret de l'idioma que els huracans més forts no han pogut escombrar.

El canonge Carles Cardó (1884-1958), va escriure, cap allà els anys trenta, "que sense Verdaguer el català es debatiria encara en aquell estat indecís entre el dialecte i llengua on es trobava el llenguatge de Víctor Balaguer".

Verdaguer, sobreviu a moltes modes i escoles, perquè la poesia parteix del cor i de la sensibilitat: és senzilla, fresca i primària. Que el seu record ens acompanyi sempre. Tanmateix, si l'hora del desconhort vingués, caldria no oblidar aquest cant de resurrecció i de vida:

*"La fe és l'alba de la Glòria,
la Glòria és el migdia de la fe;
la fe en què visc sia la fe en que mòria,
i esguinsada la fosca mortuòria
al·leluia, al·leluia cantarè!"*

LEANDRE AMIGÓ

Comarques de Catalunya (1)

Ningú no pot dubtar que vivim en l'època del turisme. Pràcticament no hi ha ningú que no viatgi en algun moment de l'any. Sovint, però, els viatges no serveixen per conèixer els llocs visitats, i sovint també anem a cercar les emocions que ens poden oferir països llunyans mentre que les que podríem trobar a casa nostra no les cerquem perquè en desconeixem l'existència. El llibre que comentem és una meravella des del punt de vista de l'ajut que hi pot trobar qualsevol persona que, a partir d'un mínim interès cultural, vulgui viatjar per Catalunya. El llibre té una gran unitat per la seva concepció i una gran varietat per la forma creativa com cada comarca és presentada. Els dibuixos de la Pilarin Bayés són un regal al ulls i una invitació no solament a llegir el text, sinó a visitar la comarca. Pel que fa al text, està escrit d'una forma metòdica (a cada comarca ens fa passejar des del seus orígens fins als moments actuals, subratllant-ne els aspectes més importants) i també d'una forma amena. Per això és un llibre del qual se'n poden beneficiar tant les persones amb una cultura sòlida, com les persones no gaire avesades a l'estudi, com els mateixos nens i joves. Realment els autors han sabut trobar un equilibri que no és gens fàcil d'assolir.

PAU LÓPEZ CASTELLOTE

(1) Autors: Albert Rico i Antoni Pladevall. Dibuixos de Pilarin Bayés. Format: 22'5x28'5 cm. 196 pàgs. a tot color.

UNA EINA IDEAL PELS GRUPS DE PREGÀRIA

El pare Ramon Nubiola, jesuïta català que treballa des de fa molts anys a l'Índia, ofereix en aquest llibre un seguit de consells pràctics per pregar bé, derivats de la seva experiència d'educador i de director espiritual en un encreuament de cultures, de civilitzacions i de religions.

AM
PUBLICACIONS
DE L'ABADIA
DE
MONTSERRAT

Sant Jordi, festa completa

En plena primavera, arriba la festa de Sant Jordi que, pels catalans, té una significació molt especial, plena com ben poques més ho puguin ser, una festa total, completa.

En aquesta diada celebren el seu sant patró una gran quantitat de catalans i això ja significa una jornada alegre, optimista, feliç. Té una vessant religiosa, espiritual, que provoca celebració personal, familiar i col·lectiva per a moltíssimes famílies, aspecte que sempre proporciona motius de joia. Les característiques d'aquesta vessant ens garanteixen que estem professant una religió autèntica que omple, eleva i vivifica. I això és molt d'agrair en aquests temps en què abunden tantes pseudo-religions sense cap ni peus, sectes absurdes que en lloc de proporcionar vida eterna i salvació, exploten el pobre incaut que va a parar a les seves urpes sense escrúpols. Ultra aquesta vessant espiritual o religiosa, en ser precisament sant Jordi el patró de Catalunya destaca l'aspecte festiu col·lectiu, patriòtic, cívic i, això, com a catalans, fa que cada ciutadà participi en la celebració de la festivitat, fins i tot força ciutadans que normalment no se sentirien afectats pel fet que més o menys persones celebressin el dia del seu sant patró.

La circumstància, que ja fa tants anys que dura, d'enfrontar-se amb la incomprensió i el rebuig per part de molts ciutadans que semblen ser al·lèrgics a tot el que sigui català, encara ha fet augmentar el sentiment catalanista en espontània reacció defensiva.

El mateix dia de Sant Jordi, se celebra la Diada del Llibre, tradició molt arrelada a Catalunya, on la gent, en un percentatge bastant elevat, sent la necessitat de llegir més d'un i més de quatre llibres l'any. En tal Diada, doncs, a corrua feta van els catalans a les llibreries a comprar llibres per llegir i per regalar. Aquest és també un motiu de joia col·lectiva, perquè aquesta vessant tan important en el món de la cultura només pot reportar beneficis personals i col·lectius a aquest país que té un dels índexs d'analfabetisme més baixos, un alt nivell cultural que no para d'augmentar i que, cada dia més, ha de ser font de més i més progrés, riquesa i bons sentiments. Atenció, però; això serà sens dubte així si sabem triar entre bones lectures que instrueixin i que diverteixin amb bons principis i sempre atents a no deixar-se sorprendre per subproductes

que, sota la normal i atractiva forma de llibre, amaguen continguts immorals, baixos, malignes.

El dia de Sant Jordi encara ens reserva una altra vessant prou important i ben positiva, a Catalunya. És el dia dels enamorats. L'enamorat sent la necessitat d'obsequiar i d'honorar l'estimada cada dia, sempre i en tot moment. Tanma-

teix, el dia de Sant Jordi, aquest sentiment, es tradueix en acte visible. El fet de fer present d'una rosa a l'estimada ha agafat uns significats gairebé indescriptibles. La noia, la dona, l'estimada, en rebre la rosa de mans emocionades, se sent immediatament contagiada per l'emoció i necessita rubricar l'acte amb sincera abraçada, amb emocionat

petó, penyora d'amor compartit. Aquesta seqüència garanteix l'autenticitat d'un amor sincer, com una pedra de toc per distingir-lo d'aquest fals amor que, com un corc, està fent malbé tantes persones que, avui, no estimen sinó que "fan l'amor", que no coneixen l'amor sublim, abnegat, durador, sinó que viuen enlluernats per passions fugisseres que

anomenen amor però que no resisteix la més lleu prova.

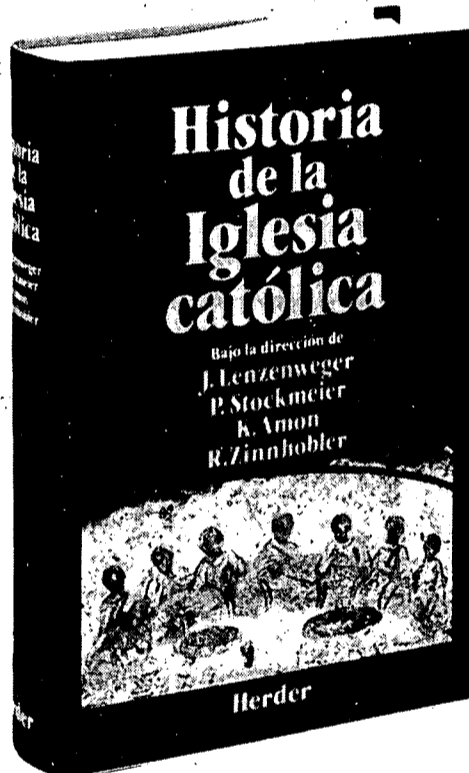
Per això crec que la diada de Sant Jordi és una festa completa, perquè coincideixen aquests tres aspectes nobles, elevats, superiors com són l'exaltació de l'Esperit, la Cultura i l'Amor. Que així sigui per molts anys!

ANTONI MUNNÉ i TOMAS

La historia de la Iglesia católica desde una perspectiva conciliar

Directores de la obra:
Josef Lenzenweger
Peter Stockmeier
Karl Amon
Rudolf Zinnhobler

Autores de la obra:
Karl Amon
Josef Gelmi
Grigorios Larentzakis
Josef Lenzenweger
Maximilian Liebmann
Friedrich Schragl
Peter Stockmeier
Gerhard Winkler
Rudolf Zinnhobler

Versión castellana de
Abelardo Martínez de Lapera
 732 páginas

Formato grande:
 15,5 x 24,5 cm

Dos tipos de encuadernación,
 con sobrecubierta
 a todo color, plastificada:

Rústica, ISBN 84-254-1617-5,
 4.000 ptas. (IVA incl.)

Tela, ISBN 84-254-1618-3,
 4.500 ptas. (IVA incl.)

Este nuevo manual de historia de la Iglesia es fruto del trabajo en equipo de un grupo de profesores de la especialidad en facultades de Austria y Alemania Federal. Está escrito con una doble finalidad: que responda a las necesidades de los estudiantes que preparan un examen y han de encontrar respuestas rápidas y fidedignas a sus preguntas, y que sirva de libro de lectura para todas aquellas personas que están interesadas en la historia de la Iglesia o simplemente en los temas históricos.

La obra ha sido escrita con un espíritu profundamente ecuménico, es decir, de respeto hacia las confesiones cristianas no católicas y hacia el mundo en general y, paralelamente, con una visión sinceramente crítica de la propia historia de la Iglesia católica, cuyos aciertos y errores se señalan sin falsos triunfalismos o rubores.

Los lectores cristianos encontrarán en este libro, además de información histórica, motivos de meditación con vistas al futuro. Porque cobrarán conciencia de que el pasado no lo es tal, sino que está condicionando nuestro presente y dibujando las líneas maestras de nuestro porvenir.

Los índices finales hacen sumamente fáciles el manejo y la búsqueda de la información deseada: lista de los papas, índice de nombres (23 págs.), índice analítico (24 págs.). La bibliografía (13 págs.) permite que los lectores interesados profundicen en el estudio de los temas.

CLARIDAD EN LA ESTRUCTURACIÓN DE LA MATERIA
LENGUAJE COMPRENSIBLE
CONCENTRACIÓN EN LOS PUNTOS ESENCIALES
FACILIDAD DE MANEJO Y DE CONTROL DE LA INFORMACIÓN

De venta en librerías

Solicito me envíen gratis su catálogo general

Nombre y apellidos

Dirección

Código postal Población

Provincia

Enviar este cupón a:

Editorial Herder S.A.

Provenza 388 - 08025 Barcelona

Teléfono (93) 257 77 00 - Télex 54120 HEGR E - Fax (93) 207 34 48

NOVEDADES

EDICIONES
RIALP

**DIA
DEL LLIBRE**

Ediciones RIALP, presenta la mejor selección de títulos para todos los públicos.

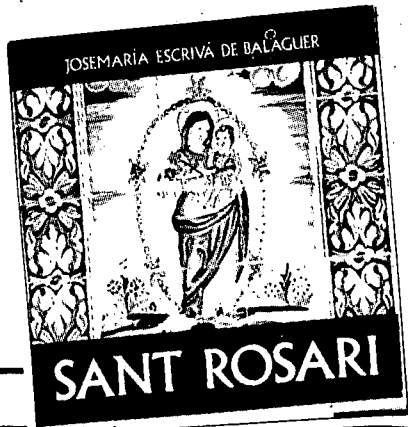
Auténticas novedades que abarcan los más diversos géneros: narrativa, historia, divulgación científica, grandes pensadores, etc.

OBRAS DE MONS. JOSEMARIA
ESCRIVA DE BALAGUER

Sant Rosari

EDICION EN LENGUA CATALANA

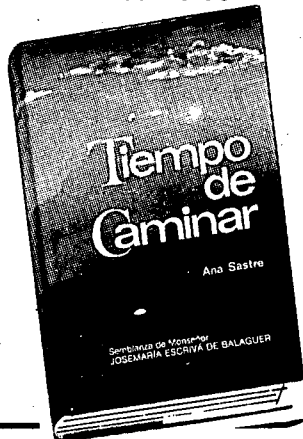
Con reproducciones de baldosas catalanas de los siglos XVII y XVIII (Museo Municipal Viçens Ros)

LIBROS SOBRE MONS. JOSEMARIA ESCRIVA
DE BALAGUER

**Tiempo de Caminar. Semblanza de
Monseñor Josémaría Escrivá de
Balaguer.**

Autor: Ana Sastre

3ª Edición
a la venta.

PATMOS-LIBROS DE ESPIRITUALIDAD

• **El Tercer Evangelio**

Autor: Ignacio Domínguez

• **El Sagrario y el Evangelio**

Autor: F. X. Fortún, O.S.B.

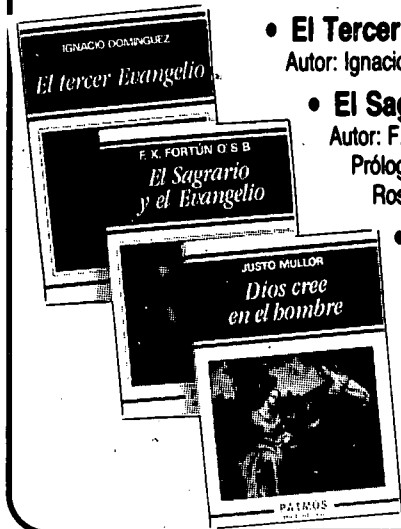
Prólogo de Mons.
Rosendo Alvarez

• **Dios cree en el
hombre**

Autor:

Justo Mullor

Prólogo del Cardenal
Roger EtcheGARAY

MEGA
ENCICLOPEDIAS VIVAS DE RIALP

• **Mega Benjamín**

Para lectores hasta 9 años

• **Mega Junior**

Para lectores de 10 a 13 años

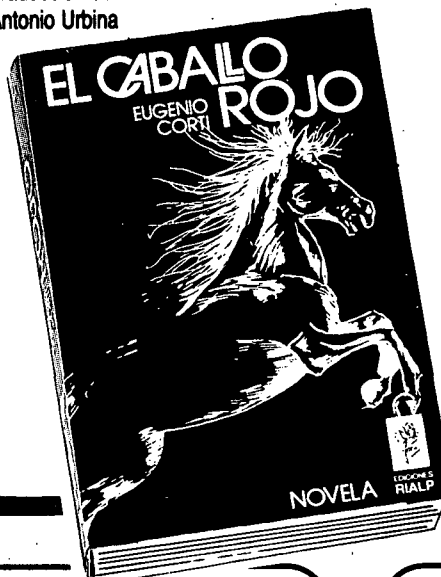
NARRACIONES Y NOVELAS

El Caballo Rojo

Autor: Eugenio Corti

Traducción de Pedro

Antonio Urbina

COLECCION ESQUEMAS

• **El Basillisco**

Autor: Juan Perucho. Prólogo de Carlos Pujol

• **Los Papas.**

De San Pedro a Juan Pablo II

Autor: Jean Mathieu-Rosay

OBRAS DE TOMAS MORO

Utopía

Autor: Santo Tomás Moro.

Introducción, traducción y notas de Andrés
Vázquez de Prada.

LIBROS DE BOLSILLO

• **Modernidad y cristianismo.**

• **Ensayo sobre el ideal
revolucionario.**

Autor: Javier Hernández-Pacheco.

Prólogo de Jacinto Chozza

COLECCION NO TE RINDAS ANTE...

**No te rindas ante los trastornos del
peso**

Autores: G. Arce Martínez, S. Cervera Enguix,
P. Gual García, B. Quintanilla Madero y R. Zapata
García.

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO
PARA LIBRERIAS

CAUCE
DISTRIBUIDORA DE EDICIONES, S.A.

BARCELONA
Via Augusta, 6. 08006 Barcelona
Tel. 217 17 62. Telefax 217 17 66

MADRID
Sebastián Elicano, 30. 28012 Madrid
Tel. 467 25 00. Telefax 467 55 13

IMPROMPTU

La sorpresa és allò inesperat, allò que hom no s'imagina. Naturalment, que de sorpreses n'hi ha de tota mena. De bones i de dolentes. N'hi ha de momentani interès, i altres que deixen empremta.

I vaig tenir una agradabilíssima sorpresa quan un bon amic va posar-me un llibre a les mans. Amb la mateixa il·lusió que m'hauria presentat un fill seu nou-nat. El títol del llibre, EMBATS DE MESTRAL, l'autor i amic, en Jaume Roigé.

No li coneixia pas la flaca. Només li sabia un interès literari de tipus epistolar i no pas del més imaginatiu, sinó d'aquell que s'arrossega pels camins materials del mercantilisme. Cal dir, però, que malgrat que la comunicació sigui mercantil ha de ser

La sorpresa d'un llibre

acurada, i afegiria que cal que tingui un cert aire literari. Saber plasmar per carta un problema comercial vol la seva gràcia, si és que s'aspira a resoldre'l bé.

Però ha resultat que en Roigé no es cap conformista, i calladament va emprendre l'aventura de fer una incursió en la novel·lística. Perquè aquest pri-

mer llibre demostra un bon domini del llenguatge poc corrent, i una imaginació prou apta per poder desenvolupar qualsevol tema. I el resum és que sap mantenir l'interès del lector des de la primera pàgina a la darrera.

Jo espero, n'estic segur, que l'amic Roigé continuarà el camí emprès. Diria que ha volgut fer una prova, i ha reeixit. Perquè el seu llibre no és d'aquells que es reben benèvolament i queden arraconats després. L'he llegit una vegada, i penso tornar-hi. A no ser que em doni inesperadament la sorpresa que ja n'ha acabat una altre.

ORIOL CAMPS

DONAR A CONÈIXER CATALUNYA CRISTIANA ESTÀ A LES TEVES MANS

Tu coneixes bé el setmanari CATALUNYA CRISTIANA. El seu rellevant contingut religiós agrupat per seccions, el seu àgil tractament d'actualitat, el seu format de premsa periòdica... Només has de fullejar-lo per adonar-te de l'inqüestionable valor que representa com a mitjà d'informació i cultura religioses. Està a les teves mans.

Però hi ha moltes persones que mai no l'han tingut a les seves mans, que ni tan sols n'han sentit parlar. Persones que per les seves creences i conviccions, sens dubte els interessaria llegir-lo, per poder-se informar i formar, per saber tot allò que passa referent a la religió.

Ara, donar a conèixer CATALUNYA CRISTIANA està a les teves mans. Per això només has de retallar la Sol·licitud de Subscripció i lliurar-la a alguna persona que estigui interessada a rebre el nostre setmanari. Encara millor si li ensenyes el periòdic sencer. D'aquesta manera et serà més fàcil convèncer-lo perquè s'hi subscrigui. Fins i tot, si coneixes les seves dades,

pots efectuar la subscripció tu mateix. Per la teva part seria un detall, un obsequi que segurament t'agraïrien.

Sol·licitud de Subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom _____ Cognoms _____

Adreça: _____ núm. _____

Població _____ Districte Postal _____

Província _____ Diòcesi _____

Desitjo rebre el setmanari en:

Català

Castellà

Faig pagament de:

4.800 Ptes.: subscripció anual (52 nùms.)

2.500 Ptes.: subscripció semestral (26 nùms.)

Mitjançant:

Xec barrat a nom de la Fundació CATALUNYA CRISTIANA

Domiciliació Bancària segons les indicacions següents*:

Banc o Caixa _____

Agència _____

Senyors:

Els prego que amb càrrec al meu Compte o Llibreta núm. _____ atengueu el pagament dels rebuts que presentarà la FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA en concepte de subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

_____ de _____ de 19 _____

Firma del titular del Compte o Llibreta

X

* T'agraïrem que optéssis per aquesta modalitat ja que suposa per a nosaltres un considerable estalvi de temps i diners que dedicariem a una major difusió de CATALUNYA CRISTIANA.

Per posar CATALUNYA CRISTIANA a les mans d'un amic cada setmana, retalla, omple i envia aquesta sol·licitud a:

Fundació CATALUNYA CRISTIANA. València, 244 - 2º - 08007 BARCELONA

CALENDARI

Diumenge, 22 d'abril. II de Pasqua. Sts. Caius i Soter, papes màrtirs; Leònides, mr. i Apel·les.
El sol surt a les 5'01 y es pon a les 18,39 —Hora solar.
Dilluns, 23 d'abril. Sant Jordi, màrtir, patró de Catalunya. i Adalbert, bisbe màrtir.
Festa major a Montgat, Puigvert de Lleida i St. Jordi Desvalls. Fira a Corça.
Dimarts, 24 d'abril. Sts. Pere Ermangol, mercedari, mr. Fidel de Sigmaringa, cap. mr. i Sta. Mª Eufràsia Pelletier, verge.
Dimecres, 25 d'abril. Sant Marc Evangelista i Sta. Calixta, mr.
Festa major a Balsareny, la Coma i la Pedra, Maspujols, i la Pera.
Dijous, 26 d'abril. Ntra. Sra. del Bon Consell. Sant Isidor, arquebisbe, dr.
Fira a Rellinars.
Divendres, 27 d'abril. La Mare de Déu de Montserrat. Patrona de Catalunya. Sta. Zita, verge.
Festa major a Parets.
Dissabte, 28 d'abril. Sts. Pere Chanel, prevere màrtir; Lluís Mª Grignon de Montfort, fdr. Sta. Valèria, mare, màrtir. Bt. Lluçquesi.
Festa major a Piera.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

22 d'abril. Diumenge II de Pasqua. Lectures: Primera Fets 2,42-47; Salm 117; segona 1Pe 1,3-9; tercera Jo 20,19-31.
23 d'abril. Dilluns. Sant Jordi. Lectures: Primera Ap 12,10-12a; Salm 33; segona 1Jo 5,1-5; tercera Jo 15,1-8.
24 d'abril. Dimarts de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 4,32-37; Salm 92; segona Jo 3,7-15.
25 d'abril. Dimecres de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera 1 Pe 5,8b-14; Salm 88; segona Mc 16,15-20.
26 d'abril. Dijous de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera 1C 2,1-10; Salm 118; segona Mt 5,13-16.
27 d'abril. Divendres. La Mare de Déu de Montserrat. Lectures: Primera Fets 1,12-14; Salm 86; segona Ef 1,3-6.11-12; tercera Lc 1,39-47.
28 d'abril. Dissabte de la II setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 6,1-7; Salm 32; segona Jo 6,16-21.

Litúrgia de les Hores

Setmana II

Diumenge II de Pasqua. Tot propi.
Dilluns. De fèria.
Dimarts. De fèria.
Dimecres. Sant Marc, evangelista. Festa.
Dijous. Sant Isidor, bisbe i doctor de l'Església. Festa.
Divendres. De fèria.
Dissabte: De fèria. Vespres I de demà.

D'ACÍ I D'ALLÀ

Gelosia, divorcis i la comèdia de la vida

Segons els estudiosos del mecanisme de les gelosies, aquests es desencadenen en l'esposa que veu que l'espòs sembla sentir-se més comprès per alguna secretaria bonica, jove, de llarga cabellera negra sedosa, ratlla al mig. Aquesta, l'escolta amb afalagadora atenció sense haver de fer l'esforç que l'esposa ha de fer, fatigada d'endregar, cuinar, rentar plats, i l'endemà sant-tornem-hi. Quan ell explica a la cometa un viatge de negocis a Denver, ella segueix, fascinada, com si es tractés d'una anada a la lluna. Molts divorcis s'originen d'aquestes troballes fictícies que, els babaus creuen reals i són la comèdia de la vida.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de l'Estany

Monjo de Montserrat i doctor en Sagrada Escripura

Damià M. Roure

El passat dia 26 de gener, a l'Institut Bíblic Pontifici, de Roma, defensà la seva tesi i fou declarat doctor en Sagrada Escripura, el benedictí Damià M. Roure.

El nou doctor va néixer a Girona (1946), on cursà el batxillerat elemental i el superior, a l'Institut (1956-62). Estudià un curs al Seminari de la mateixa ciutat (1962-63); i després ingressà com a monjo a Montserrat (1964), on cursà la carrera eclesiàstica. Destinat a formar part de l'equip de Sagrada Escripura, seguí els cursos de l'Institut Bíblic, de Roma (1972-75), on obtingué la llicència. Després anà a l'Universitat de Göttingen, i seguí les lliçons del professor H. Conzelmann, aprofitant una beca de la "Deutscher Akademischer Austauschdienst" (1976-1978). Mentrestant realitzà el curs de doctorat i en passà l'examen (maig 1978). Fa una estada a Sant Miquel de Cuixà (1979-80) i una altra, de tres mesos, a Jerusalem (1981), on es posa en con-

tacte amb el director de la seva tesi, el jesuïta Fritzeo Letzen-Deis. De retorn a Montserrat dona classes de Bíblia i dirigeix la impremta.

La tesi, que ara ha presentat, és un profund i acurat estudi de la perícopa de l'evangeli de Marc 2,23-28, sobre la discussió de l'observança del repòs sabàtic. El tribunal davant del qual havia de fer la defensa d'aquesta investigació, estava format per l'esmentat pare Letzen-Deis, pel professor Roger Le Déaut, sulpicià, i pel català, pare Josep O'Callaghan, jesuïta, professor del mateix Institut romà, el qual en fer la presentació del candidat, féu notar molt encertadament que tot i que a Montserrat, ja en segles passats i en aquest ha existit una escola bíblica, sobretot per obra del pare Bonaventura Ubach, el pare Roure era el primer monjo montserratí que assolí el doctorat en Sagrada Escripura.

ROMUALD DÍAZ

HOMES I INSTITUCIONS

Beatificada el diumenge, 29 d'abril

L'heroïna Mercè Prat

Acabo de llegir la vida de la mare Mercè Prat i Prat, religiosa de la Companyia de Santa Teresa, que serà beatificada el proper 29 d'abril. He quedat molt impressionat. Tot sembla tan senzill! Adhuc la seva mort! Tot tan simple i, alhora tan profund! Planura i pregonesa són presagi de coses grans. I ho fou la mort d'aquesta noia de Barcelona. El seu traspàs il·lumina la seva existència anterior. Màrtir-testimoni que canta la grandesa de la identificació amb el Màrtir-testimoni de la Creu. Seguiment ple, en la darrera hora, com a continuació lògica del seu si generós a l'Espòs.

La importància d'aquest testimoniatge és sempre gran per a l'Església. Aquí no hi ha ni rastre de tebior. Només donació completa. Una fidelitat absoluta. Donar la vida és donar-ho tot: un acte de llibertat absoluta. Per això la Mercè, d'ulls penetrants i clars, és gràcia per a l'Església. Ella la fa més forta en la seva unió amb Crist. Per ella és més clara la seva santedat. I els qui en som membres restem envigorits i estimulats. Aquesta bona religiosa ens invita a apressar els passos cap a la identificació amb Crist. Si, fins a donar la vida si calgués.

La seva vida

La vida ha estat admirablement descrita en el llibre **Elegida para vivir**, del qual és autora la Mare Mª Victòria Molins, s.t.j. Una obra, transparent i clara, que cal recomanar. Em serveixo, també, en la redacció d'aquestes notes, de la **Relació i els vots** de la Congregació per a les Causes dels Sants. La veritat és que m'ha agradat tenir contacte amb un document directe per a fer-me càrrec del funcionament d'un procés de canonització.

La mare Mercè va néixer a Barcelona, el 6 de març de 1880. L'endemà fou batejada a la parròquia de Sant Cugat. Educada, des de petita, per les religioses de la Companyia de Santa Teresa, el 30 de juny de 1890 rebé la primera comunió en la capella de la casa mare, del carrer de Ganduxer. Les actes testimonien que fou una alumna bona i estudiosa. De joveneta es dedicà a les obres apostòliques.

El 27 d'agost de 1904 ingressà en el noviciat de la Companyia de Santa Teresa, a Tortosa. El dia 1 de març de 1905 vestia l'hàbit religiós i rebia el nom de Mercè del Cor de Jesús. El 10 de març de 1907 fa la professió temporal i el 10

de març de 1913 la perpètua. Tingué diverses tasques apostòliques a través de l'ensenyament escolar. Sempre fou molt apreciada pels qui la conegueren.

Arriba el juliol de 1936. És dia 19 i diumenge. Les religioses, per mandat dels superiors, deixen el convent i es refugien en diverses famílies. Des del primer moment, la germana Mercè estava disposada a lliurar la vida pel Senyor. Les bones monges, però, s'hauran de dispersar en grups més petits. Mentre, amb sor Joaquina Miguel, el dia 23, es dirigeix cap a casa de la seva germana, al barri d'Horta, la mare Mercè i la seva companyia foren reconegudes com a religioses i arrestades. Van ser recloses en una casa on hi havia dues monges franciscanes i un jove religiós. Allí foren ofeses amb un afusellament simulat i molts maltractes. En la detenció era clar que se les empresonava pel fet de ser religioses i "per ensenyar la doctrina de Crist".

Les 9 del vespre. El camió que tragina els encausats fa via cap a l'Arrabassada. En el quilòmetre 4 han de baixar i els botxins les fan posar contra la paret. Cinc homes les ametrallen dues vegades i les abandonen. La mare Mercè, ferida de mort, sobreviurà unes hores. Passarà immensos dolors. Els gemecs són engolits per la pregària. Els planys fan que un altre home, que circula sol, pari el vehicle i dispari un altre tret que toca l'heroïna. Morí a l'alba del dia 24. Tenia 56 anys i en duia 31 de religiosa. La germana Joaquina, amb tot i estar ferida, després d'assistir-la, pogué escapar-se i encara viu.

El martiri, coronació d'una vida generosa

Hi ha moments estel·lars que

fan adonar de l'òrbita descrita per la vida d'una persona. El martiri il·lumina tota la constel·lació de virtuts que brillaren en la vida de la beata Mercè. Això és important. Perquè res no s'improvisa. Ni la mateixa mort. Hi ha, doncs, una tònica de lliurament ple que, ara, amb la sang vessada, adquireix claredat.

La mare Molins, en l'obra mencionada, s'entreté a resseguir el camí de les virtuts d'aquesta cristiana barcelonina. I recorda com fou una religiosa exemplar, quin amor i quin zel apostòlic la distingiren... Si, la llista és interminable: confiança en Déu i desig del cel, esperit de fe, vida d'oració i pietat, caritat fraterna i amor al proïsme, fidelitat als vots religiosos, fortaleza, sacrifici i abnegació...

Considerar això és important. La vida cristiana és una suma de fidelitat i fidelitat. Es tracta de viure la fe com a donació a Déu i als germans. Calen virtuts ben concretes per seguir les petjades del Senyor. Només qui sap que la vida és do rebut i viu sempre a punt de retornar-la, pot lliurar-la amb efusió de sang, de gota en gota o de cop. Perquè un està disposat a donar-ho tot. Perquè es deixa conduir per la força de la gràcia, que és la força de Déu.

La barcelonina Mercè, arrengrada en la filera que presideix la petita Eulàlia, ha rebut la corona del martiri. És suggerent que, en la capella de la nostra primera màrtir coneguda, a la clau de volta, hi ha la Mare de Déu amb l'Infant Jesús als braços; aquest posa una corona a la Ben-Parlada, que duu la palma del martiri a les mans.

La Mercè Prat, d'ulls brillants i d'ànima neta, fou coronada pel Reis dels Màrtirs, en els gemecs de la càrretera del Tibidabo. L'Església reconeix aquest esdeveniment i s'alegra. Quan la futura beata serà proclamada pel papa Joan Pau, l'Església que és a Barcelona s'alegrarà perquè té una intercessora al cel. I se sentirà estimulada a la santedat. Les religioses de la Companyia de Santa Teresa sabran que la seva Congregació aporta fruits al món. Que les qui en són, imitant les petjades de la Mercè, siguin fidels esposes del Crist i que el serveixin en els germans! Felicitats a l'Església, a la diòcesi de Barcelona i a la Companyia de Santa Teresa de Jesús!

JOAN GUITERAS i VILANOVA

Visita pasqual a la basílica de Sant Pere

La litúrgia pasqual està plena del record de sant Pere, del seu testimoniatge, de la importància de la seva fe. "Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó" (Lluc 24,34). Aquesta afirmació recorre les narracions de les aparicions del Ressuscitat, i hom diria que el fet que el Senyor s'hagi aparegut a Simó és decisiu per a la fe de la primera comunitat.

Potser alguns o molts dels qui llegeixin aquestes reflexions tindran una experiència personal de la visita a la basílica de Sant Pere. Els convido a fer avui, en esperit, una mena de visita pasqual a aquests llocs que visitarem, i en els quals, segurament, tingueren una experiència de fe particular.

• L'ALTAR PAPAL

El centre de la basílica de Sant Pere és l'altar papal. Però aquest altar està aquí perquè, des del temps de sant Gregori el Gran, s'ha volgut que l'altar fos col·locat sobre el sepulcre de sant Pere.

Quan entrem a la basílica, per qualsevol de les portes, la nostra mirada s'adreça immediatament vers aquest altar. És cert que la visió de l'anomenada "glòria" de Bernini, i les columnes del baldaquí, majestuós i àgil alhora, atreuen la nostra sensibilitat estàtica. Però a la nostra mirada de creients, sense renegar gens ni mica de l'estètica, el primer que l'hi interessa és la memòria de l'Apòstol.

Més d'una vegada he tingut ocasió de sentir comentaris de persones que visiten la basílica de Sant Pere sense saber que el motiu d'aquesta basílica és el sepulcre de l'Apòstol. Adonar-se, en canvi, de com aquest és el motiu de tota la resta, ens posa en sintonia amb el sentit bàsic d'aquest lloc. I, aleshores, aquest lloc es converteix en una referència a la fe de Pere, a la història de l'Església des del començament mateix tal com Jesús l'ha volguda, a les aparicions del Res-

suscitat. Per això la basílica de Sant Pere mereix una visita pasqual: a causa del sepulcre de l'Apòstol que confessà, no pas perquè ho hagués après d'una criatura humana —de la carn i de la sang, diu el text de sant Mateu 16, 17— sinó del Pare del cel, que Jesús és el Crist, el Fill del Déu viu. En altres termes: la fe de Pasqua.

• LA CRIPTA

Si volem endinsar-nos en la contemplació d'aquesta fe, i volem renovar també nosaltres la nostra fe cristiana, participació de la fe de l'Església, que és la de Pere, podem acostar-nos a l'altar papal, a la barana de la "confessió", o bé quedar-nos més enllà, per tenir enfront en una sola mirada l'altar i la càtedra. Però també podem fer una altra cosa, moltes vegades més oportuna per al recolliment: baixar a la cripta. Allà desapareix la grandiositat de la basílica i hom sent la proximitat de la memòria apostòlica. Si entra a la capella Clementina, arribarà a la proximitat més directa del sepulcre. Estem exactament sota l'altar papal. Però encara podem tenir una experiència més directa: una visita a les excavacions inaugurades en temps del Papa Pius XII ens permetrà superar els marbres que successivament han anat enriquint el lloc, i podrem trobar la terra mateixa del sepulcre. En un context de sepulcres que evocuen una ambientació no cristiana de la mort, els senzills testimonis primitius del lloc dedicat a un sepulcre que condiciona tota l'estructura superior, esdevenen d'una eloqüència impressionant.

És cert que es pot fer una reflexió que posi en contrast aquesta simplicitat primitiva i tota la resta. Però també es pot fer una altra reflexió sobre la força transformadora de la fe. Segurament que ambdues reflexions convé que coexistixin i s'il·luminin mútuament, àdhuc per ajudar-se i complementar-se.

Tanmateix, és aquí on normalment la nostra professió de fe adquirirà el seu to més cordial, més radical, més conscient dels orígens, més carregat de sentit d'unitat, santedat i apostolicitat. També experimentarem la força pasqual de la fe: ella ens fa passar de la mort a la vida. No oblidem que estem a la vora d'un sepulcre. Més encara, d'un lloc rodejat de molts sepulcres. La cripta de Sant Pere —ho saben prou els qui l'han visitada— és un lloc on la memòria dels Papes —alguns antics, altres recents: Pius XI, Pius XII, Joan XXIII, Pau VI, Joan Pau I— és evident.

• LA CÚPULA

Sortint, però, de la cripta, encara podem fer una altra cosa: pujar a la cúpula. És interessant com a mirada turística. Però també és interessant com a invitació a la reflexió. Si la cripta i el sepulcre de l'Apòstol accentuen la nostra experiència d'apostolicitat, penso que la mirada des de la cúpula és una invitació a la catolicitat. És cert que, des de la cúpula no es veu pas tot el món...! Però sí que s'eixampla la mirada. Hom veu els camins que surten de sant Pere i que hi conflueixen, i evoca els viatges de Pere i de Pau, i del Papa, les anades i vingudes de tants sants i santes que han visitat l'Apòstol i després han tornat a casa seva per dedicar la seva vida al servei de l'Església en una multitud de carismes, els viatges dels missioners que escampen i consoliden arreu, amb la força de l'Esperit, la fe de l'Església proclamada per Simó, i que vénen a Roma a confirmar i alimentar aquesta fe... Hom veu, encara, les multituds, i es pregunta què cal fer perquè la fe de Pasqua arribi a tothom, perquè els que han estat batejats visquin segons la fe del seu baptisme, perquè l'impuls de l'Esperit sigui atès i acollit en els cors dels homes, perquè siguin ajudats i confortats en el seu esforç els cristians que malden per viure amb coherència com a tals...

LECTURES DE LA MISSA

"TOTS ELS CREIENTS VIVIEN UNITS I TENIEN EN COMÚ TOTS ELS SEUS BÉNS"

Habitualment, la primera lectura dels diumenges és de l'antic testament, i anuncia el que després completarà l'evangeli. Així es posa de relleu que Déu ha parlat als homes a través de la història, fins que, definitivament, ens ha parlat en Jesucrist. Però en el temps pasqual, l'Església centra tota la seva atenció en el misteri pasqual de Crist, directament. Per això, en comptes de mirar la història abans de Crist, contempla cada any com van començar a viure el misteri de Crist, formant Església, els primers deixebles: són els Fets dels Apòstols.

Aquest "mirall" de l'Església d'avui el trobem ben clar en el primer resum que fa Lluc de la vida de la comunitat de Jerusalem. Cal destacar un element bàsic: la "comunió". La unitat és el do de l'Esperit que permet manifestar als homes que Crist ha volgut que l'Església fos una.

Lectura dels Fets dels Apòstols (2:42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles.

Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen, per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú.

Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

"ENALTIU EL SENYOR, QUE N'ÉS DE BO, PERDURA, ETERNAMENT EL SEU AMOR"

Els versets del salm 117 elegits per al salm d'aquest diumenge parlen del pas de la dificultat —"anava a caure"... "em rebutjaven"— a la victòria —"m'ha salvat"... "festa i victòria"— per l'acció de Déu: "És el Senyor qui ho ha fet!". És la síntesi del misteri pasqual de Crist. Per a nosaltres, revelació del seu amor, font de l'alegria que —com els primers cristians de Jerusalem, que "partien el pa... amb senzillesa i alegria" (vegeu 1ª lectura)— desitgem tenir en el nostre esperit renovat.

Salm 117: 1-2,3-4,13-15,22-24 (R.:1)

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.

Que respongui la casa d'Israel: perdura eternament el seu amor.

R. Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.

Que respongui la casa d'Aharon: perdura eternament el seu amor. Que responguin els qui veneren el Senyor: perdura eternament el seu amor. R.

M'empenyien tan fort que anava a caure, però el Senyor m'ha sostingut. Del Senyor em ve la força i el triomf, és ell qui m'ha salvat. Escolteu, crits de festa i de victòria al campament dels justos. R.

La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-ho. R.

"ENS HA FET NÉIXER DE NOU I ENS HA DONAT UNA ESPERANÇA VIVA GRÀCIES A LA RESURRECCIÓ DE JESUCRIST D'ENTRE ELS MORTS"

La carta de sant Pere ens acompanyarà tots els diumenges de Pasqua. Així ho fa l'Església arreu del món, des de fa molts segles. És que aquesta carta parla clarament de com ha de ser la vida dels que hem nascut de nou pel baptisme, ni que sigui enmig de les dificultats d'un món que no coneix Déu. Per als creients, la vida és una prova constant d'esperança, arrelada en la fe en l'obra de Déu en nosaltres. La referència que fa la carta als que "sense haver vist el Crist", l'estimen i creuen en ell" és un eco de les paraules de Jesús a Tomàs: "Feliços els qui creuran sense haver vist".

Lectura de la primera carta de sant Pere (1:3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dóna és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres: creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavant perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més pre-

ciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

"VUIT DIES MÉS TARD, JESÚS ENTRÀ"

Cada any torna aquesta lectura evangèlica per al segon diumenge de Pasqua. Així ens recordem, cada any, que el diumenge va començar precisament amb les aparicions del Ressuscitat als deixebles el vespre del primer dia després del dissabte, i altra vegada vuit dies després... fins avui! Si no tinguéssim una definició del diumenge com la que ens ha donat el Concili, n'hi hauria prou amb aquest evangeli per descobrir-la: dia de la trobada del Ressuscitat amb els deixebles, dia memorial de la seva Pasqua per l'Eucaristia sobretot, dia d'alimentació de la nostra fe i promoció de la missió de l'Església, dia d'alegria... "en veure el Senyor".

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (20: 19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: "La pau sigui amb vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres". Llavors alenà damunt d'ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó".

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: "Hem vist el Senyor". Ell els contestà: "Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas".

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Després digué a Tomàs: "Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient". Tomàs li respongué: "Senyor meu i Déu meu!". Jesús li diu: "¿Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist".

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

Itinerari cap a la fe

El capítol 20 del quart evangeli és un recordatori del pelegrinatge que els deixebles van fer pels camins de la vida nova que Jesús havia encetat amb la seva resurrecció **El primer dia de la setmana** —el mateix diumenge de la resurrecció (v. 1)— va ser un jorn ple de sobresalts, de constatacions i d'emocions intenses. De mica en mica el grup dels deixebles passen de l'esglai del sepulcre buit a la pregunta de la pre-fe: Què deu haver passat? (vv. 1-10). És el fragment que llegíem en la missa de Pasqua. El dimarts de l'octava, llegíem Jo 20:11-18. L'evangelista ens convida a donar un nou pas endavant en el pelegrinatge cap a la fe en el Ressuscitat. Aquesta segona tirada podria anomenar-se de la revelació per la paraula. Quan Maria Magdalena, **mentre plorava, s'ajupí per mirar dintre el sepulcre** (v. 11), en lloc de veure-hi la mortalla abandonada allí, com van observar Pere i Joan, **veu dos àngels vestits de blanc, asseguts l'un al capçal i l'altre als peus d'on havia estat posat el cos de Jesús**, que li criden l'atenció sobre la seva actitud plorosa (vv. 12-13). La paraula de Déu comença a apuntar-se en l'encara fosca ment d'aquella dona, que té moltes dificultats per reconèixer Jesús (vv. 14-15). Al final el reconeixerà quan la Paraula, amb el seu accent característic, l'anomenarà pel seu nom: **Marial** (v. 16). El Bon Pastor crida les seves ovelles, cadascuna pel seu nom (Cf. Jo. 10:3). Maria ara farà el ministeri d'anar a anunciar als **deixebles que havia vist el Senyor i que li havia dit això** (v. 18). La Paraula comença a ressonar en l'evangeli segons... una dona, a qui el seu amor pel Mestre l'ha portada del dol de la mort a la joia de la vida nova. I arribem al **vespre d'aquell mateix dia, el primer de la setmana** (v. 19). El pelegrinatge cap a la fe s'acosta de mica en mica al seu terme. Ara ja no són unes persones individuals, les que faran l'experiència del Ressuscitat: serà la comunitat. Una comunitat dominada per la por. La

Fer l'experiència de Jesús ressuscitat

(Jo 20:19-31)

JOSEP Me ARAGONÈS

por dels jueus, diu l'evangelista (v. 19). ¿Era únicament por davant d'un possible perill de l'exterior, el que havia fet barrar les portes, o també temença causada per les noves que durant tot el dia els havien caigut al damunt emplenant-los d'interrogants sense resposta? **Jesús entrà** —el Ressuscitat no té necessitat que li franquegin les portes—, **es posà al mig** —ell que és el centre i el vertebrador de la comunitat eclesial— **i els digué: Pau a vosaltres**. I es va identificar: **Després els ensenyà les mans i el costat**. Era realment el mateix Jesús que havien conegut i que havia mort a la creu, el que ara se'ls presentava amb la realitat de la seva glòria. **Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor** (vv. 19-20). Jesús ressuscitat és "la Bona Nova", l'Evangeli, que enjoia el cor dels deixebles.

Enviats... a perdonar

Havent reconegut el Senyor ressuscitat, el cor dels deixebles s'emplena de pau. No és tracta de la pau estantissa que sol donar el món, més ombra que clar, sinó la pau de l'Esperit Sant (Cf. Jo 14:26-27). **Ell els tornà a dir: Pau a vosaltres** (v. 21). Ara el do es fa missió. **Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a**

vosaltres (v. 21b). La fe, com tots els dons de l'Esperit, malgrat que es donin a la persona en concret, no són per ser guardats gelosament, sinó per ser ferment de comunitat. Per això els deixebles són apòstols, enviats. Jesús marca la línia autèntica de l'apostolat: surt del Pare, passa per Jesucrist i, per, l'Esperit Sant, arriba a l'Església que, com Jesús, és enviada al món. **Llavors alenà damunt d'ells**, que constituïen una nova creació enviada a fer un món nou, i com en la primera creació (Cf. Gn 2:7), la nova humanitat és obra de Déu, conformada per la Paraula i animada per l'Esperit. **Llavors alenà damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant** (v. 22). La pau de Déu, la seva serenor pregona i el cúmul de tots els béns, que fan que la vida sigui autèntica i plena, és vessada en la comunitat dels Apòstols. I els emplena fins a desbordar-los. Es converteix en riu cabalós que alegra la ciutat de Déu. Els Apòstols són enviats per Jesús al món per perdonar els pecats. **A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però, mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó** (v. 23). Aquest és el gran regal de Pasqua que Crist fa a la seva Església, que envia tots els pobles a predicar la conversió per a remissió dels pecats (Cf. Ll. 24:47) i a celebrar aquest perdó. **Tot això és obra de**

Déu, que ens ha reconciliat amb ell per Crist i ens ha confiat a nosaltres el ministeri de la reconciliació (2C 5:18).

"Vuit dies més tard..."

El romiatge de la fe no s'ha acabat encara. L'experiència creient del Ressuscitat s'ha de fer en la comunitat de l'Església. Per això la dificultat de creure per la paraula dels qui han fet aquesta experiència, és cada vegada més gran per als qui **no són allà amb els altres** (v. 24). El cas de Tomàs —**un dels Dotze** (v. 24)— ha esdevingut paradigmàtic. I no sols del qui no creu si no veu, sinó també de la necessitat que tots tenim d'apuntalar la fe en la comunitat eclesial. Per més que algú s'entesti a afirmar-ho, no es pot creure en Déu i sobretot no es pot seguir Jesucrist al marge de l'Església. I l'Església és com el cos gloriós de Jesucrist: porta al damunt les marques de les ferides... que li hem fet i fem entre tots. Ferides glorioses, perquè el Senyor les ha transformades en glòria, però que en el seu origen són ferides de persecució, de menyspreu i d'odi. Estigmes de pecat. El pelegrinatge de la fe ha de poder recórrer tots i cadascun d'aquests tocs d'escàndol. Que a la resurrecció s'hi arriba pel portal estret i llòbrec de la mort. **Vuit dies més tard de la resurrecció de Crist i de la comunitat, els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era**. La comunitat estava al complet. **Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig**, i després de donar-los la pau, **comminà Tomàs a fer personalment l'experiència de la resurrecció, tot increpant-lo: No siguis tan incrèdul; si-gues creient** (vv. 26-27). Una vegada més s'insisteix: La fe ve per la paraula revelada. **Feliços els qui creuran sense haver vist** (v. 29). I salta definitiva la confessió de fe cristiana: **Senyor meu i Déu meu** (v. 28). Ara sí, l'Església apostòlica ha arribat al final del pelegrinatge de la fe. I la fe en el nom de Jesús ens ha portat la vida (vv. 30-31).

CULTURA CIENTIFICA

Ciències físiques i filosofia de la naturalesa

21. Què és la calor?

Una altra part molt important de la física és l'estudi de la calor o termologia (calorimetria i termodinàmica). La calor és un fenomen que va molt unit al de la llum. Els antics no distingien la calor del foc ni de la llum que fa el foc. Però aviat es veié que calia separar-ho. El problema científic fonamental en aquest cas és el d'esbrinar la naturalesa de la calor. I d'una manera semblant a com per a explicar la llum sorgiren dues hipòtesis, la corpuscular i l'ondulatòria, guanyant més crèdit en un principi la primera i després vencent la segona, també en la qüestió de la calor es formularen dues teories, la "material" i la "cinètica", de manera que la primera és la que dominà al començament, i fins tot el s. XVIII, però acabà essent vençuda per l'altra. La teoria "material" diu que la calor és una substància fluida que es transmet del cos calent al fred, i la teoria "cinètica" afirma que no és més que un moviment de les partícules de matèria.

Una mica d'història

El primer, que sapiguem, que distingeix el foc de la calor és Plató, que ja diu que el foc, element material, és la causa de la calor, que és l'agitació de les parts de la matèria. I una cosa

semblant afirma Aristòtil, si bé sembla que parli de la calor com d'una substància. I es aquesta concepció de "calor = substància" la que preval fins a Galileu i tot, que clarament parla de la calor com d'un fluid material. Una excepció podem citar del s. XIII Roger Bacon (1214-94), qui afirma que la causa de la calor ha de ser el moviment intern dels cossos.

Dels contemporanis de Galileu, Johann Kepler (1571-1630) veia en la calor una propietat i un efecte de la llum, consistent en un moviment de les partícules del cos il·luminat; Francis Bacon (1561-1626) d'una manera original afirma també la tesi de "calor = moviment"; René Descartes (1596-1650) diu que és una "agitació de les partícules dels cossos"; i Robert Boyle (1627-91) ja fa servir l'expressió: "vibració de les molècules".

I I. Newton (1642-1727) no tan sols defensa la mateixa tesi, sinó que explica la calor radiant produïda per un cos calent com una vibració de l'èter. (Fixem-nos que admetia l'èter, encara que rebutgés que la llum fos una propagació en ones d'aquesta misteriosa substància).

Hom creuria que amb l'autoritat de Newton n'hi hauria hagut prou per a esbandir la teoria de calor = substància, oi? Doncs

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat
Eclesiàstica de Filosofia
de Catalunya

no fou pas així! G. Leibniz (1646-1716) i després la majoria dels científics del s. XVIII s'oposaren a Newton en aquest punt. Només podem exceptuar els Bernoulli i Euler. Aquella substància fou anomenada "calòric" per Crawford (1748-85) i fins i tot els holandesos Boerhaave, Munschenbroek i altres platejaren la qüestió de la seva possible ponderabilitat. El 1780 A.L. Lavoisier (1743-94) i P.S. Laplace (1749-1827) publiquen un treball en què reconeixen que ha de ser un element químic el calòric, si bé imponderable.

Benjamin Thomson comte de Rumford (1753-1814) serà qui el 1798 aixecarà la bandera del "calor = moviment" amb aquells cèlebres experiments de foradar un canó sota l'aigua, que s'escalfava fins a bullir, cosa que no es podia pas atribuir al calòric de l'escàs metall després, sinó a l'energia del fregament. I Humphry Davy (1778-1829) demostrà la mateixa cosa fregant dos trossos de gel a la temperatura de 0° C. Però el cop de gràcia a la teoria del calòric vingué

el 1827 amb la "Teoria analítica de la calor" de Jean B. Joseph Fourier (1768-1839).

En què es basaven els defensors del calòric?

No és el mateix "temperatura" que "calor". Un litre d'aigua posat al foc triga un cert temps a adquirir la temperatura d'ebullició; i si sobre el mateix foc posem cinc litres d'aigua en comptes d'un es trigarà més temps a arribar-hi. Això vol dir que "allò" que passa del foc a l'aigua és més, per arribar a la mateixa temperatura, quan la quantitat d'aigua és més gran; "allò" serà una "quantitat de calor". I aquesta quantitat no serà tampoc la mateixa si en comptes d'un kg. d'aigua posem un kg. de mercuri; trigarà menys temps que l'aigua per passar de la temperatura ambient a la de 100° C; i és que calen quantitats de calor distintes per a elevar d'un cert valor la temperatura quan les substàncies són distintes, encara que pesin igual. S'anomena "calor específica" o "capacitat calorífica" d'un cos la quantitat de calor que hi cal (en comparació amb l'aigua) per a fer pujar un grau la temperatura de la unitat de massa d'aquest cos.

Ara bé, si posem en contacte dos cossos a temperatures dife-

rents, al cap d'un temps atenyen la mateixa temperatura tots dos, com si d'un la calor s'escolés cap a l'altre per anivellar-se. Tot això suggereix una analogia entre aigua, posada en un conjunt de vasos comunicants a diferents nivells, i calor en uns cossos que es posen en contacte. Els nivells d'aigua correspondran a les temperatures i les grandàries dels vasos a les capacitats específiques dels cossos. La natura tendeix a l'equilibri i en el cas de l'aigua els vasos quedaran ben aviat al mateix nivell, i cadascun amb la quantitat d'aigua corresponent a la seva mida, que serà més si és gran i menys si és petit; i en el cas de la calor els cossos prendran la mateixa temperatura, després d'agafar cada un la quantitat de calor corresponent, segons la seva capacitat calorífica. Oi que aquesta similitud entre el comportament de l'aigua i el de la calor suggereix que la calor sigui una substància que flueix d'una manera semblant a com ho fa l'aigua? No és estrany, doncs, que tants autors així ho creguessin.

Però resulta que les coses no són tan senzilles, perquè la calor presenta uns altres fenòmens que la teoria del calòric no pot explicar, mentre que el calor = moviment explica tots aquests i també els altres. Deixem-ho per la setmana que ve.

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1:20

La literatura infantil i juvenil viu moments de creixement

Tot fent una visió panoràmica de la literatura infantil i juvenil, la primera conclusió amb què toquem és que ens trobem davant d'un mercat molt viu i explotat, però que a causa del gran creixement que ha sofert els darrers cinc anys es troba molt proper a la saturació.

Per altra banda sembla que la competència i la lluita aferrissada pel mercat ha fet augmentar considerablement la qualitat, tant de contingut com de presentació, amb millors enquadernacions i maquetacions i unes il·lustracions d'altíssima qualitat.

Sobre l'assumpte de la qualitat, Lluïsa Jover opina que "al sector hi ha molta gent que s'ha posat a treballar perquè veia que donava diners, però quan

i juvenil, que veurem créixer fins on l'infant vulgui.

L'infant, tot i estar immersit en la cultura del missatge audiovisual, és un dels principals causants dels beneficis de les editorials i dels llibreters de casa nostra. Si, l'infant llegeix, "cada cop més, fins i tot més que els seus pares", afirma Oriol Izquierdo, que és editor de la col·lecció "El fanal de proa", de l'"Enciclopèdia Catalana".

El llibre infantil i juvenil té com a objectiu fer gaudir l'adolescent de la lectura perquè se n'enamori i es converteixi en un potencial devorador de literatura. No convé oblidar que aquest tipus de text ha de ser amè, treballat, pedagògicament i educativament i encisador per captivar l'infant i

"dedicada exclusivament al llibre infantil i juvenil". Segons ell, el mercat es troba "saturat, arran del 'boom' que es va produir al sector fa uns cinc anys". Ara sembla amoinar-se perquè "es dediquen al sector totes les editorials, fins i tot les que no l'han tractat mai i no saben fer-ho bé".

Per a Albert Coll és molt important la cura que cal posar a emprar un determinat nivell de llenguatge "perquè el nen es trobi aprenent" i assenyala que "La Galera" "té molta cura amb el llenguatge, com també la tenen dues o tres editorials catalanes, però en general no és així", conclou amb fermesa. Continua argumentant que "cal buscar aquests punts aclaridors entre unes editorials i altres per trobar les diferències enmig de tant competidor".

El que sembla evident és que la cursa competitiva entre editorials "ha augmentat la qualitat del producte, com és llei de mercat".

Per a Albert Coll un problema del sector són els autors, "sotmesos a una gran pressió, perquè són molt buscats i no donen més de si. Si vols que treballin amb qualitat no ho poden fer ràpid". Tanmateix, el director comercial de "La Galera" assenyala una possible sortida: "comprar drets d'autor fora d'Espanya a autors consagradíssims, que han tingut premis internacionals. Amb això t'assegures un mínim de vendes". No obstant això, Coll puntualitza que "nosaltres en tenim més del país que no pas de fora".

Enriquir el món de l'infant

A l'Enciclopèdia Catalana no són especialistes en llibre infantil "però ens va semblar oportú començar aquesta col·lecció" —"El fanal de proa"— perquè amb les seves característiques era inexistent en català", recorda Oriol Izquierdo, editor d'aquesta empresa. Aquesta col·lecció adapta les obres clàssiques de la literatura de totes els temps —"El Tirant", "Ulisses", "Werther", "El Quixot"...— per a infants i adolescents. "Aleshores —explica l'Oriol— presentem una adaptació del text original procurant que tingui virtuts literàries, per això ho encarreguem a escriptors o a pedagogs que sabem del cert que són bons escriptors".

La intenció de la col·lecció és crear un gust per la lectura i provar d'enriquir el món de referències de l'infant amb els clàssics, contacte que seria impossible a la societat d'avui si no fos pels llibres d'aquest tipus. "Cal recordar, afirma l'editor de la col·lecció, que el que és familiar per als nans avui en dia no és el paper i els llibres sinó la imatge i la televisió".

La il·lustració, vehicle cultural

Lluïsa Jover és una reconeguda

Lluïsa Jover és una reconeguda il·lustradora de casa nostra.

da il·lustradora de casa nostra. Ha fet nombrosíssims llibres tot col·laborant amb una gran quantitat d'editorials, així com il·lustrant les planes de diaris i revistes. Des de la seva experiència en el sector, creu que "el llibre és insubstituïble en la formació del nano, podran variar, però sempre n'hi haurà".

Per a ella, la funció de la il·lustració en la literatura infantil i juvenil és "quan està ben feta, transmetre cultura. Fa que la gent es culturalitzi. El noi s'enriqueix tant amb un bon text com amb una bona imatge, sigui feta amb la tècnica que sigui". Considera, en la mateixa direcció, que "el treball de l'il·lustrador quan un llibre és creatiu és més interessant, perquè tens la referència del text però per mitjà dels dibuixos tu vas fent una història paral·lela que es complementa amb la història principal".

Aquesta gran il·lustradora entén que "els nens són sotmesos a un bombardeig constant de la televisió des del moment de néixer. A vegades és per això que els nans els costa més llegir, perquè és un esforç intel·lectual que han de fer i al qual no s'hi han acostumat".

Sant Jordi i les ofensives

Des d'ara, per Sant Jordi, fins als voltants del maig-juny és quan s'amunteguen les sortides de novetats, Albert Coll ho justifica dient que "per Sant Jordi pugen les vendes i pel maig és quan les escoles comencen a mirar material per recomençar el curs següent". Aquest Sant Jordi es presenta bé, "com sempre, amb els típics muntatges de carrer per potenciar les vendes", assenyala Coll.

Per la seva banda, Oriol Izquierdo presenta com a novetats de la seva editorial per a aquest Sant Jordi dos nous títols de la col·lecció dels clàssics —una adaptació d'"El Quixot" i una altra d'"El malalt imaginari" de Molière— que faran pujar a catorze el nombre de mites de la literatura a l'abast dels nois del país.

Ningú no sap si el sector continuarà creixent, però tant de bo fos així. Seria senyal que la societat dels nostres petits anirà per camins de riquesa cultural. Aleshores serà hora d'arraconar definitivament la mala consciència social que planeja sobre l'hàbit, per altra banda tan sa i divertit, de la lectura.

DAVID VIDAL i CASTELL

El llibre infantil i juvenil pretén fer gaudir els infants amb la lectura.

surt tant producte, n'hi ha molt de dolent, de baixa qualitat".

Contràriament a l'opinió de la il·lustradora, Albert Coll abona la seva confiança en el fet que "la competència, com és llei de mercat, fa cada cop més, augmentar la qualitat dels llibres".

El que sembla clar, en qualsevol cas, és que el nen avui llegeix més que el d'abans. Oriol Izquierdo opina que es fa sobre l'infant una gran pressió "una obsessió perquè el nano llegeixi, ocasionada per la manca de cultura dels grans i que és projectada cap a l'infant; molts cops s'hi ajunta la preocupació per la cultura audio-visual i els seus efectes". Tot plegat fa pensar en un bon futur per la literatura infantil

crear en ell un gust per la lectura. Però, malgrat que la tasca desenvolupada per aquest tipus de llibres sembla endegada a crear un hàbit en els nens, i per tant, a recollir els fruits en el futur, podem dir que avui en dia, segons assegura Oriol Izquierdo, "el sector s'ha constituït en un dels més vius i en més bon estat del mercat", tot donant beneficis quantiosos que han iniciat una cursa entre les editorials per fer-se amb un trosset del pastís.

Un mercat pròxim a la saturació

Albert Coll és director comercial de l'editorial "La Galera",

AMICS DE MEDJUGORJE

PELEGRINATGE MARIÀ A MEDJUGORJE (Iugoslàvia)

Del 7 al 14 de maig 1990

Informació i inscripcions:
AMICS DE MEDJUGORJE
Telèfon: (93) 410 32 65

Organització tècnica:
VIATGES MASANÉS
c/. Born, 6 MANRESA
Telèfon: 872 48 88

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

Clues for the crossword puzzle:

- FOTO: JONAR S'AMBAVA. FATIGAT, CAU, FAT.
- SENTIR, ESCOLTAR.
- COP DE RIU. VOCALS.
- VOCALS CONSECUTIVES. QUASIIGUAL. U.
- CONDIMENT IRONIA MENT. L'EVOLU. SEHOLANT A LA SALIVA.
- CITAT DEL DARRER REPETIT SAG. LAHE. FESTIAMENT A L'ANIR.
- FA L'AS. SAIG D'UNA OBRA ADM. CENT. SIG.
- CONSONANTS. UNA NUDD.
- RECONSTA DE DUES PARTS. PALA PER FER AVANT. REACA. NOA.
- DÉU EGIPCI. COSES QUE CONCORDEU. S'ASSEMBLEN.
- RECULL 3 NO. MILIES. ENCLUSA PE. TITA. DIARI TOTAL. NEUT. CATALA.
- INDOEURO. PEU.
- SILLES DE PARTIT POLITIC. CATA. LA.
- ANTARCTIC DE MARDO. QUEU. CONSONANT.
- FIGURA IMAGINARIA. HEI. TAT. DONA. MEITAT PER. SOTA MUSICAL. VOCALS.
- MOSQUIT. INICIATIVA. RELIGIO. CATOLICA. FINAL.
- PREPOSICIO. CINQUANTA. CIAC.
- LLICUEU. QUE NOBS. PREGUESCA. PAR. NIQUE. NIN.
- AMIRE. ANIRA. FECA DE M. TIR. INTERIOR.
- DE LA NE. VA. PROPIA. TAT.
- FOTO: DIBUI. XANT. NUDD. RISTA. AU. TOR. DE. I. ALTRES.

SOLUCIO

SOPA DE LLETRES

per SNOB

CERCAR 8 MINISTRES DEL GOVERN ESPANYOL

DIAG.: Fernandez, Mugica.
 VERT.: Semprun, Solchaga, Corcuera. (Al rev.)
 HORIT.: Serra, Almunia, Chaves.

CLASIFICACIONS

1.	REAL MADRID	PJ	PTS	34	56+22
2.	AT. MADRID	PJ	PTS	34	47+13
3.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	34	46+12
4.	VALENCIA	PJ	PTS	34	46+12
5.	SEVILLA	PJ	PTS	34	41+7
6.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	34	40+6
7.	OSASUNA	PJ	PTS	34	38+6
8.	LOGROÑES	PJ	PTS	34	38+2
9.	MALLORCA	PJ	PTS	34	36+2
10.	OVIEDO	PJ	PTS	34	35+1
11.	ATH. BILBAO	PJ	PTS	34	34
12.	ZARAGOZA	PJ	PTS	34	33-1
13.	GIJON	PJ	PTS	34	29-5
14.	VALLADOLID	PJ	PTS	34	27-7
15.	CASTELLON	PJ	PTS	34	27-7
16.	TENERIFE	PJ	PTS	34	25-9
17.	MALAGA	PJ	PTS	34	23-11
18.	CADIZ	PJ	PTS	34	22-12
19.	CELTA	PJ	PTS	34	20-14
20.	RAYO VALLECANO	PJ	PTS	34	17-17

FILATELIA

per ENRIC GRAUPERA

MONJA I FUNDADORA

França, l'any 1981, dedicà un segell a la mare Anna Maria Javouhey, que nasqué a Jallanges (Costa d'Or), el 1779 i morí a París el 1851. El 1798 entrà en religió a les Germanes de la Caritat, a Besançon. El 1805 fundà a Chalon-sur-Saône, una Congregació nova sota el patronatge de sant Josep. El 1812, l'Institut pren el nom de Sant Josep de Cluny, i fou reconegut el 1827.

JEROGLÍFIC

per SNOB

NO SÓC ATEU

J
C
O
L
O
R
C

Solució al 551

DE DESPESES

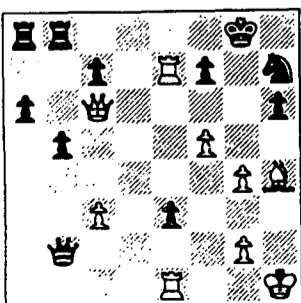
(D) DE (DD) DES
(PP) PES (EEE) ES

ESCACS

per JAUME MORA

DIAGRAMA 321

Jo, de vosaltres, provaria de ser agosarat.

Solució al Diagrama 320

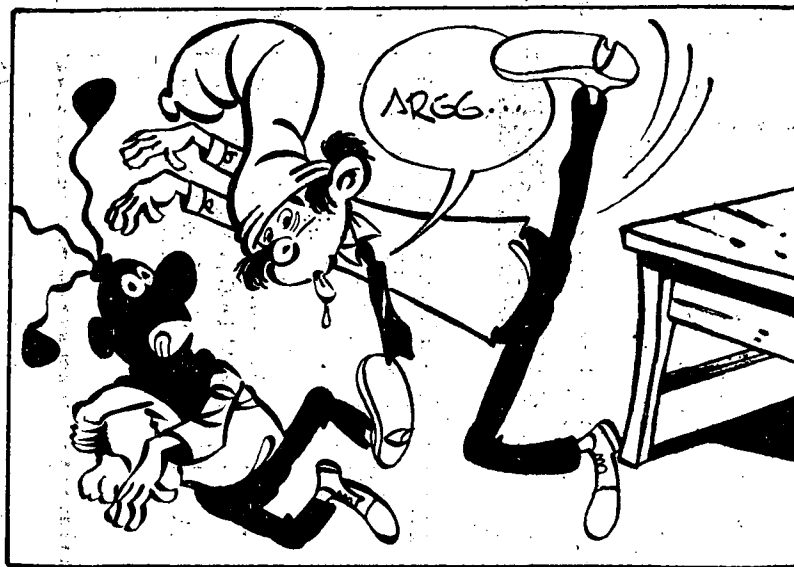
1 Te4 Tg8, 2 Dxd7 + 1 - 0.

RESULTATS

LOGROÑES-CELTA	4-1
ATL. MADRID-TENERIFE	2-0
SP. GIJÓN-R. SOCIEDAD	0-0
VALENCIA-R. VALLECANO	4-1
CÁDIZ-BARCELONA	0-4
MÁLAGA-MALLORCA	0-2
SEVILLA-CASTELLÓN	3-2
ATH. BILBAO-OVIEDO	0-0
ZARAGOZA-OSASUNA	1-0
VALLADOLID-R. MADRID	0-0

LA TRAVESSA

Logroñes-Celta	1
2. At. Madrid-Tenerife	1
3. Gijón-R. Sociedad	X
4. Valencia-R. Vallecana	1
5. Cádiz-Barcelona	2
6. Málaga-Mallorca	2
7. Sevilla-Castellón	1
8. Ath. Bilbao-Oviedo	X
9. Zaragoza-Osasuna	1
10. Valladolid-R. Madrid	X
11. Elche-Bilbao Ath.	1
12. Huelva-Sestao	1
13. Figueras-Jerez	2
14. Santander-Coruña	2
Pleno al 15 (Castilla-Betis):	1

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 507

Històries d'Eixerits

SANT JORDI, PATRÓ DE CATALUNYA

Aquesta setmana, el nostre país, celebra dues festes importants: Sant Jordi, Patró de Catalunya, i la Mare de Déu de Montserrat, Patrona de Catalunya. Avui parlarem de Sant Jordi. El pare m'ha regalat un llibre que en parla i diu coses molt interessants.

Sant Jordi nasqué a Capadòcia (avui Turquia), de família noble i cristiana, cap a mig segle tercer. Fou oficial militar. Quan Dioclecià, emperador dels perses, perseguí els cristians, ell s'hi oposà, i fou empresonat, turmentat i finalment, decapitat, segurament a la ciutat de Lidia (avui Lod), de Palestina, el 23 d'abril de l'any 303.

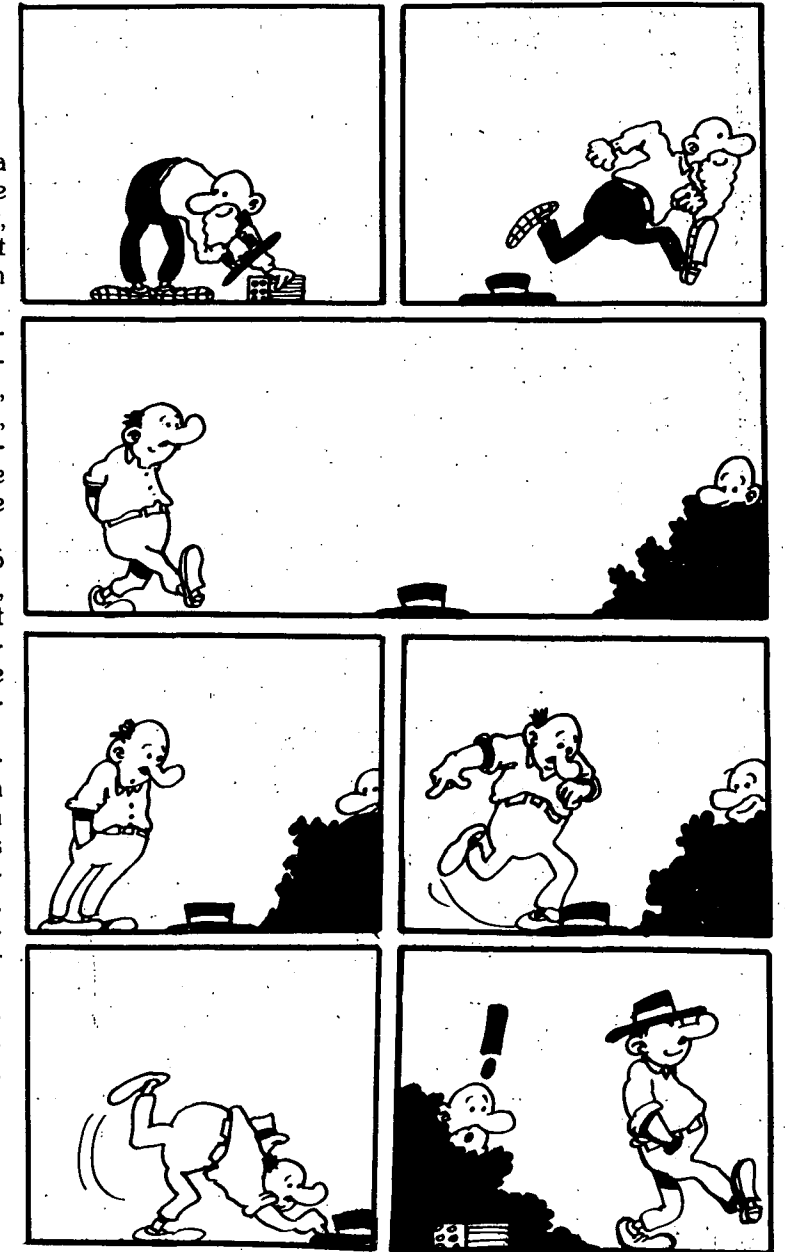
Sant Jordi és un sant universal. És patró d'Etiòpia, Armènia, Grècia, Portugal, Rússia, Lituània, Anglaterra, i la creu vermella de Sant Jordi es troba en els escuts i banderes de Catalunya, Anglaterra, Aragó, Dinamarca, i de moltes ciutats d'Itàlia, Alemanya, Països nòrdics i Hongria.

Sant Jordi se'l representa sovint dalt de cavall i lluitant contra el drac. És una llegenda que vol significar que Sant Jordi fou un gran cavaller cristià, que estimà Jesucrist i els altres amb totes les seves forces, i lluità amb cor valent contra els mals que afligien les persones.

La rosa vermella recorda l'amor i la valentia amb que Sant Jordi vessà la seva sang per amor a Jesucrist i als altres.

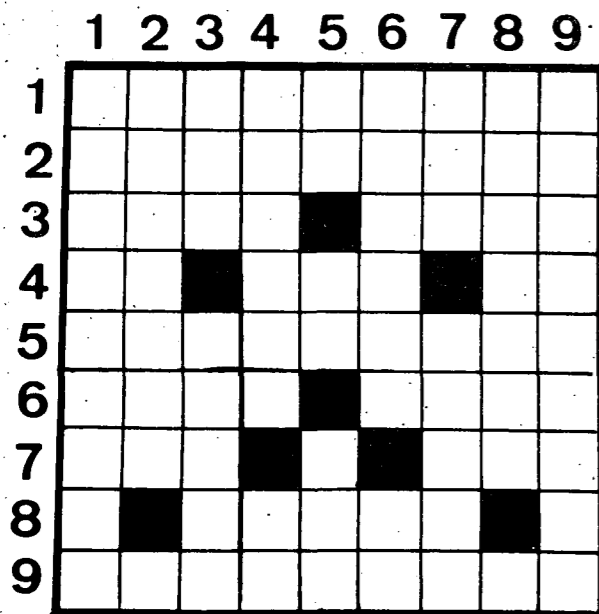
La veneració que tants homes i dones d'arreu del món tenen a Sant Jordi expressa el desig que l'amor i la pau regnin en el cor de les persones i dels pobles.

Eixerits i Eixerides de Catalunya, siguem cristians valents, i imitem en la nostra vida el cavaller Sant Jordi.

ENCREUATS:

HORITZONTALS: 1- Qualitat de fàcil. 2- Desconcertaré, atordiré. 3- Nom d'un metall. Mar interior de l'Àsia soviètica. 4- Al revés, nom de consonant. Donar. Al revés, tractament. 5- Al revés, extraordinari, meravellós. 6- A.r. mahometà, àrab. Uneixo. 7- A.r. masia, casa de camp. En el judo, cada un dels graus de perfeccionament. 8- Relatiu a l'arrianisme. 9- Manyà.

VERTICALS: 1- Fantàstiques, prodigioses. 2- Escometià. 3- De molt preu. A.r. nom d'home. 4- Més ídem. Dígraf. 5- Article. A.r. vint-i-cinc fulls de paper. Ni abans ni després. 6- A.r. de coral. Ell a França. 7- Al revés mascle de la rata. Naixement. 8- Dona d'una vall pirenenca. 9- Parlar a distància.

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Joan, capítol 20, versets del 19 al 31 (Jo 20:19-31).

Reflexionem: 1. Jesús gloriós i ressuscitat, superant tota mena d'obstacle, es fa present als seus Apòstols, esporugits i reunits esperant a veure què passa. La presència de Jesús els omple de pau i de joia. Jesús els fa do de l'Esperit Sant i els envia a tot el món a proclamar l'Evangeli.

2. Tomàs, passant-se de llest, no va voler acollir el testimoni dels Apòstols i la llum interior de l'Esperit que li deien que Jesús havia ressuscitat. Després, però, va fer una esplèndida confessió de la divinitat de Jesús, dient: "Senyor meu i Déu meu!"

3. Encara que els Apòstols veieren Jesús ressuscitat, també ells varen haver de creure molt més d'allò que veien. A tots se'ns demana un compromís personal de fe. Nosaltres, recolzats en el testimoni dels Apòstols, en la fe de tantes generacions cristianes, i en la llum i la força que ens dóna l'Esperit, creiem que realment Jesús ha ressuscitat d'entre els morts.

El mossèn

LA FIRA DEL RAM

La tradició ho mana. La ciutat de Barcelona es vesteix de festa. Palmes i palmons envaeixen la Rambla de Catalunya. La fira del ram, sant Pere se n'ocupa cada any, queda ben remullada. Malgrat la pluja dels darrers dies, el dissabte brilla el sol. La Rambla s'omple de quitxalla i, com sempre, les padrines els regalaran els palmons. El guirigall i la cridòria encomana l'alegria al barri. La tradició ho mana.

En Pere, l'Oriol i la Joana han sortit de casa tan il·lusionats i excitats com cada any. Polits i mudats, han promès a la mare que farien bon dat. Passegen per la fira amb l'àvia i les padrines, sense deixar de xafardejar a cap de les paradetes plenes de gent que s'han instal·lat a la fira aquest any.

—No correu, no us vull perdre de vista, que encara tornarem a casa amb un nen de menys!

—diu l'àvia, un xic atabalada.

La Joana ha vist una palma que li agrada. Sembla una caseta i està tota envoltada de flors.

—Quan estigui guarnida serà la més maca de totes —diu la nena emocionada.

En Pere i l'Oriol busquen el palmó més alt, el més dret i el més ferm. Quan cada un té el seu, compren un llaç amb la bandera del Barça i un altre amb la Senyera.

—Aquest any et guanyaré, ja ho veuràs. Picaré amb totes les meves forces i faré una cua molt més llarga que la teva! —diu l'Oriol admirant amb orgull el seu palmó, tan alt, tan dret, tan ferm i tan impetuós com el del seu germà. La tradició ho mana.

ANNA

DIUMENGE - 22

- 09.30 Sardanes.
- 10.00 Dibuijos animats.
- 10.15 Signes del temps.
- 11.00 Cadència.
- 13.00 Gol a gol.
- 15.00 Telenotícies.
- 15.25 El temps.
- 15.30 Jim West. (D)
- 16.20 Pel·lícula tarda: "Amics meus".
- 18.10 Gol a gol. Bàsquet.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.15 Trenta minuts.
- 21.45 Dallas (D).
- 22.35 Gol a Gol.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 10.45 Universitat oberta.
- 13.35 T.N. Comarques.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.05 Bona cuina.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.05 Bona cuina.

DILLUNS - 23

- 11.15 Segona vegada.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veïns.
- 15.40 Com a casa.
- 16.30 La gran vall.
- 17.20 Dibuijos animats. (D)
- 18.00 Matraca, no!
- 18.45 Mikimoto club.
- 19.35 Filiprim.
- 21.20 Roseanne.
- 21.50 Pantalla.
- 23.50 Telenotícies.
- 00.10 Fi d'emissió.
- DIMARTS - 24**
- 11.15 Thalassa.
- 11.55 La caixa sàvia.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veïns.
- 15.40 Com a casa.
- 16.30 La gran vall.
- 17.20 Dibuijos animats. (D)
- 18.00 Matraca, no!
- 18.45 Mikimoto club.
- 19.40 Filiprim.
- 21.20 La parada.
- 22.55 L'hora d'Alfred Hitchcock (D).
- 23.45 Telenotícies.

DIMECRES - 25

- 11.15 Basquetmania.
- 12.10 A debat.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veïns.
- 15.40 Com a casa.
- 16.30 La gran vall.
- 17.20 Dibuijos animats. (D)
- 18.00 Matraca, no!
- 18.45 Mikimoto club.
- 19.40 Filiprim.
- 21.05 Sorteig Loto 6/49.
- 21.20 Informatiu cinema.
- 22.00 Cinema 3.
- 00.15 Telenotícies.
- 00.35 Motor a fons 2V.

DIJOUS - 26

- 11.15 Informatiu cinema.
- 11.45 La parada.
- 12.40 60 minuts.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veïns.
- 15.40 Com a casa.
- 16.30 La gran vall.
- 17.20 Dibuijos animats. (D)
- 18.00 Matraca, no!
- 18.45 Mikimoto Club.
- 19.40 Filiprim.
- 21.15 Tres pics i repicó.
- 22.25 Temps de neu 2V.
- 23.20 Esports Flash.
- 00.20 Telenotícies.

DIVENDRES - 27

- 11.15 Esports flash.
- 11.55 Senyals.
- 12.40 Actual.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veïns (D)
- 15.40 Com a casa.
- 16.30 La gran vall.
- 17.20 Dibuijos animats. (D)
- 18.00 Matraca, no!
- 18.45 Mikimoto club.
- 19.40 Filiprim.
- 21.20 La vida en un xip.
- 23.45 Telenotícies.
- 00.05 Pel·lícula.

DISSABTE - 28

- 10.00 Sardanes.
- 09.45 Dibuijos animats.
- 10.15 Resum setmanal.
- 11.50 Photomaton. 2V.

- 12.30 Resum semanal.
- 14.30 Telenotícies.
- 14.55 El temps.
- 15.00 Bona cuina.
- 15.05 Festival Tex Avery.
- 15.35 Tarda de comèdia.
- 17.30 Robid Hood.
- 18.25 Èxit.
- 19.10 Cagney i Lacey.
- 20.00 Guaita que fan ara.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.05 Lotto 6/49.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 Pel·lícula.
- 23.00 El primogènit.

CANAL - 33

DIUMENGE - 22

- 16.00 Horitzons.
- 17.00 Senyals.
- 17.45 1 El món del cinema.
- 18.15 Fila 33: "Orfeu negre".
- 20.20 Thalassa.
- 21.00 Telenotícies.
- 21.25 El temps.
- 21.30 Versió original: "Les enfants du paradis".

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 19.30 Universitat oberta.
- 19.45 Víctor.
- 21.00 Telenotícies.
- 21.30 El temps.
- 21.35 Tot l'esport.

DILLUNS - 23

- 20.00 Basquetmania.
- 22.00 Històries imprevistes.
- 22.25 A debat.

DIMARTS - 24

- 20.00 Star Trek.
- 22.00 Teatre.

DIMECRES - 25

- 20.00 Cosmos.
- 22.00 Farrington.
- 22.30 60 minuts.

DIJOUS - 26

- 20.00 Sputnik.
- 22.00 Actual.
- 23.00 Canal 33 presenta.

DIVENDRES - 27

- 20.00 Futbol 90.
- 22.00 La bella i la bèstia.
- 23.00 Tres, catorze, setze.

DISSABTE - 28

- 16.00 Esports show.
- 20.00 Vibria.
- 20.10 Photomaton.
- 21.00 Telenotícies.
- 21.15 El temps.
- 21.35 La caixa sàvia.
- 23.05 Cadència.

DIUMENGE - 22

- 00.50 Cinema de mitjanit: "Música i llàgrimes"
- 02.00 Música N.A.
- 02.50 Però... això què és?
- 04.00 El dimarts que ve.
- 05.10 Parlem de sexe.
- 05.55 Tendido cero.
- 06.40 El món del cavall.
- 07.05 Rockpop.
- 08.20 El fugitiu.
- 09.05 Els mapaches.
- 09.30 Companys.
- 10.30 El dia del Senyor - Santa Missa.
- 11.05 Concert.
- 12.05 Poble de Déu.
- 12.30 Panorama.
- 13.05 El saler.
- 14.00 La nostra Europa.
- 14.30 L'Informatiu cap de setmana.
- 15.00 Telediari cap de setmana.
- 15.30 El temps.
- 15.35 Calimero.
- 16.05 La Comèdia: "Simón y Laura".
- 17.35 Dibuijos animats.
- 18.00 Joc de nens.
- 18.35 Alf.
- 19.00 Waku-Waku.
- 19.30 Dotze del patibul.
- 20.30 Telediari cap de setmana.
- 21.05 A portada.
- 21.55 Diumenge cinema: "La guerra de los locos".
- 23.40 Avanç Telediari.
- 23.45 Prisma.
- 00.15 Catalunya misteriosa.
- 00.45 Òpera: "La Cenerentola".
- 03.00 Fi d'emissió.

ESPAIS FIXES:

DE DILLUNS A DIVENDRES

- 08.00 Bon dia.
- 10.00 A bona hora.
- 14.00 Teledues/Informatiu Migdia
- 15.00 Telediari-1
- 15.33 A la meva manera: Cheers.
- 17.50 Avanç Telediari.
- 19.20 Avanç de l'Informatiu Vespre.
- 20.15 L'Informatiu vespre.
- 20.30 Telediari 2.
- 21.00 El temps.

DILLUNS - 23

- Wesbter.
- Santa Barbara.
- Dibuijos animats.
- 14.00 Dones als 40
- 17.55 Els mons de Yupi.
- 18.25 Calaix desastre.
- 19.20 3 x 4.
- 21.10 Però... això què és?
- 22.40 Parlem de sexe.
- 23.15 Documents TV.
- 00.10 Telediari-3 i Telesport.
- 01.00 Cine-club de matinada: "Un oficial con una rosa".

DIMARTS - 24

- Wesbter.
- Santa Barbara.
- Dibuijos animats.
- 14.00 Tira y alloja.
- 17.55 Els mons de Yupi.
- 18.25 Calaix desastre.
- 19.20 3 x 4.
- 21.10 El dimarts que ve.
- 22.30 Sessió de nit: "Marnie, la ladrona".
- 00.50 Telediari - 3 i Telesport.
- 01.25 Testimoni.
- 01.30 Filmoteca del dimarts: "Las arañas II".

DIMECRES - 25

- Wesbter.
- Santa Barbara.
- Dibuijos animats.
- 14.00 Kate i Allie.
- 17.55 Els mons de Yupi.
- 18.25 Calaix desastre.
- 19.20 3 x 4.
- 21.10 El temps és or.
- 22.10 Miss Marple.
- 23.10 El marc de la fama.
- 00.10 Telediari - 3 i Telesport.
- 01.00 Última sessió: "Maliciosamente tuyo".

DIJOUS - 26

- Wesbter.
- Santa Barbara.
- Dibuijos animats.
- 14.00 Murphy Brown.
- 17.55 Els mons de Yupi.
- 18.20 Calaix desastre.
- 19.20 3 x 4.
- 21.10 Trenta i tants.
- 22.10 Punt i apart.
- 23.40 Enredo.
- 00.05 Telediari - 3 i telesport.
- 01.00 Producció espanyola: "Los largos días de la venganza".

DIVENDRES - 27

- Wesbter.
- Santa Barbara.
- Dibuijos animats.
- 14.00 Una forma de viure.
- 17.55 Les aventures de Peter.
- 18.20 Plàstic.
- 19.20 Un rato de inglés.
- 19.50 Amb les mans a la massa.
- 21.10 La forja de un rebel.
- 22.55 Visca l'espectacle!
- 00.20 Telediari - 3 i telesport.
- DISSABTE - 28**
- 01.00 Clàssics en Blanc i Negre: "El proceso".
- 02.45 Jazz entre amics.
- 03.45 El preu just.
- 05.15 Documents TV.
- 06.15 Art i artistes flamencs.

- 06.45 Parlant clar.
- 07.15 El món del cavall.
- 07.45 Visca l'espectacle!
- 09.10 S'ha escrit un crim.
- 10.00 Els contranimalos.
- 10.30 Sopa de gansos.
- 11.00 No t'ho perdís.
- 13.30 Parlament.
- 14.30 L'Informatiu cap de setmana.
- 15.00 Telediari cap de setmana.
- 15.30 El temps.
- 15.35 La boja acadèmia de policia.
- 16.05 Primera Sessió: "La batalla de Inglaterra".
- 18.20 Rockpop.
- 19.35 Loco de remate.
- 20.30 Telediari cap de setmana.
- 21.05 Informe setmanal.
- 22.15 Dissabte cinema: "Cuando llega la noche". "En nombre del Papa Rey".

DIUMENGE - 22

- 07.30 Via olímpica.
- 9.00 Santa Missa.
- 09.45 Dibuijos animats.
- 10.00 Els Picapedra.
- 10.30 Cine para todos: "El ladrón de chatarra".
- 12.00 Domingo deporte.
- 18.30 Kung Fu.
- 19.30 Dos cadenas para ti.
- 20.00 El precio justo.
- 21.30 Estudio estadio.
- 00.00 Andalusia.
- 00.15 Filmoteca-2: "Donde bate el sol".
- 02.15 Últimas preguntas.
- 02.45 Tiempo de creer.

ESPAIS FIXES: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 10.00 Hoy a las 10.
- 13.00 Avanç de l'Informatiu.
- 13.02 Un punt de solfa.
- 15.00 L'apuntador.
- 19.15 Un punt de solfa.
- 19.15 L'Informatiu Vespre.
- 22.00 Noticias-2.

DILLUNS - 23

- 07.45 Con tu cuerpo.
- 08.00 Chopi i la princesa.
- 08.30 Euskera.
- 09.00 Plàstic.
- 10.00 Especial informatiu: "El Príncipe Felip a Catalunya".
- 11.00 El primero entre iguales.
- 12.00 Las doce en punta.
- 13.00 Cristal.
- 13.15 Video-Mix.
- 14.00 La palmera.
- 15.00 Bellesa i poder.
- 15.30 135 escons.
- 16.00 Embolica que fa fort.
- 16.30 La barberia.
- 17.30 Sesió de tarde: "Cuando muere el día".
- 19.30 Cerca de las estrellas.
- 22.30 Cine Club: "Primera plana".
- 00.15 Va de cine.
- 00.45 Catalunya Misteriosa.
- 01.15 La unió dividida.

DIMARTS - 24

- 07.45 Con tu cuerpo.
- 08.00 Planeta imaginari.
- 08.30 Inglés.
- 09.00 El salero.
- 11.00 Nanny.
- 12.00 Las doce en punta.

COMENTARIS TV

ALBERT PLA AL PALAU

De veritat que em va saber greu sentir cantar al Palau, un lloc de tanta tradició a Catalunya, a aquest noi que es diu Albert Pla. Perquè? Doncs perquè el seu tipus de música és marginal, groller i té un públic, difícil d'analitzar, que, segons el meu parer, no és el públic del Palau.

El lloc ideal perquè canti aquest noi és un altre. La seva música repetitiva i, sobretot, les seves lletres agresives, estan fetes per altres indrets.

De fet, començar parlant del Palau era una forma d'encetar l'article d'avui. La qüestió important és analitzar el sorgiment d'aquest cantant. Doncs bé, aquest cantautor té èxit perquè encara es ven l'escàndol, la crueltat, l'obscenitat. Així de senzill: les lletres d'Albert Pla parlen de tot això: violació, suïcidi, assassinat, sodomia, masturbació. El personatge, ¿perquè no?, pot ser, per complicar més els temes, en una ocasió, un sacerdot. Embrutar sigui com sigui, aquesta és la fita d'Albert Pla. La música? Repetitiva: el noi aquest sembla que només canti una cançó.

Després de dir tot això queda clar la falta de sentit que té veure cantar al Palau a l'Albert Pla. El seu disc s'ha venut d'allò més. La meua segona pregunta és: ¿quina joventut pot sentir o li pot agradar això? ¿Cap a on va aquesta joventut?

El problema és que, segons en quin context, aquestes lletres poden alentir a actuar en conductes molt agresives. No és que no ens agradi Albert Pla. El problema és molt més greu. Des de la seva actuació a televisió pot obtenir un resò que no eleva, ni molt menys, ni el to, ni la normalitat del gust de, vull creure, un grup molt concret de joves. Cal pensar-hi i cal fer alguna cosa.

IGNASI BOFARULL

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39

DIA DEL LLIBRE

AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA I LA FORMIGA D'OR, S.A.

Esperem a tots els amics, subscriptors i lectors de
CATALUNYA CRISTIANA a la nostra parada
AVINGUDA PORTAL DE L'ÀNGEL - CARRER DELS ARCS

¡AJUDEM TOTS A LA CULTURA I A LA DIFUSIÓ DEL LLIBRE CRISTIÀ!

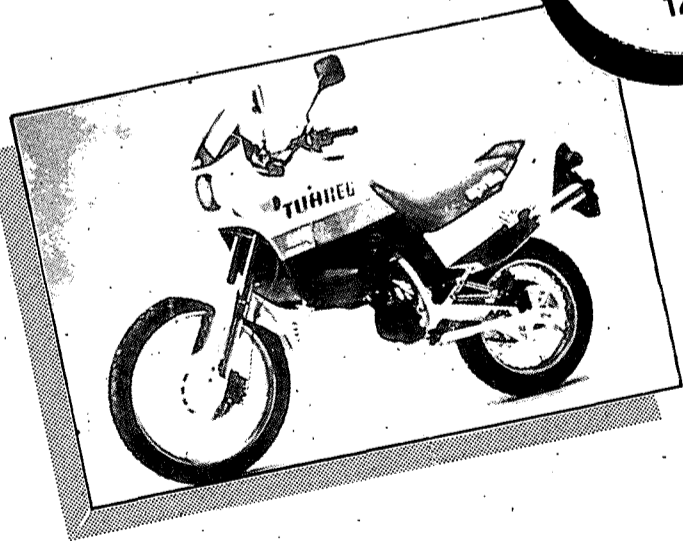

TRADICIONAL SORTEIG 1990

que organitza anualment l'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE "CATALUNYA CRISTIANA" per tal d'ajudar el nostre setmanari.

**2n.
PREMI
Moto
TUAREG
125 WIND**

**1r.
PREMI
FORD FIESTA
C 1.1 - 5
Portes**

DIA 5 DE JUNY

**NECESSITEM
EL VOSTRE AJUT**

PODEU ADQUIRIR ELS
NÚMEROS A LES
LLIBRERIES SEGÜENTS

— La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 5
— Balmesiana, Duran i Bas, 6
— Signe, Mallorca, 301
O BÉ PER CORREU, ENVIANT AQUESTA BUTLLETA A:

AMICS DE "CATALUNYA CRISTIANA", Pça. Urquinaona, 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona

BUTLLETA DE COMANDA

Per participar en el Tradicional SORTEIG 1990 en suport de
CATALUNYA CRISTIANA

- Talonaris a 5.000 ptes.
 Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms .....
Adreça .....
Població ..... DP. ....
Tel. .... Província .....

Trameto l'import per xec barrat gir postal